

David Wilkerson

HAGYD A HARSONÁKAT FELHANGZANI !

(Set the Trumpet to thy , 1985)

Amerika tűz által pusztul el

Ézs 30:27 Ímé, az Úr neve jó messziről, haragja ég és sötét gomolygó füstje; ajkai rakvák haraggal, és nyelve, mint emésztő tűz!

Ézs 30:30 És megzendíti az Úr dicsőséges szavát, karjának lesujtását megmutatja megbúsult haragjában és emésztő tűz lángjában, vízarádással, zivatarral és jégeső kövével.

Jer 8:7 Még az eszterág is tudja a maga [rendelt] idejét az égben, és a gerlice, a fecske és daru is megtartják, hogy mikor kell elmenniök, de az én népem nem tudja az Úr ítéletét!

Amerika tűz által fog elpusztíttatni. Hirtelen fog ez megtörténni és csak kevesen fognak megmenekülni. Teljesen váratlanul fog egy nukleáris katasztrófa erre a nemzetre rátörni.

Egy órán belül fog eltöröltetni.

Az ok az, hogy a mi népünk jobb tudása ellenére olyan súlyosan vétkezett. Más népek bűnei ugyan éppoly súlyosak lehetnek, de máshol sehol az evangélium fénye oly világosan nem ragyogott. Isten meg fogja ítélni Amerikát az ő számtalan gonosztetteiért: Istentől való elpártolásáért, meg nem született gyermekek millióinak meggyilkolásáért, homoszexuálisokhoz és szodomistákhoz való arcátlan állásfoglalásáért, romlottságáért, az alkohollal és drogokkal való visszaéléséért, erő nélküli Istenhez való magatartásának formájáért, Krisztussal szembeni langymelegségéért, válásainak állandóan növekvő számáért, házasságtörése miatt, élvezeteiért és pornográfiájáért, gyermekbántalmazásaiért, rablótámadásaiért, csalásaiért, piszkos filmjeiért és okkultista praktikáiért.

Egy órában vége lesz mindennek; emberileg szólva, örültséggel határos egy ilyen gazdag, hatalmas nemzetnek odakiáltani: „Így nem fog tovább menni! Az ítélet az ajtó előtt van! Napjaink megszámláltattak!”

Az Úr Jézus gyülekezete mélyen és tartósan alszik, a hívők pihennek, a pásztorok szunnyadoznak! Hogyan fognak ezen az üzeneten nevetni és gúnyolódni! A teológusok vissza fogják utasítani, mert az ő teológiájukba nem illik ez bele. Sőt, jólétpróféták meg fogják ezt bélyegezni. Engem általában semmi nem készít ki. Isten az én arcomat kemény nyé tette mint egy kovakövet, és acélból való gerincet adott. Teljes erővel fújok az Úr harsonájába. Az egész világ és egyház engem bolondnak jelentenek ki. Nekem a harsonát kell fújnom és Isten népét felébresztenem! Ezt elhiszik vagy nem, Amerika egy hirtelen rátörő félelmetes ítélet által fog megrázatni és elvettetni. Sok más istengyermek – mint én is – a csendbe mentünk, hogy Isten beszédét meghalljuk, és hasonló üzenetet vettünk Tőle: „Az ítélet az ajtó előtt van! Ébredjetek föl! Tegyétek magatokat késszé!”

Attól a pillanattól, amikor ezeket a szavakat hallottam, elkezdtem Isten Igéjét a legpontosabban vizsgálni. Hiszen egy jövődőlés csak akkor érvényes, ha az Isten Igéje által megerősödik. Most, a Biblia odaadó tanulmányozása által felfedeztem, hogy milyen minta által

gyakorolja Isten az ítéletet. Való ugyan, hogy Isten a Földet soha többé vízözön által nem fogja megsemmisíteni, hanem a tűznek fogja fenntartani. Minden próféta tűz általi ítéletet jövendölt olyan országok és népek felől, amelyek Istent elhagyják és magukat bűnökkel beszennyezik. Jövendöléseik kettős jelentéssel bírnak: azok egyike a saját nemzedékükhöz volt irányítva, a másik a jövő nemzedékekhez, akik ugyanolyan bünteteket követnének el Isten ellen. A jövendölések Babilon és Izrael ellen szó szerint beteljesedtek.

E jövendölések között vannak olyanok is, amelyek az „utolsó napokra” vonatkoznak, és így mireánk, akik ezekben az utolsó napokban élünk. Pál írta: 1Kor 10:11 „Mindezek pedig példaképpen estek rajtok; megírtattak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége elérkezett.” Talán csak ezek a győzők fogják ennek a trombitafújásnak a hangját hallani; én ennek ellenére nem akarok ebben az intésben szünetelni, mert Isten engem őrizőül hívott el. Füleimmel hallom, amit Isten már Ezékielnek mondott:

Ez 33:2 Embernek fia! szólj néped fiaihoz és mondd nekik: Mikor hozándok fegyvert valamely földre, és a föld népe választ egy férfit ő magok közül, és őt őrállójokká teszik:

Ez 33:3 És ő látja jóni a fegyvert a földre, és megfújja a trombitát, és meginti a népet;

Ez 33:4 Ha valaki halládjja a trombitaszót, de nem hajt az intésre, s aztán a fegyver eljő és őt utóléri: az ő vére az ő fején lesz.

Ez 33:5 Hallotta a trombitaszót, de nem hajtott az intésre, tehát az ő vére ő rajta lesz; és ha hajtott az intésre, megmentette lelkét.

Ez 33:6 Ha pedig az őrálló látja a fegyvert jóni, s nem fújja meg a trombitát, és a nép nem kap intést, és eljő a fegyver s utólér közülök valamely lelket, ez a maga vétke miatt éretett utól, de vérét az őrálló kezéből kérem elő.

Ez 33:7 És te, embernek fia, őrállóul adtalak téged Izrael házának, hogy ha szót hallasz a számból, megintsed őket az én nevemben.

Amerika napjaink Babilona

Én hiszem, hogy a modern Babilon a mai Amerika; romlott társadalmával és parázna egyházrendszerével. A Föld egyik országára sem talál jobban a Jelenések 18. rész leírása, mint Amerikára – az országra, amely a leggonoszabb paráznaságot üzte a kereskedőkkel az egész világon. A régi Babilon már régen elpusztult, amikor János ezt a látomást kapta, és a pusztítást egyetlen órában látta rátörni.

„Jel 18:8 Ennekokáért egy nap jönnek ő reá az ő csapásai: a halál, a gyász és az éhség; és tűzzel égettetik meg; mert erős az Úr, az Isten, aki megbünteti őt.

Jel 18:9 És siratják őt, és jajgatnak ő rajta a föld királyai, akik vele paráználkodtak és dobozódtak, mikor az ő égésének füstjét látják,

Jel 18:10 Nagy távol állva az ő kínjától való félelem miatt, mondván: Jaj! jaj! te nagy város, Babilon, te hatalmas város, hogy egy órában jött el ítéleted!” Úgy amint Izrael Isten városaként van jelölve, Amerika Babilonnak nevezetik, az erős városnak. Egy népről, egy országról van szó. Egy órán belül fog kioltatni és tűzzel elégettetni. Az ítélet minden nagy városra és helyre jönni fog és az ország, ami oly gazdag és virágzó, oly nyugodt és békés volt, tűzzel fog megemésztetni.

„Jel 18:11 A föld kalmárai is siratják és jajgatják őt, mert az ő árúikat immár senki nem veszi;”

„Jel 18:14 És a gyümölcs, amit a te lelked kívánt, eltávozott tőled, és minden ami ínyes és pompás, eltávozott tőled, és többé azokat meg nem találod.”

„Jel 18:17 És minden hajósmester és a hajókon levők mind, a sokaság és az evezők, és valakik a tengeren

kereskednek, távol állának. Jel 18:18 És kiáltának, látván az ő égésének füstjét, és ezt mondják vala: Mi hasonlítotott e nagy városhoz?”

A nagy sas a hatalmas szárnyakkal rövidesen a minden népek között a legmagasabb ágon való fennséges állapotából alá fog bukni. A szőlőtő, amely az árusok országába, a kereskedők városában a gazdagon áramló vízhez ültetett, rövidesen el fog halni.” Ez 17:8 Pedig

jó földbe, sok víz mellé ültették vala el, hogy ágakat hajtson és gyümölcsöt teremjen, hogy legyen jeles szőlőtő.” Az ige, amelyet Isten Ezékiel próféta által az ő népének, Izraelnek mondott, egyúttal Isten kijelentése Amerika felől: Ez 17:9 „Mondjad: Így szól az Úr Isten: Vajjon jó szerencsés lesz -é? Vajjon gyökereit nem szaggatja-é ki, és gyümölcsét nem vágja-é le, hogy elszáradjon, hajtásának minden ága elszáradjon, és pedig nem erős karral és sok néppel [támad rá], hogy kitépje azt gyökerestől.

Ez 17:10 És ímé elplántáltatott, jó szerencsés lesz-é? Avagy ha a napkeleti szél illeti őt, nem szárad-é el teljesen, ültetésének ágában nem szárad-é el?”

Ó, milyen borzasztó ítéletek ezek, amelyek rövidesen e nemzetre várhatók, mert az Isten szentségét elvetette és a bűnbánatról semmit sem akart tudni. Én hallom a prófétákat kiáltani (a bűnbánatról):

„Ez 19:12 De kiszaggattaték [Isten] haragja által, a földre vetteték, és a napkeleti szél elszáraztá gyümölcsét; letöretének és elszáradának erős ágai; tűz emészté meg.

Zsid 10:30 Mert ismerjük azt, aki így szólt: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr. És ismét: Az Úr megítéli az ő népét.

Zsid 10:31 Rettenetes dolog az élő Istennek kezébe esni.”

Hirtelen megsemmisítés

A Bibliában világos intelmeket olvasunk egy hirtelen ránk jövő megsemmisítés tekintetében. Minden próféta beszélt a megemésztő tűzítéletről, amely az idő végén egy népre fog rájönni, mert az dicsekszik, akár egy királynő gazdagsága közepette és az elpusztításnak minden lehetősége fölött megáll.

„Ézs 26:5 Mert meghorgasztá a magasban lakozókat: a magas várost, megaláza azt, megaláza azt a földig, és a porba dobta azt;”

Jozsué jövendölése egy népről amelyet az utolsó időben elpusztítanak:

„Józs 23:16 Ha általhágjátok az Úrnak, a ti Isteneteknek szövetségét, amelyet parancsolt néktek, és elmentek és szolgáltok idegen isteneknek, és meghajoltok azok előtt: akkor felgerjed ellenetek az Úrnak haragja, és hamar kivesztek e jó földről, amelyet ő adott néktek.” Van egy ítélet-elvünk, amelynek az egész Biblián keresztül érvényessége van.

Sofóniás próféta egy harsonafújást szólaltat meg, amelyben a sötétségnek, a felhőborulatnak és a megemésztő tűznek egy eljövendő napjáról van szó. Ebben a kétszeresen világos jövendülésben egy hirtelen végről van szó, aminek az ország minden lakójával meg kell történnie.

„Sof 1:18 Sem ezüstjök, sem aranyuk nem szabadíthatja meg őket az Úr haragjának napján, és az ő féltő szeretetének tüze megemésztí az egész földet; mert véget vet, bizony hirtelen vet véget e föld minden lakosának.”

A próféták mindegyike szorultságban látszik lenni, a gyorsaság és a hirtelenség miatt, amellyel Istennek a megemésztő, mindent megolvasztó tüze azokra fog aláesni, akik Isten fenyítő bírósága alatt állnak. János látta egy látomásban a világmindenség egyharmadának tűz és kén által való megsemmisítését. Az ellenség rendelkezett egy szerfölött nagy háborúsereggel és fegyverekkel, amelyeknek szájából tűz, füst és kén jön elő.

„Jel 9:16 És a lovas seregek száma két tízezerszer tízezer vala; hallottam a számukat.

Jel 9:17 És így látám a lovakat látásban, és a rajtuk ülőket, akiknek tűzből és jácintból és kénkőből való mellvértjeik valának; és a lovak feje olyan vala, mint az oroslánok feje; és szájukból tűz és füst és kénkő jó vala ki.” Számomra ez atomrakétáknak egy képe.

E tüzes lövedékek által az emberiség egyharmada töröltetik el:

„Jel 9:18 E háromtól öleték meg az emberek harmadrésze, a tűztől és a füsttől és a kénkőtől, amely azoknak szájából jó vala ki.” Jajj tinéktek, akik a Sionban magatokat kedélyessé teszitek. Krisztus megintett benneteket, hogy ő minden langymeletet a szájából ki fog köpni. Ti a hitnek az igéjét hirdettétek és azáltal magatoknak gazdagságot és anyagi ja-

vakat halmoztok föl. Ti a hiteteket arra használjátok, hogy saját önző kívánságaitokat teljesítsétek, és most azt állítanátok, hogy nektek semmi sem kell.

„Jel 18:16 És ezt mondván: Jaj! jaj! a nagy város, amely öltözött gyolcsba és bíborba és skarlátba, és megékesített arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel; hogy elpusztult egy órában annyi gazdagság!” Csak egy órában minden el fog veszni. A tőzsde meg fog égni és vele minden tőkelétesítmény és értékpapírok. A felhőkarcolók meg fognak olvadni.

Az isteni bosszúnak a tüze városokat fog vadonná változtatni. Kormányunk, szállítás - rendszerünk, élelmiszerkészleteink, összes híradási eszközeink (rádió, tv), minden egy órában odavész. Tallózzál, így van meg írva:

„Ézs 24:2 S olyan lesz a nép, mint a pap; a szolga, mint az ő ura; a szolgáló, mint asszonya; a vevő, mint az eladó; a kölcsönadó, mint a kölcsönkérő; a hitelező, mint az, akinek hitelez; Ézs 24:3 Megüresítettven megüresítetik a föld, és elpusztítottván elpusztítatik; mert az Úr szólá e beszédet.

Ézs 10:13 Mert ezt mondá: Kezem erejével míveltem [ezt] és bölcsességgemmel, mivel okos vagyok; elvettem [sok] népeknek határit, és kincseikben zsákmányt vettem, és leszállítám, mint erős, a [magasan] ülőket;” Ézsaiás itt egészen világosan a mi utolsó időnkéről beszél.

Én hiszem, hogy már Mózes a Szellem által a mi napunkról jövendölt, hogy Isten az utolsó időben tűzparázzsal fogja csapásként megkeresni:

„5Móz 32:22 Mert tűz lobban fel haragomban és léeg a Seol fenekéig; megemészti a földet és gyümölcsét, és felgyűjtja a hegyek alapjait.

5Móz 32:23 Veszedelmeket halmozok rájok, nyilaimat mind rájok fogyasztom.

5Móz 32:24 Éhségtől aszottan, láztól emésztetten és keserű dögvésztől - a vadak fogait is rájok bocsátom, a porban csúszók mérgével együtt.

5Móz 32:28 Mert tanács -vesztett nép ez, és nincs bennök értelem.

5Móz 32:29 Vajha eszesek volnának, megértenék ezt, meggondolnák, hogy mi lesz a végök!” Az egész látomás annak a keírása, ami az utolsó napokban történni fog. Mi az utolsó napokban élünk és a Szellemi Izrael vagyunk.

Hogyan lehetséges, hogy Jóel intő szavait évek hosszú során át figyelmen kívül hagytuk. Ő világosan megjövendölte, hogy vér, tűz és égbeszálló füstoszlopok adódnak, mielőtt az Úrnak nagy és félelmetes napja eljön:

„Jóel 3:3 Népemre pedig sorsot vetettek; a fiút szajháért adták oda, a leányt pedig borért cserélték el, hogy ihassanak.

Jóel 3:4 Sőt néktek is mi közöttök velem, Tírus, Sidon és Filiszteának egész környéke?! Vajjon bosszút állani [jöttök]-é reám? Ha bosszút akarnátok rajtam állani, nagy hirtelen fejetekre fordítom vissza bosszútokat!

Jóel 3:5 Mivelhogy elraboltátok ezüstömet és aranyomat, és legszebb kincsemet templomaitokba vittétek;” A zsidó levél írója beszél tüzes bosszúnak egy napjáról, amely mindazokra rá fog jönni, akik bűneiket nyíltan mutogatják:

„Zsid 10:26 Mert ha szándékosan vétkezünk, az igazság megismerésére való eljutás után, akkor többé nincs bűnökért való áldozat,

Zsid 10:27 Hanem az ítéletnek valami rettenetes várása és a tűznek lángja, amely megemészti az ellenszegülőket.

Ézs 47:7 És ezt mondád: Örökre úrnő leszek! úgy hogy ezekre nem is gondolál, és nem emlékeztél meg annak végéről.

Ézs 47:8 És most halld meg ezt, bujálkodó, aki bátorságban ülsz, aki ezt mondja szívében: Én vagyok és nincs senki több, nem ülök özvegységben, és a gyermektelenséget nem ismerem!

Ézs 47:9 És mind e kettő eljő reád nagy hamar egy napon: gyermektelenség és özvegység, teljességökben jönnek el reád, noha gazdag vagy a varázslásban, és sok nagyon ígéző szózatod.

Ézs 47:10 Gonoszságodban bíztál, és ezt mondád: Nem lát senki engem! Bölcsességed és tudományod csalt meg téged, és ezt mondád szívedben: Én vagyok és nincs senki több.

Ézs 47:11 Azért jó te reád a gonosz, amelynek keletkezését nem tudod, és romlás sújt le rád, amelyet meg nem engesztelhetsz, és hirtelen jó pusztulás reád, nem is tudod!

Ézs 33:12 A népek égetett mésszé lesznek, levágott tövisekké; tűzben hamvadnak el.

Ézs 33:13 Halljátok meg távol valók, amit cselekedtem, és tudjátok meg közel valók az én hatalmammat!

Ézs 33:14 Megrettentek a bűnösök Sionban, félelem fogja el a gazokat: ki lakhatik közülünk megemésztő tűzzel, ki lakhatik közülünk örök hőséggel?” Ézsaiás látta az Urat egy tüzes szekéren alájönni, hogy ítéletet gyakoroljon.

„Ézs 66:15 Mert ímé, az Úr eljő tűzben, s mint forgószél az ő szekerei, hogy megfizesse búsulásában az Ő haragját, és megfeddését sebesen égő lánggal.

Ézs 66:16 Mert az Úr tűzzel ítél és kardjával minden testet, és sokan lesznek az Úrtól megöltek.

Ézs 24:18 És lesz, hogy aki fut a rettegésnek szavától, verembe esik, és aki kijő a veremből, megfogatik a törben, mert az egek csatornái megnyílnak, és megrendülnek a föld oszlopai.

Ézs 24:19 Romlással megromol a föld, töréssel összetörik a föld, rengéssel megrendül a föld;

Ézs 24:20 Inogva meging a föld, miként a részeg, és meglódul, mint a kaliba, és reá nehezedik bűne és elesik; és nem kél fel többé!

Ézs 24:23 És elpirul a hold, és megszágyenül a nap, mikor a seregek Ura uralkodik Sion hegyén és Jeruzsálemben: s vénei előtt dicsőség leszen.”

Hirtelen bomlás – minden megolvad

Ne csapd be magadat, Isten Igéje egészen világosan beszél arról, hogy a dolgok felbomlaszthatnak. Én hiszem, hogy ez nekünk közvetlenül fog előállni. Nem véletlen, hogy Pál a testnek „bomlásáról” beszélt:

„2Kor 5:1 Mert tudjuk, hogy ha e mi földi sátorházunk elbomol, épületünk van Istentől, nem kézzel csinált, örökké való házunk a mennyben.” Péter az intó szavakat írta:

„2Pét 3:11 Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, milyeneknek kell lennetek néktek szent életben és kegyességben,

2Pét 3:12 Akik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövetelét, amelyért az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak!” Dávid megjövendölte:

„Zsolt 75:3 KJV 75:2 Ha megszabom a határidőt, én méltányosan ítélek.

Zsolt 75:4 KJV 75:3 A föld és annak minden lakosa elcsügged; én erősítem meg annak oszlopait. Szela.

Zsolt 75:5 KJV 75:4 A kérkedőknek azt mondom: Ne kérkedjete; és a gonoszoknak: Ne emeljetek szarvat!

Zsolt 75:6 KJV 75:5 Ne emeljétek magasra szarvatokat, ne szóljatek megkeményedett nyakkal;

Zsolt 75:7 KJV 75:6 Mert nem napkelettől, sem napnyugattól, s nem is a pusztá felől [támad] a felmagasztalás;

Zsolt 75:8 KJV 75:7 Hanem Isten a bíró, aki egyet megaláz, mást felmagasztal!”

Isten Amerikát meg fogja „olvasztani”, ahogyan Ő akkor Izraelt megfenyegette:

„Ez 22:20 Amint egybe szoktak gyűjteni ezüstöt és rezet és vasat és ólmot és ónt a kemence közepébe, hogy tüzet gerjessenek rá a megolvasztásra; így gyűjtelek egybe búsulásomban és haragomban, és bevetlek s megolvasztlak titeket.

Ez 22:21 És egybegyűjtelek titeket, és rátok fúvom búsulásom tüzet, hogy benne megolvadjatok.

Ez 22:22 Amint megolvad az ezüst a kemence közepében, úgy olvadtok meg ő benne, és

megtudjátok, hogy én, az Úr öntöttem ki haragomat reátok:”

Amerika bűnpohara tele van. A medve felfegyverkezett és kész a támadásra. Csak időnek kérdése. Az északi sark felől fognak jönni a halált hozó rakéták. Félelem és talán egy bizonyos természetfölötti ösztönzés fogja az ellenséget indítani az első csapás kivitelezésére.

„Jer 51:48 És örvendeznek Babilon felett az ég és a föld és minden benne valók, mert észak felől eljönnek reá a pusztítók, azt mondja az Úr.

Ézs 23:9 A seregeknek Ura végezé ezt, hogy meggyalázza minden dicsőségnek kevélységét, és hogy megalázza a föld minden tiszteleteseit.

Ézs 23:10 Terülj el földeden, mint a folyóvíz, Tarsis leánya, nincs többé megszorító öv!

Ézs 23:11 Kezét kinyújtá a tenger fölé, országokat rettentett meg, az Úr parancsolt Kanaán felől, hogy elpusztítsák erősségeit;

Zak 14:2 Mert minden népet útközetre gyűjtök Jeruzsálemhez, és megszállják a várost, és kirabolják a házakat, megszeplősítik az asszonyokat; és a város fele számkivetésbe megy, de a nép maradéka nem gyomláltatik ki a városból.

Zak 14:3 Mert eljön az Úr, és harcol azok ellen a népek ellen, amint harcolt vala ama napon, a harcnak napján.” Sofonias megjövendölte:

„Sof 3:8 Azért várjatok rám, azt mondja az Úr, míg prédára kelek; mert elvégeztem, hogy egybegyűjtöm a népeket, hogy összeszedem az országokat, hogy kiöntsem rájok búsuláson, haragomnak egész hevét, mert gerjedésem tüzeben emésztetik meg az egész föld!

Ézs 24:3 Megüresítettven megüresítetik a föld, és elpusztítatván elpusztítatik; mert az Úr szólá e beszédet.

A mi hatalmas fegyverraktáraink haszontalanokká válnak

„Jer 19:15 Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ímé én ráhozom e városra és ennek minden városára mindama veszedelmet, amelyről szóltam ő ellene; mert megkeményítették nyakukat, hogy ne hallják az én beszédeimet.” Jeremiás összegyűjtötte Izrael véneit és Himmon fiának völgyébe ment velük és ott elvett egyet a fazekas korsóiból, összetörte darabokra és jövendölt:

„Jer 19:3 És ezt mondjad: Halljátok meg az Úr szavát Júda királyai és Jeruzsálem lakosai: Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ímé, én veszedelmet hozok e helyre, úgy hogy aki csak hallja, megcsendül [bele] a füle.”

Hihetetlen dolgok voltak, amiket a próféta az ő népe véneinek előre mondott: dolgok, amelyek nekik egészen valószínűtlennek kellett tűnjének. Egy olyan idő volt, amikor béke és jólét uralkodott az országban. Ennek ellenére a gyilkos vérontásnak és félelmes csapásoknak olyan napjáról beszélt, amelyen Isten az Ő nemzetét darabokra töri, éppen úgy, mint ahogyan a korsót ő széttörte.

Jer 19:6 Azért ímé eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és e hely nem neveztetik többé Tófetnek, sem Ben-Hinnom völgyének, hanem öldöklés völgyének.

Jer 19:7 És eszét veszttem e helyen Júdának és Jeruzsálemnek, és fegyverrel ejtem el őket ellenségeik előtt, és az életökre töröknek kezével; holttesteiket pedig az ég madarainak és a mezei vadaknak adom eledelül.

Jer 19:8 És e várost csudává teszem és nevetséggé, aki csak átmegy rajta, álmélikodik és szörnyűködik az ő nagy romlásán.

Jer 19:9 És megételem velök az ő fiaik húsát és leányaik húsát és megeszi kiki az ő barátjának húsát, a megszállás alatt és a veszedelem alatt, amellyel megszorogatják őket ellenségeik és akik keresik az ő lelkeket.

Jer 19:10 Azután törd el e korsót azok szeme láttára, akik elmennek veled.

Jer 19:11 És ezt mondd nekik: Ezt mondja a Seregek Ura: Így töröm össze e népet és e várost, amint összetörhető e cserépedény, amely többé meg sem építhető; és Tófetben

temettetnek el, mert nem lesz [más] hely a temetkezésre.

Ő elmondotta, hogy Isten hadifegyvereiket értéktelenné teszi és hogy az ő hatalmas hadijavaik az ő haragja előtt nem fognak megőriztetni:

„Jer 21:4 Így szól az Úr, Izrael Istene: Ímé, én elfordítok minden hadi szerszámot, amelyek a ti kezeitekben vannak, amelyekkel ti a babiloni király ellen és a Kaldeusok ellen viaskodtok, akik kívül a kőfalon ostromolnak titeket, és begyűjtöm őket e városnak közepébe;

Jer 21:5 És én kinyújtott kézzel vívok ellenetek és nagy erős karral és haraggal, búsulással és nagy felindulással.”

Ez az intés közvetlenül Amerikát illeti. A mi óriási fegyvertelepeink semmi egyebek tovább, mint botok és kövek – haszontalanok abban a tekintetben, amit Isten ellenük elhatározott. Ami akkor a régi Babilonra érvényes volt, éppen olyan pontosan érvényes a mai Babilonra:

„Jer 51:30 Babilon vitézei felhagytak a viadallal, erősségeikben ülnek, elfogyott a vitézségük, asszonyokká lettek, felgyűjtották lakhelyeit, zárait letörték.”

Ezért semmiféle megtorlás ennek a nemzetnek és az ő szövetségeseinek nem fog adódni. A támadás oly hirtelen ér minket és annyira elháríthatatlan, hogy abba fogjuk hagyni a harcot, és a mi rakétáink helyeiken maradnak. Az ítélet órájában a mi erőnk csődöt mond. A mi szövetségeseink „asszonyokká fognak válni” és tüstént megadják magukat.

Az Isten mindent megrendít, ami megrendíthető. Ő mindazokat a dolgokat, amelyek nekünk egyszer kedvesek és szentek voltak, szét fogja zúzni. Az Ő ítélete ezen a nemzeten oly nehéz lesz, hogy az összes nemzetek fülei emiatt csengeni fognak. A földnek a nemzetei az iszonyattól sziszegni fognak ránk:

„Jer 19:8 És e várost csudává teszem és nevetséggé, aki csak átmegy rajta, álmélkodik és szörnyűködik az ő nagy romlásán.” Isten maga fog országunk ellen harcolni, és miközben nekünk egykor csak jót kívánt, most semmi egyebet, mint bajt határozott ellenünk, mert szíveinket egészében megkeményítette.

„Jer 51:53 Ha az égbe hág is fel Babilon, és ha megerősíti is az ő erős magaslatát, pusztítók törnek reá tőlem, azt mondja az Úr.”

A mi sebünk éppen olyan gyógyíthatatlan, mint egykor Izrael sebe volt:

„Jer 30:12 Mert ezt mondja az Úr: Veszedelmes a te sebed, gyógyíthatatlan a te sérülésed.

Jer 30:13 Senki sincsen, aki megítélje a te ügyedet, hogy bekösse [sebedet], orvosságok és balzsam nincsenek számodra.” Sem csillagjósok, sem jövendőmondók nem tudják a jövő ítéletét elhárítani. Ők gúnyolódhatnak és csúfolódhatnak, de együtt is égettetnek meg.

„Ézs 47:13 Tanácsaid sokaságában megfáradtál; no álljanak elő és tartsanak meg az égnek vizsgálói, akik a csillagokat nézik, akik megjelentik az újholdak napján, hogy mi jövendő reád.

Ézs 47:14 Ímé, olyanok lettek, mint a polyva, tűz emészté meg őket, nem mentik meg életüket a lángból, még szén sem marad belőlök melegülésre, sem körülülhető parázs!”

Isten oroszországon természetfölötti tűzítéletet gyakorol

Isten maga fogja oroszországot természetfölötti, leírhatatlan borzalommal meglátogatni. Minden lázas békefáradozás meg fog hiúsulni. „Ez 7:25 Rettegés jött el, s keresnek békét és nincs.” Az ellenség békéről fog beszélni, és egy bizonyos ideig úgy is fog kinézni, mintha a béke lehetséges lenne. Mindamellet a háborús előkészületek csökkenthetetlenül folytatódhatnak. Amerika lesz az első, amely az Isten bosszújával találva lesz. Később aztán, ha Oroszország Izrael felé menetel, Isten maga fogja azt szétrombolni, és lakosságának egyhatoda fog csak megmaradni:

„Ez 39:2 És elcsalogatlak és vezetgetlek, és felhozlak messze északról, és beviszlek Izrael hegyeire.

Ez 39:3 És kiütöm kézívedet balkezzedből, és nyilaidat jobbkezdedből kiejtem.

Ez 39:4 Izráel hegyein esel el te és minden sereged és a népek, melyek veled leszel; a ragadozó madaraknak, minden szárnyas állatnak és a mezei vadaknak adtalak eledelül.”

Oroszország Izraelbe bevonul, mivel Amerika nincs abban a helyzetben, hogy védelmezze. Izrael megvédelmezése nem lesz a mi dolgunk, hanem Isten ügye, ezért az Ő kiválasztott népe egyedül neki ad dicsőséget:

„Ez 38:22 És törvénykezem vele döghalállal és vérrel; és ömlő záporosót, jégeső köveit, tüzet és kénkövet, mint esőt bocsátok reá és seregére s a sok népre, amely vele lesz.

Ez 38:23 És nagynak s szentnek mutatom, és megjelentem magamat a pogányok sokasága előtt, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr!”

Intó jelek

A nagy, megsemmisítő katasztrófa előtt, más, kisebb katasztrófák adódnak. Az olajföldek Középkeleten lángokban fognak állni a baj előtt ami bekövetkezik. Bombák fognak esni az olajföldekre, kikötőlétesítményekre és készlettartókra. Az összes olajföldes országok és az olajat igénylő országok pánikba esnek. A hír borzalmat és iszonyatot fog előidézni.

„Jer 51:13 Oh te, aki lakozol a nagy vizek mellett, akinek kincsed temérdek, eljött a te véged [és] a te rablásod határa!” Amerika a tömeghisztéria előtt van. Az arany és ezüst is elfogják értéküket veszíteni.

„Ez 7:19 Ezüstjüket az utcákra vetik, és aranyuk szenny lesz [előttök]; ezüstjök s aranyuk meg nem szabadíthatja őket az Úr búsulásának napján; lelköket azzal jól nem lakatják, s hasokat meg nem tölthetik; mert csábítójok volt az a vétekre.” A jövőző zűrzavart kormányunk nem tudja feltartóztatni.

„Ez 7:27 A király szomorkodik, a fejedelem irtózatba öltözik; s a föld népének kezei megdermednek. Útjuk szerint cselekszem velök, ítéletök szerint ítélem meg őket, hadd tudják meg, hogy én vagyok az Úr.”

Te nyugodtan gúnyolódhatsz rajtam, de a te félelmed egy gazdasági összetörettetéstől hamarosan szomorú valóság lesz. Számptalan szakadás válik láthatóvá a mi törekeny jólét-államunkban, amíg közülünk a legoptimistábbak is – a szívük legmélyén – tudják hogy a teljes összeomlás elkerülhetetlen. A szenátus és a kongresszus tagjai némák és megsüke - tülve ott ülnek, mivel el kell ismerniük, hogy senki többé az előre eltervezett zűrzavart nem tartóztathatja föl.

„Ez 14:13 Embernek fia! ha valamely ország vétkeznék ellenem, elpártolván tőlem, és én kinyújtván kezemet ellene, eltörném néki a kenyérnek botját, és bocsátanék reá éhséget, és kiirtanék belőle embert és barmot;” Az ellenség támadni fog, ha mi gyengék és segítség - nélküliek vagyunk.

Isten az Ő népével a tűzön keresztül megy

Isten a három barátot nem a tüzeskemencétől őrizte meg, hanem a kemencében. Krisz - tus keresztülment velük a tűzön, és miközben ők mellékelten a romlott földre visszatértek, mi az ég dicsőségébe fogunk helyezettetni. Egy atomkatasztrófa azok számára, akik fehér ruhákban járnak, nem indok a félelemre. Számukra ez azt jelenti, hogy egy pillanatban a halottak közül a feltámadásba jutnak, anélkül azonban, hogy Isten haragját megízlelnék. Mit jelenthet egy ilyen katasztrófa már egy győzőnek, aki becsületes meggyőződéssel mondhatja: „Én élek vagy halok – én az Úrhoz tartozom!” Egy győző számára lehetetlen, hogy Isten haragjától találtassék és az előálló katasztrófa a hívők számára nem bánatot, hanem dicsőséget jelent. Isten haragja a hitetlenek és Istentelenek számára bizonyos. Mégis az Ő módszere kezdettől fogva az volt, hogy az ítéletben, ítélet által és ítéletből és haragból kimentse:

„Ézs 48:10 Ímé, megtisztítottalak, de nem úgy, mint ezüstöt, megpróbáltalak a nyomor kemencéjében.” Az özönvíz is egy félelmetes katasztrófa volt, mégis Noé és családja kiállták azt sérelem nélkül. Dávid szavai szerint az ítélet az Istentelenek fölött egyúttal minden alázatos megmentése.

„Zsolt 76:9 KJV 76:8 Az egekből jelentetted ki ítéletedet; a föld megrettent és elcsendesedett,

Zsolt 76:10 KJV 76:9 Mikor felkelt Isten az ítéletre, hogy megszabadítsa a föld minden nyomorultját! Szela.” Én kevésbé vagyok érdekelve az életben a földön. Együtt minden testvéremmel és nővéremmel, a győzőkkel már a megmentő bárkában, magában az Úr Jézus Krisztusban találok magam. Mireánk valami sokkal jobb vár – a dicsőség a mennyben:

„Zak 9:16 És megsegíti őket az Úr, az ő Istenök ama napon, mint az ő népének nyáját, és mint korona -kövek ragyognak az ő földén.” Annyira elvakultak és annyira földhöz kötöttek vagyunk, hogy nem tudunk attól elszakadni, és szívesebben élünk továbbra is egy barátságtalan környezetben? Hát egyáltalán nem ismerjük el, hogy egy ilyen földi katasztrófa a testet megrontja, hogy azonban éppen ez a megrontás a mennyei testet ajándékozza nekünk. Számunkra pillanatnyi dicsőség lesz. Hogyan tudunk mi, akik a világnak már meghaltunk, negatív következményektől tartani egy ilyen eseménnyel kapcsolatban? Én a magam részéről ennek a világnak minden szórakozásaival, fájdalmaival és pusztulásával már régen meghaltam, úgyhogy az én földi kunyhómnak romlása engem csupán az én örökségemnek taljességébe fog bevinni, amelyet én már bizonyos mértékben birtokolok.

„Zsid 7:16 Aki nem testi parancsolatnak törvénye szerint, hanem enyészhetetlen életnek ereje szerint lett.”

Sőt Isten fogja kezünket tartani, ha ezen a megemésztő tűzön át kell mennünk, mert Ő megígérte:

„Ézs 41:13 Mivel én vagyok Urad, Istened, aki jobbkezedet fogom, és aki ezt mondom néked: Ne félj, én megsegítelek!

Ézs 43:2 Mikor vizen mégy át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok el nem borítanak, ha tűzben jársz, nem égsz meg, és a láng meg nem perzsel téged.”

A keresztények is érintve vannak, ha Isten ezt a nemzetet földrengés és katasztrófák által megrázza? Igen! Sok szükség és nélkülözés fog adódni, Isten azonban az Ő győzőit mindennel ellátja, amire szükségük lesz. Ő fogja az ő szívüket vigasztalni, és amíg ők mindannyian ezeket a félelmetes dolgokat országukra és az egész földre jönni látják, szívükben békét fognak tapasztalni és tudják: „Isten megintett minket. Ő felkészített minket. Mi már ezt régen tudtuk és nekünk nem kell félnünk. A mi drága üdvözítőnk végig velünk fog menni.” Számomra a Jézushoz való hazamenetel egy hirtelen betörő atomkatasztrófában ténylegesen Isten haragjától való elszakadást jelent. Mit tesz velem a harag, ha Ő engem kézen fogva a Paradicsomba vezet. Isten választottjai félelem nélkül a katasztrófa szemébe néznek és hirdetik: „Engem semmi meg nem rázhat mert én az Ő kezébe vagyok elrejtve!”

Amerika nem fog bűnbánatot tartani

Jeremiás a fazekasnak házában egy jövendölést mondott, amely egyrészt az akkori Izra - elre irányult, másrészt azonban a Szellemi Izraelre is. Jézus gyülekezetére. Az Ő üzenete napjainkban a Szent Szellemtől megújítatik, mert beteljesedése közvetlenül előttünk van.

„Jer 18:6 Vajjon nem cselekedhetem - é veletek úgy, mint ez a fazekas, oh Izráel háza? ezt mondja az Úr. Ímé, mint az agyag a fazekas kezében, olyanok vagytok ti az én kezemben, oh Izráel háza!

Jer 18:7 Hogyha szólok egy nép ellen és ország ellen, hogy kigyomlálom, megrontom és elvesztem”

Isten a jogot magának tartotta fenn, hogy egy nemzetet, egy gyülekezetet, egy prédiká - tort, vagy hogy egy keresztyén munkát kitépjen, letörjön és tönkretegyen, ha ezek már

használhatatlanok, vagy az Ő számára haszontalanokká lettek. Több, mint két évszázada ez a nemzet, mint egy csodálatos edény, Úgy jött elő Istennek a kezéből. Ő ezt egy jó országba helyezte és megáldotta az alapító atyákat. De közben a gonosz benne oly naggyá vált, hogy Istennek így kellett szólnia: „Én ki fogom őt tépni. Le fogom törni és tönkre fogom tenni, úgy, ahogyan nekem tetszik.”

„Jer 18:9 És hogyha szólok a nép felől és ország felől, hogy felépítem, beültetem;

Jer 18:10 De a gonoszt cselekszi előttem, és nem hallgat az én szómra: akkor megbánom a jót, amellyel vele jót tenni akartam.”

Ez a nép nem tartott bűnbánatot, hanem sokkal inkább Isten Igéjének hátat fordított, ezért fogja most Isten azt tenni, amit mondott. Csak egy kis maradék van, egy kis sereg, amely az Urat teljes szívből követi, magát neki teljesen kiszolgáltatta és teljes közösségben él vele. A nagy átlag azonban semmit nem tud valódi, mély szívű bűnbánatról. Néhányan vezető férfiaink közül akik mint „keresztyének” vannak nyilván, nyíltan megvallják, hogy egyáltalán nem tudják mit jelent újból születni. Ez nem több, mint egy ajakbeismerés, amelyet magukról adnak, és a legtöbb ismert evangéliumi keresztyén napjainkban lágymeleg és inkább a politika érdekli, mint az odaadás és a követés. Ez a nemzet együtt az ő kormányával és egyházaival csak kívülről vallja magát az Úr Jézushoz tartozónak, de hiányzik neki a mélyrenyúló szívmeújulása. Nem gondolnak arra, hogy Jézus Krisztust mint Urat és Királyt szívükben kormányozni hagyják. Millió amerikai keresztyénnek nevezi magát, de csak nagyon kevesen vannak közülük akik a szoros ajtón bementek. Ha Isten Amerikának még több időt és még több pénzt ajándékozna, a gonoszság és a lázadás még nagyobb lenne és az ítélet annál bizonyosabb.

„Ézs 26:10 Ha kegyelmet nyer a gonosz, nem tanul igazságot, az igaz földön is hamisságot cselekszik, és nem nézi az Úr méltóságát.

Ézs 26:11 Uram! magas a Te kezed, de nem látják! de látni fogják, és megszégyenülnek, néped iránt való buzgó szerelmedet; és tűz emészti meg ellenségeidet.”

Isten Amerikának megígérte, hogy megőrzi, ha az ő gonoszságából megtér. Mihelyt komoly bűnbánat és gonoszságától való elfordulás látható, Ő ígérete szerint az ítéletet vissza fogja tartani. De semmi nincs a Bibliában világosabban megírva, mint az Ő büntető fenyegetése egy romlott rendszer ellen.

„Jer 18:17 Mint keleti szél szórom szét őket az ellenség előtt, háttal és nem arccal nézek rájuk az ő pusztulásuk napján.”

Szellemi szemeimmel látom, ahogyan Isten a mi népünknek lassan a hátát fordítja. Amerika már a megbocsájthatatlan bűnök elkövetésének útján jár, miközben a Szent Szellemnek elleneáll. Hamarosan már csak egyeseknek fog lehetőséget adni a bűnbánatra, de nem a népnek, mint egésznek. Mit tehetett volna Isten még Amerikáért? Talán még több türelmet kellett volna felmutatnia?

„Ézs 65:2 Kiterjesztém kezeimet egész napon a pártos nép után, amely nem jó úton járt gondolatainak nyomán;” Az elképzelhetetlen fog Amerikára és a kanadai részekre betörni, de a legtöbben ezt nem akarják elhinni. A próféták, akik mindig csak békéről és jólétről beszélnek, ellenvetéseket tesznek.

„Jel 3:10 Mivel megtartottad az én béketűrésre [intő] beszédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljő, hogy megpróbálja e föld lakosait.”

Zsolt 91:10 Nem illet téged a veszedelem, és csapás nem közelget a sátorodhoz;

Zsid 10:26 Mert ha szándékosan vétkezünk, az igazság megismerésére való eljutás után, akkor többé nincs bűnökért való áldozat,

Zsid 10:27 Hanem az ítéletnek valami rettenetes várása és a tűznek lángja, amely megemészti az ellenszegülőket.”

Ne hallgass a prófétákra akik békét és jólétet hírdetnek, ők tévednek! Ők valóságosan nem hallották Isten hangját. Ők nem birtokolják valóságosan Illésnek, Ézsaiásnak, Ezékielnek vagy Jeremiásnak a Szellemét. Ők nem tudják, mit jelent embertársaik és Isten népe -

nek bűnei felett sírni és fájdalmat érezni. Isten terve szilárdan áll: borzalmas katasztrófák egész sora jön el a mi országunkra. Utoljára hívja fel Ő az embereket, hogy megtérjenek és gonosz utaikat és tetteiket elhagyják.

„Jer 51:64 És ezt mondd: Így merül el Babilon, és meg nem menekedik a veszedelemtől, amelyet én hozok reá, [akármint] fáradjanak. Eddig vannak a Jeremiás beszédei.”

Ezékiel a Szellem által felemeltetett és az Úrnak házához vitetett, ahol 25 szellemi vezért látott, Izráel vezéreit, akik magukat a fenyegető veszély intései felől vidámmá tették és a maguk részéről terveket kovácsoltak az építéshez és a gazdaggá váláshoz. Az Úr beszélt Ezékielhez:

„Ez 11:1 És fölemelt engem a lélek, és bevive az Úr házának keleti kapujához, amely néz keletnek, és ímé, a kapu bejáratánál huszonöt férfi vala, kik között látám Jaazanját, Azzur fiát, és Pelatjáhut, Benájáhu fiát, a nép fejedelmeit.

Ez 11:2 És mondá nékem: Embernek fia! ezek a férfiak, akik gonoszt eszelnek ki és rossz tanácsot adnak ebben a városban,

Ez 11:3 Mondván: Nem egyhamar fogunk házakat építeni; ez [a város] a fazék, mi pedig a hús.”

Ezékiel intelmei és az emberek keményszívűsége egy példátlanul felfuvalkodott ciniz - mushoz vezetett. Magatartásuk egészen világos végzetes magatartást mutatott:

„Ez 11:3 Mondván: Nem egyhamar fogunk házakat építeni; ez [a város] a fazék, mi pedig a hús.”

Más szavakkal: „Ha valóságos tűznek kell esnie az égből, életünket legalább élvezni akarjuk amíg az megy. Mi a dolgot magát ki akarjuk fűrésztelni!” Ez pontosan a mai életvidám társadalmunknak a magatartása, akik már oly régóta ismét és ismét a legrosszabb intelmeket hallották, hogy ők azokat már nem veszik szívükre. Sokan lelték már halálukat, amíg a vihar dühét gúnyolták és Isten arcába nevettek.

A mit ma Amerikában átélünk, az egy óriási katasztrófa. Népünk milliói Amerikában alkohol és drog-részegesek, öklüket arcátlanul rázzák és kihívják Istent, hogy nyugodtan hagyja a bombákat leesni.

„Ez 9:9 És mondá nékem: Izráel és Júda házának vétke felette nagy, mivelhogy tele a föld vérontással, és a város tele van igazságtalansággal, mert azt mondták: Elhagyta az Úr ezt a földet, és az Úr nem lát.”

Amerika ünnepli a maga társaságát az ítélet előestéjén

Keresztyének ezrei észrevették máris Istennek az intését a falon. De mit tesznek a bűnösök, ha az ítélet közvetlenül előáll? Azt, amit akkor Balsazar tett: ünnepelt az ő társaságával, miközben az ellenség már az ajtó előtt állt. Egy „keresztyén” rock-csoport ordított a mikrofonba: „Jöjjetek, mi egy társaságot akarunk Jézusért ünnepelni!” Számptalan istengyermek számára a társas élet napirenden van. Miközben az ítéletkard fejük fölött lebeg, magatartásuk által megmutatják mit is gondolnak. „Úgy sincs semmi cél többé! Mi nyugodtan üthetünk az üstdobra! És tesszük ami nekünk tetszik!” Isten népe teszi, ami neki tetszik. Házasságtörés, paráznaság, válás és újbóli házasság már régóta nem tabu az ő körtáncukban. Isten alig hiheti ezt. Ő csodálkozva kérdi:

„Jer 18:13 Azért ezt mondja az Úr: Kérdezzétek csak meg a népeket: kicsoda hallott vala ilyeneket? Igen utálatosan cselekedett Izráel leánya!”

Isten népe valami olyan módon tesz undokságot, ahogyan a pogányok egyszer sem tené. Ők nem hagyják el bálványaikat. De:

„Jer 18:15 Ám az én népem elfeledkezett rólam; a hiábavalónak áldozik; elcsábították őket az ő útairól, az ősrégi nyomról, hogy ösvényeken, járatlan úton járjanak;”

„Milyen rettenetes!” - mondja az Úr. Isten népe vakon botladozik, elhagyja a szentségnek régi útjait és szívét sikerre, gazdagságra és minden más lehető hiábavaló dolgok felé

irányítja. Napjaink legtöbb keresztyéne nem jár többé a járt úton.

Nem csoda, ha Isten nekünk hátat fordít. Mi elfelejtettük Őt. Csak sírni lehet, amikor olvassuk:

„Jer 2:32 Vajjon elfelejtkezik-e a lány az ő ékszereiről; a menyasszony az ő nyakláncairól? Az én népem pedig számtalan napokon elfelejtett engem!”

Csak egy egyház, akit Isten elfelejtett, csak egy keresztyénség amely saját kedvteléseitől és kívánságaitól megfogattatik, tudna ennyire erkölcstelen és laza lenni. Csak olyan emberek akiknek semmi reménységük sincs, tudnának ily módon megnyilni az Istentelenségnek. Ilyenek azok, akik a Szellem intéseire nem figyelnek, hanem szívüket megkeményítették. És egy szív, amely keménnyé vált és többé semmi reménysége nincs, elveszíti egykori tiszteletét Isten, a halál és az ítélet előtt.

Kik fognak hallani ?

Legtöbbünknek ezek a szavak biztosan nem tetszenek. Nagyon keményen, hihetetlenül, logikátlanul hangzanak. Hogyan tud ez a nemzet, amely most még olyan büszke, hatalmas és gazag, hirtelen elesni és a vérontásnak és fájdalomnak helyévé válni ? Ki hihet el ilyet ? Ki van Istenhez eléggé közel, hogy az Ő harsonájának hangját meghallja ? Bizonyára nem a hamis próféták, mint Passur, aki Jeremiást arcul ütötte és a börtönbe dobta – mert ő szükségét és pusztulást jövendölt. A népnek vallásos vezetői, a papok és a próféták a népnek csak jó napokat jövendöltek, a nemzeti nagyság idejét, a sikernek, békének és a végtelen jólétnek a korszakát. Egyik letromfolta a másikat megnyugtató szavaival és ezek estek bele ezekbe a hazugságokba. A szellemi vezetők átvonultak az országon az ő jövendölésükkel, hogy az ő népük és nemzetük semmiféle pusztulást nem fog átélni.

„zs 28:15 Mert így szóltok: Frigyet kötöttünk a halállal, a sírral meg szövetséget csináltunk; az ostorozó áradat ha jó, nem ér el minket; mert a hazugságot választók oltalmunkul, és csalásba rejteznék el!

Ézs 28:16 Ezért így szól az Úr Isten: Ímé, Sionban egy követ tettem le, egy próbakövet, drága szegletkövet, erős alappal, aki [benne] hisz, az nem fut!

Ézs 28:17 És a jogosságot mérőkötéllé tevém, és az igazságot színelővé, és jég söpri el a hazugság oltalmát, és vizek ragadják el a rejteket.

Ézs 28:18 És eltöröltetik a halállal való frigyetek, és a sírral való szövetségtek meg nem áll; az ostorozó áradat ha eljő, eltapod titeket”

Jeremiás velük szembe mennydörögte:

„Jer 20:6 Te pedig Passúr és a te háznak minden lakosa, rabságba mentek, és Babilonba jutsz és ott halsz meg és ott temettetel el, te és minden barátod, akiknek hamisan prófétáltál.”

Istennek ítélethírdetése még sosem volt egy népnek szellemi vezetőitől átvéve. Illés Isten megbízásában egészen egyedül állt, 400 Baál-pappal szemben. Jeremiás hasonlóan egyedül találtatott magányos órhelyén, amikor Júda és Izráel összes vallásos rendszerével szemben állt. Üzenetének legnagyobb ellenzői a vezető férfiak voltak az Úrnak házában.

Miért fújat Isten embereket a harsonába, hogy az eljövendő ítélettől intsen? Először, hogy az igazi menyasszony-gyülekezetet éberségre rázza. Másodszor, hogy az Ő haragját a langyosak és bűnösök fölött, akik nem akarják hallgatni, igazolja. Mint a tíz szűzről szóló példázatban, hogy éjfélkor egy kiáltás hallatszik, és az okos szűzek arra hallgatnak és magukat elkészítik.

„Róm 13:11 Ezt pedig cselekedjétek, tudván az időt, hogy ideje már, hogy az álomból felserkenjünk; mert most közelebb van hozzánk az idvesség, mint amikor hívőkké lettünk.”

Isten kiválogatja híveinek maradékát

Napjainkban látok Amerikában valamit történni, amit eddig egész életemben nem vettem észre. Egy természetfeletti megtisztulás és elkülönülés, ami itt teljes csendben megy végbe.

A pénzre vágyó keresztyének seregekben gyülekeznek, hogy jólétprófétáikra halgassanak, akik nekik békét és végtelen jóságot jövendölnek. Ők csak szép és kedves dolgokat mondanak a jövőre nézve. Jeremiás mondta:

„Jer 5:12 Megtagadták az Urat, és azt mondták: Nincsen ő, és nem jöhet reánk veszedelem: sem fegyvert, sem éhséget nem látunk!

Jer 5:13 A próféták is széllé lesznek, és nem lesz, aki beszéljen bennök: így esik az ő dolguk!”

Ezek azok akik vásárolnak, eladnak, esznek és isznak, mintha a jövendő Isten-ítélet pusztán néhány fanatikus képzelődése lenne. Ők nyújtózkodnak pihenőágyaikon; nem érzik a veszélyt. Egy halálos katasztrófa küszöbén vannak és mélyen és erősen alusznak. Ők vakok és becsapottak és ezt nem tudják. Ézsaiás intelmeit egyszerűen szélnek eresztik:

„Ézs 28:22 És most ne csúfolódjatok, hogy köteleitek szorosabbak ne legyenek; mert elvégzett pusztítást hallottam az Úrtól, a seregek Urától, az egész föld felett.”

De a győzők elkülönülnek, és átadják magukat teljesen a megszentelődésnek, imádságnak és közbenjárásnak, valamint az elszakadásnak mindentől, ami a világból van. Ők teljes szívvel az Úrhoz tértek és letették a sötétségnek minden titkos cselekedetét. Ők hallgattak az intésre, hogy házaikat rendbe hozzák, mivel megváltójuk a Sionra jön. Ők Krisztust menedékhelyükké tették.

„Ézs 32:2 Olyan lesz mindegyik, mint a rejtek szél ellen, mint oltalom zivatar ellen, mint patakok száraz vidéken, mint nagy kőszál árnyéka a szomszédhozó földön.”

Egy rövid pillanatig átenged minket az ovasztó elemek hatalmának, de aztán hamarosan magához gyűjt.

„Ézs 54:7 Egy rövid szempillantásig elhagytalak, és nagy irgalmassággal egybegyűjtlek;

Ézs 54:8 Búsulásom felbuzdultában elrejtém orcámat egy pillantásig előled, és örök irgalmassággal könyörülök rajtad; ezt mondja megváltó Urad.

Ézs 54:10 Mert a hegyek eltávoznak, és a halmok megrendülnek; de az én irgalmasságom tőled el nem távozik, és békességem szövetsége meg nem rendül, így szól könyörülő Urad.”

Krisztus menyasszonya hagyja magát elkészíteni. Krisztusnak teste a földön a Szent Szellem által együtt van és kölcsönösen megismerhető az igazságosság gyümölcseiből. Krisztus menyasszonya nagy higgadtsággal és belső békességgel néz szembe a fenyegető katasztrófával.

„Ézs 26:3 [Kinek] szíve [reád] támaszkodik, megőrzöd [azt] teljes békében, mivel Te benned bízunk;”

Isten mondja:

„Ézs 26:20 Menj be népem, menj be szobáidba, és zárd be ajtóidat utánad, és rejtse el magad rövid szempillantásig, míg elmúlik a bús harag!

Ézs 26:21 Mert ímé az Úr kijő helyéről, hogy meglátogassa a föld lakóinak álnokságát, s felmutatja a föld a vért, és el nem fedti megöletteit többé!”

Ez nem jelenti hogy fel kell hagynunk az evangélizációval. Semmi esetre. Ez azt jelenti, hogy a mi szívünk Benne van elrejtve, mintegy tüzes fallal védelmezve. A jólétpróféták a mi szent haragunkat és a mi sürgető intéseinket az ítélettől megvetve lerázzák magukról. Senki közülük Isten tervét nem siettetheti, mert Ő elhatározta hogy ezt az Istentelen nem-zetet megsemmisíti. Eljön az idő, amikor nemegyszer egy Mózesnek vagy Sámuelnek imái Istenre hagyatnak, hogy az Ő értelmét megváltoztassa.

„Ézs 59:2 Hanem a ti vétkeitek választanak el titeket Istenetektől, és bűneitek fedezték el orcáját ti előttetek, hogy meg nem hallgatott.” Isten mondja:

„Jer 15:1 És monda az Úr nékem: Ha Mózes és Sámuel állanának is előttem, nem [hajolna] lelkem e néphez; küldd ki az orcám elől, hadd menjenek!

Jer 15:6 Te elhagytál engem, azt mondja az Úr, másfelé jártál; azért kinyújtom kezemet ellened, és elvesztelek téged; belefáradtam a szánakozásba!

Jer 15:7 Elszórom őket szórólappáttal e földnek kapuiban; gyermektelenné teszem, elvesztem az én népemet; nem tértek vissza útjaikról.

Jer 15:14 És elvittelek ellenségeiddel [olyan] földre, [amelyet] nem ismersz, mert haragomnak tüze felgerjedt, lángra gyúlt ellenetek!”

Mégis mindezen borzalmas jövődölések ellenére amik jönnek, Jeremiás felajánl nekik még egy esélyt.

„Jer 15:19 Azért ezt mondja az Úr: Ha megtérsz, én is visszatérítelek téged, előttem állasz; és ha elválasztod a jót a hitványtól, olyanná leszel, mint az én szájam. Ők térjenek meg te hozzád, de te ne térj ő hozzájuk!

Jer 15:20 És e nép ellen erős ércbástyává teszlek téged, és viaskodnak ellened, de nem győzhetnek meg téged, mert én veled vagyok, hogy megvédjelek és megszabadítsalak téged, azt mondja az Úr!

Jer 15:21 És megszabadítlak téged a gonoszok kezeiből, és kimentelek téged a hatalmaskodók markából.

Ámós 3:7 Mert semmit sem cselekszik az én Uram, az Úr, míg meg nem jelenti titkát az ő szolgálóinak, a prófétáknak.

Ámós 3:8 Ordít az oroszlán: ki ne rettegne? Az én Uram, az Úr szól: ki ne prófétálna?

El kell rejtőzködnünk, vagy evangélizálnunk?

Istennek nincs szüksége Amerikára, hogy a világot evangélizálja. Mi ezt a megbízást csúfosan megtagadtuk. A mi népünk évenként még mindig többet ad ki kutyaételekre, mint a missziós munkára. Még lesz egy utolsó nagy lélekaratás napjainkban. Az evangélium az egész viágon hirdettetni fog és pedig bennszülött tanúknak seregétől e földnek minden népéből. Az utolsó nagy aratás az Úr számára. A Szent Szellem már megkezdte egy sereg élő tanúnak Kínában való felébresztését. Egész Dél-Amerika és Afrika erővel felkent tanúktól fog elárasztatni a saját országaikból. Mexikó és Dél-Amerika nyitottak az evangélium számára, és mindenütt ifjú evangélisták állnak elő. Ők nem igényelnek sem missziós társaságot, sem egy nagyszerű kiküldési ünnepet, sem hatalmas pénzszeget, sem drága missziós felszerelést. Éppen úgy élnek, mint az első tanítványok. És egészen rövid idő alatt az evangélium - mal áthatják az egész világot. Isten ítélettüzére fognak rámutatni, a mi meggondolatlan, gazdag, modern Babilonunkra, mint a végnek egy biztos jelére. Az Istentelenek mégsem fognak bűnbánatot tartani, amint János azt már előre látta. Az egész fennmaradó világ tanúja lesz ennek az atomkatasztrófának; ennek ellenére vonakodni fog bűnbánatot tartani. A föld lakosságának kétharmada a gazdagság utáni törekvésével, a Sátán imádásával és Isten gúnyolásával tovább fog menni. A büntetés, ami Amerikát éri, a többieket nem fogja visszafordulásra indítani:

„Jel 9:20 A többi emberek pedig, akik meg nem ölettek e csapásokkal, nem tértek meg az ő kezeik csinálmányaitól, hogy ne imádnák a gonosz lelkeket, és az arany és ezüst és érc és kő és fa bálványokat, amelyek nem láthatnak, sem hallhatnak, sem járhatnak;

Jel 9:21 És nem tértek meg az ő gyilkosságaikból, sem az ő ördögösségeikből, sem paráználkodásaikból, sem lopásaikból.”

Anit Amerika millió dolláraival, sok elektronikus készülékével, drága közlekedési eszközeivel nem tudott megteremteni, azt a Szent Szellem rövid idő alatt egy Gedeonhadsereggel a harmadik világ országainak szegény, képzetlen evangélistáival véghezviszi, és mindazok,

akik a földön élnek, meg fogják az evangéliumot hallani. A győzteseknek serege fog minden nemzetből feltámadni igazságban. Habár az evangéliumnak világossága teljes erővel ragyogni fog, az emberek többsége a Sátánhoz fordul, és saját kívánságaiban fogvatartatik. A Biblia nem mondja, hogy az Amerika fölötti ítélet előtt kell a világ evangélizálásának megtörténnie. (- - -)

Mivel nekünk már csak olyan kevés időnk maradt, szorgalmasan akarunk dolgozni. Meg akarjuk vásárolni az időt, mert az utolsó időkben vagyunk. Munkálkodni akarunk, amíg nappal van, mert eljön az éjszaka, amikor senki sem munkálkodhat. Mi prédikálni és tanítani akarunk és mint az Úr Jézusnak tanúi, a világba menni, úgy, mintha az ítélet soha sem jönne. Hinni akarjuk, hogy minden idők legnagyobb szellemkiáradása közvetlenül előttünk van. Mi imádkozni akarunk, hogy az Úr ajándékozzon egy utolsó nagy lélekaratást. A győztesek, akik mindenre készek, a legsikeresebb tanúi Jézus Krisztusnak. Pontosan ez az igazi ideje annak, hogy magunkat teljesen és egészen a misszionálásnak szenteljük, hogy az utolsó kévéket behozzuk. Tehát semmi barlang vagy menedékhely ! Semmi készletgyűjtés táplálékban, eszközökben, fegyverekben vagy vízben! Istennek szent maradéka megvívásztalódva tud a halál szemébe nézni és mondani: „Én nem félek téled. Számomra a te fullánkodat és borzalmadat elveszítetted. Én kész vagyok feláldoztatni.”

Krisztus menyasszonya máris érzi a magnetikus vonzást a bárány mennyegzői étkezésével kapcsolatosan. Ahogy Pál, úgy minden igazi menyasszonyi lélek birtokol egy nagy sóvárgást? Hogy az Úrral egyesülve legyen. De az elveszett emberek és a meg nem mentett hozzátartozói miatt örvendenek hogy még itt lehetnek, és fáradhatatlanul és félelem nélkül tovább dolgoznak.

Én elhatároztam, hogy a jövőben is az utcára megyek, hogy a paráznáknak és a más bűnbejuttetteknek az evangéliumot vigyem. Szándékomban van továbbra is könyveknek és traktátusoknak az írása és az egész világon való szétszórása. És teljesen az Úrnak foglalom le magamat, ha jön a vég. Senki se kísérelje meg ezt a trombitafújást, mint a valóságtól való menekülést letenni, úgy, mintha a világ evangélizálását halkítással elmulasztanánk. Ez valóságosan egy hamis vád lenne. Az emberiség történetének legnagyobb Szent Szellem kitöltése történik meg napjainkban – de csak a győztesek fogják megérteni azt. A lágyemelek és a gonosztevők üldözik azt, amint Isten Igéje megjövendölte. Az igazak azonban elfogadják az olajnak teljes mértékét, ami elégséges edényük és lámpásuk számára. Hamarosan szembe megyünk az Úrral és egy pillanatban egyesülni fogunk Vele. Halleluja!

A következő fejezetben szeretnék arra rámutatni, amit a próféták mint egy „borzalmat” fejeztek ki Isten Házában. Pásztorok, prédikátorok és istengyermekek adják át magukat a házasságtörésnek, a parázñaságnak és az érzékiségnek.

BORZALOM ISTENNEK A HÁZÁBAN: **Házasságtörés, fajtalanság, válás**

„Jer 23:14 De a jeruzsálemi prófétákban is rútságot láttam: paráznáknak és hazugságban járnak; sőt pártját fogják a gonoszoknak, annyira, hogy senki sem tér meg az ő gonoszságából; olyanok előttem mindnyájan, mint Sodoma, és a benne lakók, mint Gomora.”

Röviddel mielőtt Isten ezt a nemzetet megítéli, meg fogja tisztítani az Ő Házát, és a hívőket - a szellemi vezetőkkel együtt - helyükre állítja. Ez a trombitafújás nem a kinti Istentelenek számára van. Az ítélet az Isten Házán kezdődik, és Ő mondta:

„Ézs 29:15 Jaj azoknak, akik az Úrtól mélységesen elrejtik tanácsukat, és akik a sötétségben szoktak cselekedni, mondván: Ki lát minket és ki ismer minket?”

Én Jézus gyülekezetének és minden igaz szolgának a szentségben egy üzenetet hozok Isten trónjától, egy ultimátumot, egy utolsó intelmet mindazok számára, akik meg akarják hallani az igazságot. Ennek a fejezetnek az üzenete házasságtörőknek egy seregét akarja

megőrizni attól, hogy bűnükben meghaljanak. Mások számára egy utolsó intelem lehet, mielőtt gonosztettükben tönkremennek. Aki vonakodik bűnbánatot tartani és magát az ő házasságtörő fajtalan útjától elfordítani, annak a szíve keménnyé válik és örökre elvesz. Ennyire nyomós és jelentőségteljes ez a bűn Isten szemeiben. Csak a tiszta szívűek fogják Istent látni.

Én tudom, Isten tudja; és minden hívő aki szentségben él és az imában kitart, hasonlóképpen tudja: a keresztyének, valamint Isten szolgálói között burjánzik a házasságtörés, fajtalanság, szerelmeskedés és válás.

„Jer 5:8 [Mint a] hizlalt lovak, vickándozókká lettek; kiki az ő felebarátjának feleségére nyerít.

Jer 5:9 Avagy ne büntessem-é meg az ilyeneket, mondja az Úr, és az e féle népen, mint ez, ne álljon -é bosszút az én lelkem?”

Betű szerint keresztyének milliói és prédikátorok seregei vannak ennek a testi élvezetnek az ördögi csapdájába befogva. Ők mámorosak, de nem a bortól, hanem a szexuális móhó vágytól. Egy mély bűnalvás esett rájuk. Az Úr rájuk engedte azt, mert ők makacsul vonakodtak istentelenségüket feladni. Már ézsaiás is szenvedett a vágyodó és bűntől terhelt próféták és a népnek szellemi vezetői között. Ők megtörték a szívét és megharagították, úgy hogy fölkiáltott:

„Ézs 29:9 Ámuljatok és bámuljatok, vakítsátok magatokat és megvakultok! részegek, de nem bortól, tántorognak, de nem részegítő italtól.

Ézs 29:10 Mert rátok önté az Úr a mély álomnak lelkét, és bezárta szemeiteket, a prófétákat, és fejeiteket, a nézőket befedezte.”

Jeremiás átlátott az ő prófétai tekintetével az ő idejének papjain és amit látott, megremegett és sírásra készítette.

„Jer 23:9 A próféták miatt megkeseredett az én szívem én bennem, minden csontom reszket; olyan vagyok, mint a részeg férfi és mint a bortól elázott ember, az Úrért és az ő szent igéjéért.

Jer 23:10 Mert betelt a föld paráznákkal, mert a hamis esküvés miatt gyászol a föld, a pusztának legelője kiszáradt, és az ő futásuk gonosz, és az ő hatalmasságuk hamis.”

Hóseás próféta intett:

„Hós 10:13 Istentelenséget szántottatok, álnokságot arattatok. Eszitek a hazugság gyümölcsét, mert bíztál a te utadban és vitézeidnek sokaságában!

Hós 10:14 Azért zendülés támad a te néped között, és minden te erősséged elpusztítatik, amiképpen elpusztította Salman Beth-Arbelt a harcnapján; az anya gyermekeivel együtt földhöz veretik.”

„Lévi szövetségét megtörtétek”

A Léviták, akik az ő helyükön szolgáltak, előképei voltak napjaink Isten Királysága dolgozóinak. Prédikátorok és egyházi munkások. Lévi „fiai”. Lévi szövetsége azt jelentette, hogy ők az Úr számára állandó áldozókká voltak felszentelve.

„4Móz 8:15 És azután menjenek el a léviták a gyülekezet sátorában való szolgálatra. Így tisztítsd meg őket, és lóbáld meg őket áldozatul.”

A szövetség elkülönülést, megtisztulást és teljes oddaadást jelentett.

„4Móz 8:16 Mert bizony nékem adattak ők Izráel fiai közül; mind azok helyett, akik az ő anyjok méhét megnyitják; Izráelnek elsőszülöttei [helyett] vettem őket magamnak.”

Nekik egy tiszta, szent és az Úrnak átadott életet kellett folytatniuk. Ehhez tartozott a „Szövetség”, amely előírta, hogy minden időben csak megszenteltet ehetnek.

„4Móz 18:19 Minden felemelt áldozatot a szent dolgokból, amelyeket az Úrnak áldoznak Izráel fiai, néked adtam örökkévaló rendelés szerint, és a te fiaidnak, és a te leányaidnak,

akik veled vannak; sónak szövetsége ez, örökkévaló az Úr előtt, néked és a te magodnak veled.”

Erre kell gondolnunk, ha a kíméletlen szavakat halljuk, amellyekkel Malakiás próféta Isten megbízásából a bűnbe esett papokat rendre utasította:

„Mal 2:8 De ti elhajlottatok ez útról, sokakat megbotránkoztattatok a törvénnyel, felbontottátok Lévi szövetségét, azt mondja a Seregeknek Ura.”

Bemocskolták magukat azzal, ami tisztátalan volt. Milyenek voltak ezek a papok, akik többé nem különültek el, tiszták és szentek sem voltak és az Úrnak sem adták át egészen magukat? Olyanok voltak, mint akik feleségüket megcsalták, házasságtörők, akik hűtlenné váltak.

„Mal 2:14 És azt mondjátok: Miért? Azért, mert az Úr tett bizonyosságot közted és a te ifjúságod felesége közt, akit te megcsaltál, holott társad és szövetséges feleséged!”

Ezek a szolgák az ő szolgálati helyükön odáig eljutnak, hogy házasságtörő viszonyukat és titkos szeretőjüket feladják, de kiváltképpen érettek ahhoz, hogy a bűnbánót megjátsszák. Isten belefáradt állandó sírásukba és beismerésükbe, mert az nem termette a bűnbánatnak semmi komoly gyümölcsét: elszakadást a bűntől és egy világos elfordulást a testi élvezetek-től. „Mal 2:13 És ezt is cselekszitek: betöltitek az Úr oltárát könyhullatással, sírással és kesergéssel, hogy ne tekintsen többé az ételáldozatra, és ne fogadjon el szívességet a ti kezetekből.”

Ez az idegen isten a szerelem volt, az érzékiségnek és a testi élvezetnek az istene.

Az én lelkem remeg a szent félelemtől ha én prédikátoroknak, evangélistáknak, tanítóknak seregére gondolok Isten Királyságában, akik Istennek a szentségét lábbal tapossák és a testi élvezettel szövetséget kötöttek. Szívükben egy „más”-nak adták „igen” szavukat. Ők mondhatják: „az egyik viseli az én nevemet, de a másiké a szívem. Az egyiknél fogok maradni, de a másikhoz vagyok hűségese.” Egyáltalán nincs szándékukban, hogy a hűtlenségükkel szakítsanak. Ők már nem függetlenek, titkos bűnükbe teljesen beleestek és sokuk számára nincs többé szabadulás. A Szent Szellem számára elzárkóztak – hogy bűnbánatot tartsanak és magukat megtisztítsák – és most nincs többé visszaút. Jeremiás keservesen sírt, amikor a hazugságokat, az ártulást és házasságtörést Isten népe között látta.

„Jer 9:2 Bárcsak pusztába vinne engem valaki, utasok szállóhelyére, hogy elhagyhatnám az én népemet, és eltávozhatnám tőlök; mert mindnyájan paráznák, hitszegők gyülekezete!

Jer 9:3 Felvonták nyelvöket, [mint] kézíveket, hazugsággal és nem igazsággal hatalmasok a földön; mert gonoszságból gonoszságba futnak, engem pedig nem ismernek, azt mondja az Úr.”

Ó, Isten embere, remegj ettől az átoktól, amelyet Isten minden papja és Isten Királyságának minden munkása számára előre látott, akik vonakodnak erkölcstelenségükre föladni. „Mal 2:12 Elveszt az Úr mindenkit, aki ezt cselekszi, a vigyázót és a felelőt, a Jákób sátraiból, még ha áldozatot visz is a Seregek Urának.”

Isten nem csak kenetét fogja elvenni és az Ő áldását visszatartani; azokat, akik szövetségét átlépi meg fogja alázni és szolgálatukat el fogja vetni. Isten Igéjének legijesztőbb jövődölései azokat az embereket illetik, akik bűnben élnek és ennek ellenére tovább prédikálnak. Isten embere, ha tisztelet van benned Isten Igéjével kapcsolatban, ha bűneidet megveted és szorultságot érzel azok miatt – akkor engeddd, hogy ezek a szavak végérvényes intésekként szolgáljanak! Légy bátor és menekülj Istennek nevében a te megkötözöttségedből! Nem szabad Malakiás jövődölését könnyen vennünk.

„Mal 2:2 Ha meg nem hallgatjátok és ha nem veszitek szívetekre, hogy dicsőséget adjatok az én nevemnek, azt mondja a Seregeknek Ura: átkot bocsátok reátok, és elátkozom a ti áldásokatokat; bizony elátkozom azt, ha nem veszitek szívetekre!

Mal 2:3 Ímé, én megrontom a ti vetni való magotokat, és szemetet szórok orcáitokba, a ti ünneplésteknek szemetjét, és ahhoz hordanak ki titeket.”

Istennek a szolgája és a laikus is, aki az ő feleségéhez hűtlenné vált, aki őt megcsalja és végül elhagyja, hogy egy másikkal lépjen házasságra, Istennek az átka alatt van, különösen akkor, ha gyermekek is vannak. A 2Péter 2:14-ben „átok gyermekeinek” neveztetnek. A „vétel”, az az Evangélium, amelyet ők kimondottak, vagy leírt formában kiszórtak, erőtelen. Halál csak halált hozhat elő. Kívülről még minden jól nézhet ki, de Isten küzd e házasságtörők ellen és az Ő Igéje végül be is teljesül. Csak egy teljes, korlátlan bűnbánat és egy belső helyreállítás hozhatja vissza az áldást. Az a prédikátor, aki a szószéken áll és ugyanakkor házasságtörésben él, ajkaival vétkezik. Az ő életmódja nem előképe a szentségnek. Ő megtöri az Úr szeretetparancsát és sokakat botlásba visz.

„Mal 2:8 De ti elhajlottatok ez útról, sokakat megbotrántok a törvénnyel, felbontottátok Lévi szövetségét, azt mondja a Seregeknek Ura.”

Egy prédikátor, aki Isten ítélete fölött gúnyolódik, aki vonakodik a bűnt nyilvánosságra hozni és ezáltal hozzájárul ahhoz, hogy emberek ez ő törvényszegéseikben jól érezzék magukat, alapjában csak a saját bűnét rejti el. Valahol egy sötét pont van az életében. A sötétségnek egy elrejtett cselekedete az ő üzenetét megmérgezte és végül csak megnyugtató, jó és kellemes témákról prédikál. Bűne ellene tanúskodik.

„Ézs 59:12 Mert sokak előtted gonoszságaink, és bűneink bizonyágot tesznek mi ellenünk, mert gonoszságaink velünk vannak, és vétkeinket ismerjük:

Ézs 59:13 Elpártoltunk és megtagadtuk az Urat, és eltávoztunk a mi Istenünktől, szóltunk nyomorgatásról és elszakadásról, gondoltunk és szóltunk szívünkben hazug beszédeket.”

Ezékiel csodálatos látomása a mi időnk felől

Ezékiel próféta könyvének 10. fejezetében találunk egy végképp lesújtó látomást afelől, mit fog Isten tenni, mielőtt ezt a nemzetet ítélettel megpróbálja. Ez a látomás századokon keresztül sok zavart okozott; de napjainkban a Szent Szellem az ő szolgálóinak, akik imádkozni tudnak, világosságot ajándékoz az abban elrejtett igazság felől. A látomás közvetlenül a mi időnkre vonatkozik és megerősítése az ítéleteknek, amelyek rövidesen rántörnek. Azonkívül beszél az Istennek a cselekedetéről az ő gyülekezetével kapcsolatosan az utolsó napokban: minden titkos bűnnek a végérvényes felfedéséről és az Isteni büntetésük felől. El Shaddai Jahwe kijelentve mint zengő mennydörgés:

„Zsolt 29:1 Dávid zsoltára.; Adjatok az Úrnak, ti fejedelmeknek fiai, adjatok az Úrnak tiszteletet és dicséretet!

Zsolt 29:2 Adjatok az Úrnak neve tiszteletét, imádjátok az Urat szent ékességben.

Zsolt 29:3 Az Úr szava [zeng] a vizek fölött, a dicsőség Istene mennydörög, az Úr ott van a nagy vizek felett.

Zsolt 29:4 Az Úr szava erős; az Úr szava fenséges.

Zsolt 29:5 Az Úr szava cédrusokat tördel, összetöri az Úr a Libánon cédrusait is.

Zsolt 29:6 És ugrándoztatja azokat, mint a borjút, a Libánont és a Szirjont, mint a bivalyfiat.

Zsolt 29:7 Az Úr szava tűzlángokat szór.

Zsolt 29:8 Az Úr szava megrengeti a pusztát, megrengeti az Úr Kádesnek pusztáját.

Zsolt 29:9 Az Úr szava megborjazzatja a nőstény szarvasokat, lehántja az erdőket, és az ő hajlékában mindene azt mondja: dicső!

Zsolt 29:10 Az Úr trónolt az özönvíz felett; így trónol az Úr, mint király, mindörökké.

Zsolt 29:11 Az Úr ad erőt népének, az Úr megáldja népét békességgel.”

El Shaddai volt az, akinek a megjelenését az égbolton a föld felett látta, aki egy zafír trónon ült és készülődött ítéletmennydörgését a vétkező emberiségre bocsátani.

„Ez 10:1 És látám, és ímé a mennyezet, amely a Kérubok feje fölött vala, látszék felettök, mint valami zafirkő, olyan, mint egy királyi széknek formája.

Ez 10:2 És szóla a gyolcsba öltözött férfiúnak, és mondá: Menj be a forgókerek közé a

Kérubok alá, és töltsd meg tenyereidet égő üszöggel onnét a Kérubok közül, és szórd a városra. És beméne szemem láttára.”

A Kérubok és kerekeik voltak az ítéleteszközök, miközben az Isteni ítéletnek tüzes szenei szétszórattak, a kerekek és a Kerubok Isten házán álltak.

Remegő szívvel írom le, amit Ezékiel mint közelit látott, mert az a mi időnkre vonatkozik. A kerekek és a Kérubok a keleti kapuhoz jöttek, hogy Istennek dicsőségét Istennek házától elvegyék. A felhő, amely mostanáig a Szentek Szentjét töltötte be, most a külső előudvarhoz mozgott. Ez jelenti először, hogy a szétszakadt függöny a lehetőséget megteremtette, hogy mindazok, akik hisznek, Istennek a dicsőségét és kegyelmét átélhetik. Itt mégis úgy látjuk, nagyon lassan mozog az előudvarhoz, hogy még utoljára az ő teljes fényében és az Isteni kijelentés teljességében ragyogjon, mielőtt végérvényesen eltűnik.

„Ez 10:3 A Kérubok pedig állanak a háztól jobbra, mikor a férfi beméne, és a felhő betölté a belső pitvart.

Ez 10:4 És eltávozték az Úr dicsősége a Kérubról, a ház küszöbére, és megtelék a ház a felhővel, és a pitvar betelék az Úr dicsőségének fényességével.”

Mi az, ami engem megremegtet? Az a tény, hogy az Úrnak a dicsősége ebben az időben utoljára fog nyilvánvalóvá válni. Még egyszer, legutoljára egy csodálatos aratás adódik. Akkor a felhő el fog tűnni és az ítélet be fog törni; az Úrnak Házán kezdődik. A dicsőség felhője most Jézus gyülekezetének a küszöbén van, és a legdicsőségesebb hívás a bűnbánatra és a szentségre fölénk sugárzik, amely minden emberhez kiment.

Miközben a dicsőség felhője Isten Házának a küszöbén lebegett, vett az angyal tüzes szeneket és szétszórta azokat a háznak belsejében. Ezek a tüzes szene, amelyek Ézsaiás ajkát megtisztították. A győztesek, mielőtt az ítélet betör, a kereszt erejének a kijelentése által megtisztultak. A szentségnek a kijelentése hit által megy be az Úr dicsőségének legutolsó felragyogásával.

Miközben a felhő időzött, egy félelmet kiváltó látvány adódott a mennyben: „Szemekkel tele” mennyei lények jelentek meg:

„Ez 10:12 És egész testök és hátok és kezeik és szárnyaik és a kerekek rakva valának szemekkel köröskörül mind a négy kerekükön.”

Itt egy jelképünk van arra, hogy Isten legutoljára hogyan kutatja és vizsgálja a szíveket, mielőtt az ítélet jön. Az Úrnak a szemei – amiből sok van – éppen most azon vannak, hogy Isten népét átvilágítsák, hogy rejtett bűnét és a sötétségnek minden titkos cselekedetét világgosságra hozzák és minden tettet, amely csak ezeknek a szemeknek ismert, fölírják. Nincs semmi rejtett, ami nyilvánossá nem fog válni. Isten dicsősége tele van áthatoló szemekkel. Ézsaiás mondja: „Ézs 3:8 KJV 3:7 Ez ama napon így fog felkiáltani: Nem leszek sebkötöző, házamban is nincsen kenyér és nincs ruha; ne tegyetek engem e nép fejedelmévé!” Dávid kijelenti: „Zsolt 66:7 Aki uralkodik az ő hatalmával örökké, szemmel tartja a pogányokat, hogy az engedetlenek fel ne fuvalkodjanak magukban. Szela.”

Dávid ugyanazt a látomást látja mint Ezékiel:

„Zsolt 11:4 Az Úr az ő szent templomában, az Úr trónja az egekben; az ő szemei látják, szemöldökei megpróbálják az emberek fiait.”

Minden hívő és Isten minden szolgája, most az Ő lágszemei tekintetének vannak kitéve. Hála legyen Istennek, hogy a dicsőség még nem tűnt el. De a mi Istenünk már elfoglalta bírói pozícióját az égbolton, a föld felett. Az Ő dicsősége kisugárzik, minden Ő mennyei fényében és az Ő egész erejében és hívja a győztesek seregét megtisztulásra az ércből való mosdómedencéhez. Az idő sürget és nemsokára elszalad. A Kérubok és az ő kerekeik nemsokára parancsot fognak kapni, hogy az ő rettenetes feladatukat véghez vigyék – vagyis hogy Isten dicsőségét az Ő házától elvegyék. A legmélyebb szívekben tudom, hogy a Szent Szellem megkezdte legutolszor az embereket az ő bűneikről meggyőzni.

Mennyi ideig fog még ennél az önfejű, lágymeleg, elbizakodott nemzedéknél dolgozni? Ismét és ismét intette Isten Szelleme az Ő nagy népét és felszólította bűnös útjainak elha-

gyására. Egyetlen Isten-gyermeke sem fogja azt állítani, aki ezeket a sorokat olvassa, hogy a Szent Szellem az ő szellemét nem kutatta újból és újból alaposan át és nem mutatta volna meg az ő bűneit teljes világossággal. Miért? Mert Isten a menyasszonyt hívja, akit az Ő Fiának akar adni. Makulátlan menyasszonynak kell lennie, tisztának, szentnek, elkülönültnek és szabadnak minden egyéb szívkötöttségtől.

Ki hihetné csak egy szempillantásra is, hogy Krisztus egy megromlott, érzéki kívánságokkal megkötözött menyasszonyt fog magához vinni. Az Evangélium prédikátorai ehhez a menyasszonyhoz fognak tartozni, akik a házasságtörésben kitartanak? Olyan embereket fog Ő magával vinni, akik ruháikat piszkos pornográfiával bemocskolják, a szexhelységeket látogatják és érzelmeiket szerelmi anyaggal töltik? SOHA ÉS SOHA!

Ó, Uram, milyen egy félelmetes nap fog lenni, mikor a Kérubok és a szövetségangyal hirtelen megkapják a parancsot, hogy térjenek vissza Isten trónjához és az Ő dicsőségét vigyék magukkal. A keleti kapun keresztül fog a felhő eltűnni és csak akkor fog vissza jönni, amikor Isten az Ő Királyságát a földön felállítja.

„Ez 17:18 S ha megvetette az esküt, hogy megszegje a frigyét, pedig ímé, kezét adott rá, s mégis megcselekedte mindezeket; nem fog megszabadulni!”

Hogyan volt az, amikor az Úrnak a dicsősége Isten Házától Silóba ment:

„Jer 7:12 Mert menjetek csak el az én helyemre, amely Silóban van, ahol először lakoztam az én nevemmel, és lássátok meg, hogy mit cselekedtem azzal az én népemnek, Izráelnek gonoszságáért!

Jer 7:13 Most pedig, mivelhogy mindezeket a cselekedeteket megcselekszitek, azt mondja az Úr, és mivelhogy szüntelen szoltam, és szoltam ti néktek, de nem hallottátok, és kiáltottam néktek, de nem feleltetek:

Jer 7:14 Azért úgy cselekszem e házzal, amely az én nevemről neveztetik, amelyben ti bizakodtok, és e hellyel, amelyet néktek és a ti atyáitoknak adtam, amint Silóval cselekedtem.

Jer 7:15 És elvetlek titeket színem elől, amint elvettem mind a ti atyáitokfiat, Efraimnak minden magvát.”

Ó, már csak nagyon kevés idő marad, amikor Isten népe bűnbánatot tart és az Ő szolgálai megtisztulhatnak, miközben bálványaiktól elfordulnak és Istentelenségüket elhagyják. Ezékiel látta az ő látomásában a mi időnkét és nagyon elcsodálkozott, amikor észrevette, hogy Isten dicsősége eltávozott és fent a Kerubok fölött a mennyben állt.

Én hiszem hogy a dicsőségnek felhője már Isten sok szolgájától és munkájuktól eltávozott. Keresztyének seregei vannak már hazug szellemek befolyása alatt, akik őket bűneikkel együtt elaltatták. Így égő anyag lesznek az ítélet tüze számára.

Istennek szolgálja, ha te bűneidtől szabadulni akarsz, annak most kell meglennie. Napjaid meg vannak számlálva; bűneidet meg kell bánnod és Istenhez kell kiáltanod: meg kell engedned a Szent Szellemnek hogy szívedbe bevilágítson és neked Tőle erőt hozzon, a te titkos bűneidet megtörje. Különbén Isten dicsősége egyszer és mindenkorra eltávozik életedből és az ítélet alá esel. A győztesek nem veszíthetik el Isten dicsőségét. Pál egészen világosan mondja, hogy ők Krisztussal a mennyek világában fognak ülni. Ami az egyezkedésre készek számára Isten haragjának a tüze, az az igazak számára pillanatnyi dicsőség lesz majd. Igen, az egyedüli ok, amiért Isten dicsőségének felhője még a gyülekezet lépcsőjén kitart, az, hogy az Úr minden Ő győztesét kihívja és összegyűjtse. Én láthatom ezt a dicsőséget, az az én életemet megérintette, szemeimet megnyitotta és engem Jézus igazi testével összekötött, amely azt hasonlóan megismerte. Egészen hamarosan Istennek dicsősége csak a győztesek szívében lesz található. Minden másoknak csődjüket kell kijelenteniük. A balga szüzeknek nem lesz olaj lámpájukban és visszamaradnak.

Olvasás és felfedezés

Malakiás megjövendölte:

„Mal 3:3 És ül mint ötvös vagy ezüstitisztogató és megtisztítja Lévi fiait és fényessé teszi őket, mint az aranyat és ezüstöt; és igazsággal visznek ételáldozatot az Úrnak.”

Ha Istennek egy szolgája bűnt rejteget az ő szívében, Isten semmit nem fogadhat el attól, amit tesz. Talán ennek ellenére még lelkek mentetnek meg, mivel Isten Igéje önmagából gyümölcsöt hoz elő. De a Biblia egészen világosan mondja, hogy a szuverén Isten szolgáinak mindenikét az ő szent tűzében megolvasztja és mindent el fog égetni rajta, ami nem szent és neki nem tetszik. Mindenki, aki a tisztogató tűznek elleneáll, el lesz dobva, mint a só, amely ízét vesztette. Sok minden, amivel napjaink keresztyénei dicsekednek, Istennek a szemeiben iszonyat. Semmi ezekből a balga, meggondolatlan dolgokból nem fog a tűznek ellenállni. Ahol prédikátorok és laikusok titkos élvezeteknek hódolnak, hogy ezt az újdonságot az egész világnak elbeszéljék...

„Préd 10:17 KJV 10:20 Még a te gondolatodban is a királyt ne átkozd, és a te ágyasházadban is gonoszt a gazdagnak ne mondj: mert az égi madár is elviszi a szót, és a szárnyas állat is bevádolná a te beszédedet.”

Jézus mondta:

„Márk 4:22 Mert nincs semmi rejtett dolog, ami meg ne jelentetnék; és semmi sem volt eltitkolva, hanem hogy nyilvánosságra jusson.”

Isten minden követőjét és szolgáját meg fogja menteni, aki bűnbánattal a kereszthez siet és az ő óemberét készséggel a halálba adja. Az egész menny mozgásba jön, amikor Istennek egy szolgája valóban bűnbánatot tart és hitben az Isteni világosságba lép hogy az ő gonosz-tettei felfedessenek. Hála Istennek az olyan emberekért, akik a kísértésnek az izzó tűzén átmentek és amikor ők majdnem elakadtak volna, kétségbeesetten az Ő karjaiba futottak, hogy Ő őket megmentse. Ezek az emberek, akik ezt a bűnt mindenek felett gyűlölik, ők tapasztalatból tudják, milyen borzalmas az, ahogyan egy embert megbilincselnek és a legnagyobb aljassággal tőle mindent követelnek. Ők többé nem tudnak közömbösek maradni és csak nézni, hogyan futnak Istennek emberei ugyanabba a csapdába.

Abból a módból, ahogyan egy ember prédikál, pontosan meg tudom állapítani, hogy ő valóban meghalt-e az ő bűnének és egy új győzelmes életre feltámadt-e. A „haláljordan” másik oldalán olyan dicsőség és nyugalom uralkodik, olyan csodálatos békesség – hogy azonnal észreveszik, ha egy ember ezeknek a dolgoknak a birtokában van.

Isten ítélete Dávid fölött az ő házasságtörése miatt

Én hiszem, hogy Istent Dávid jobban megszorította, mint bármely másik ember a földön, beleértve Júdást is. Isten szerette Dávidot, ezt a szelíd, Istenfélő költőt, akinek Ő egészen különleges, csodálatos kenetet kölcsönzött. Ő Dávid nevét naggyá tette mind az Ő népe, mind a pogány országokban körös-körül. Az ő neve azonos értelmű volt a jogossággal. Az ő szeretete és mély sóvárgása Isten után bizonyára beszélgetés anyagát képezték a mennyben és könnyei Isten szemeiben értékes drágakövek voltak. És mégis Izraelnek ez a jámbor fejedelme egy sötét titkot hordott maga körül. Ő a szép Bethsabéval házasságtörést követett el. Hogy bűnét eltakarja, hazugsághoz és gyilkossághoz kellett lealacsonyítania magát. Miután a parancsot adta, hogy Bethsabé férje az ellenség keze által megölessék, teljes csendben magához vette őt az ő palotájába és feleségévé tette. Aztán az egész dolgot olyan ügyesen kezelte, hogy csak egészen szűk baráti köre tudott az ő bűntényének méreteiről.

Sámson és Dávid között egy hatalmas nagy különbség áll fenn. Sámsonban a „házasságtörésnek egy szelleme” volt. Ő ismételten átadta magát az ő mohó vágyakozásának,

anélkül, hogy bármilyen büntudata lett volna. Egy és ugyanazon éjszakán tudott Istenért harcolni és egy hatamas győzelmet kivívni, hogy mellékelve egy paráznával ágyba menjen. Ez volt neki az életstílusa. Ő szerette Istent, de a legkisebb szándéka sem volt, hogy az idegen asszonyok utáni vágyát feladja. Végül is Istennek kellett őt hallgatásra bírni, hogy ne hozzon az Úr nevére még több szégyent.

Ezzel szemben Dávid házasságtörése egy „alkalmi bűn” volt, egyszeri kielégítése az ő kívánságának, amelybe egy gyenge pillanatában esett bele. Ő gyűlölte a házasságtörést; ő megítélte azt dalaiban és a néphez intézett beszédeiben. Azután is, miután vétkezett, továbbra is buzgó maradt Isten szentségéért való fáradozásaiban.

Bizonyos, hogy az egész menny sírt az ő bűnéért. Mikor Saul harcba keveredett az ő el-lenségeivel, Dávid panaszkodott:

„2Sám 1:19 Izráel! a te ékességed elesett halmaidon: miként hullottak el a hősök!”

Én hiszem, hogy Isten angyalai pontosan hasonló szavakkal panaszolták Dávid esetét és felkiáltottak:

2Sám 1:19 Izráel! a te ékességed elesett halmaidon: miként hullottak el a hősök!

Ma is ül egy Betsabé a temlompadban. Neki nincs semmi köze a kifestett, felcicomázott Delila utcalányhoz. Egy ilyen Istentelen asszony bizonyára nem lett volna kísértés Dávid számára. Betsabé nem volt parázna; ő hűséges Istenfélő asszonya volt a férjének, aki Isten sergéhez tartozott. Neki valóban egy jámbor asszonynak kellett lennie, egy asszonynak, aki a zsidó megtisztulási szabályt követte, egy asszonynak, aki képes volt egy Salamon előhozására. Salamon soha nem tudott volna egy olyan Isten emberévé növekedni, ha egy szellemi asszonynak az örökségét nem kapta volna.

Milyen elképzelhetetlen következményei vannak annak, ha egy Istenfélő férfi és egy szellemileg érző asszony legbensejüket egymásnak feltárják házastársuk távollétében. Dávid beszélgetett Betsabéval és közben minden erővel érezte hozzá való vonzódását. Felesége, Abigail hasonlóan nagyon szép volt. Betsabéban több volt, mint az ő szépsége, mivel őerte az ő királyságát kockára tette. Ő Istent látta benne. Ő úgy szólt, ahogyan még egy asszony sem beszélt vele. Ő megosztotta Isten utáni szeretetét, ő hozzá hasonlóan részvétet érzett az emberek iránt akik szükségben voltak. Ő nem volt anyagi érzelmű, mint más asszonyok, ő nem volt egy „könnyű lány” sem. Ő tiszta volt és ártatlan. Dávid egy olyan békét érzett nála, egy olyan bizalmat, mintha egész életében ismerte volna. Nála feküdni egészen jónak tűnt, hogy majdnem szellemileg vette. Talán olyan gondolata támadt, hogy Isten küldte őt útjába azért, hogy egy mégjobb Isten emberévé váljon. Valahogy bizonyosan minden jóvá válna, Istennel szemben alapjában egyáltalán nem érezte magát bűnösnek.

Betsabé a maga részéről az ő hívása és Istenhez való szeretete által megvakította magát. Talán ő is hitte, hogy nem képes valami igazságtalanságot tenni. Semmi sem mutat arra, hogy ő tiltakozott vagy védekezett volna. Bizonyos, hogy őt nem csábította; amikor azonban ők mindketten az ő legbensőbb gondolataikat és érzéseiket kicserélték, az alkalom kihasználta őket is. Így gondolkozhatott: „Ő valóban Istennek egy embere. Senki sem ismeri őt jobban, mint én. Mennyire befolyásoltak engem az ő könnyei. Senki sem tudja, hogy már mennyi mindent elszenvedett. Az ő bensejében én valamit megérintettem, amit egy ember sem tett. Én őt az életéhez hozzásegítettem. Bizonyára segítségére lehetek neki, hogy az ő népét még jobban vezesse. A dolgokat ugyan a kezünkbe vettük, Isten valahogyan majd átsegít azokon.”

Honnan tudom én, hogy ennek így kellett lennie? Mert az emberi természet a mai napig nem változott. Dávid és Betsabé pontosan ugyanazt gondolták és mondták, amit a házasságtörők a mai napig gondolnak és mondanak. A játék mindig hasonló; a mentegetőzések, a hazugságok, eltussolások – minden ugyanazon minta szerint szalad le. Istennek az általam ismert legtöbb szolgája, akiknek házasságon kívüli viszonyuk volt, úgy mondják, hogy az asszony szellemi kisugárzásától vonzattak. „Egyszerűen megesett.” - ismerik be. „Valahogyan éreztük, hogy egymástól vonzattatunk. Ő egy bizonyos szükségletet az életemben

kitöltött. A valóságban inkább egy szellemi, mint testi kapcsolat volt.” Még egy házasságtörővel sem találkoztam, aki az ő viszonyát nem inkább szellemi, mint testi távlatból tekintette volna. Némelyek még együtt is imádkoznak és közösen olvassák a Bibliát; kölcsönösen figyelmeztetik egymást, hogy mélyebbre hatoljanak Istenben. Valahogyan ezáltal könnyebben viselik el lelkiismeretfurdalásukat.

A dolog amit Dávid cselekedett, gonosz volt az Úr szemeiben

2Sám 11:27 „És mikor a gyászolás [nak ideje] eltelt, érette küldte Dávid és házába vitette őt és lőn néki felesége, és szüle néki egy fiat. De ez a dolog, amelyet Dávid cselekedett, nem tetszék az Úrnak.” { „De az Úr szemeiben gonosz volt a dolog, amit Dávid cselekedett” -Kecskeméthy István fordítása és a héber eredeti szerint }

Gonosz isten szemeiben – milyen egy rettenetes gondolat! Hamis dolog Isten ítéletén és büntetésén egyszerűen átsiklani és arra utalni, hogy Bethsabé végül is királynővé vált és Salamont a világra hozta. Az a helyes, hogy mi itt isten kegyelmének a legbátrabbá tevő jelét birtokoljuk az egész Bibliában előttünk. De sajnós sokan így vélekednek: „A következmények már nem fognak túl rosszak lenni. Végül is Isten Dávidnak megbocsátott és hagyta mint királyt tovább uralkodni – igen, ennek a kettőnek a fia vált Krisztus törzsatyjává.”

Hogyan állunk azonban Istennek a büntetésével, amely házasságtörésükre következett? Házasságon kívüli gyermeküknek a halála nem egy borzalmas tragédia volt?

„2Sám 12:15 Ezekután elméne Nátán az ő házához. És megveré az Úr a gyermeket, akit az Uriás felesége szült vala Dávidnak; és megbetegedék.”

Szegény Bethsabé, ő volt aki a legjobban szenvedett: ő elveszítette ifjúságának a férjét, egy kedves gyermeket kellett odaadnia, és a legnagyobb gyalázatot kellett hordoznia. Isten-gyermekének az emberei túl gyakran csak a saját egyéni fájdalmukra gondolnak mint a házasságtörés következményére és egészen elfelejtik, milyen fájdalmat kell az asszonynak hordoznia. Azért tovább kell látni:

„2Sám 12:14 Mindazáltal, mivel alkalmat adott a gyalázásra az Úr ellenségeinek e dologban: a te fiad is, aki lett néked, bizonyjal meghal.”

Isten rettenetes büntetését is:

„2Sám 12:11 Ezt mondja az Úr: Ímé én épen a saját házadból bocsátok reád csapásokat, és feleségeidet szemed láttára veszem el, és adom más felebarátodnak, és hál a te feleségeiddel fényes nappal.”

Ezen sem lehet túlsiklani. Dávidnak nyilvánosan közszemlére kellett állíttatnia és megszégyeníttetnie; Isten mondta neki:

„2Sám 12:12 Mert te titkon cselekedtél; de én az egész Izráel előtt és napvilágnál cselekeszem azt.”

Isten semmi kétséget nem hagyott afelől, hogy Dávid házasságtörése az Úr elleni bűn, Igéjének és személyének megvetése volt.

„2Sám 12:9 Miért vetted meg az Úrnak beszédét, oly dolgot cselekedvén, mely útalatos ő előtt? A Hitteus Uriást fegyverrel ölted meg, és az ő feleségét magadnak vetted feleségül; magát pedig az Ammon fiainak fegyverével ölted meg.

2Sám 12:13 Monda azért Dávid Nátánnak: Vétkeztem az Úr ellen! És monda Nátán Dávidnak: Az Úr is elvette a te bűnödöt, nem fogsz meghalni.”

Én hiszem, hogy Dávid alapos bocsánatot és teljes helyreállítást ért el, mivel ő bűnét, mint az Úr elleni bűnt ismerte el.

Ő tudta, hogy nem csupán családja, Isten népe és a társadalom ellen vétkezett általában. Személyesen Isten elleni bűn volt. Ennek a ténynek a tudata volt az, ami neki oly borzalmasan fájt. Nem afőlött szomorkodott, hogy az ő tette felfedeztetett és hogy nyilvánossá vált, hanem afőlött, hogy az ő szeretett Ura ellen vétkezett.

Istennek a fenyegetése, hogy a saját házából jön rá a szerencsétlenség kezdett már a következő fejezetben beteljesedni. Amnon, Dávid fia vétkezett Támárral, Dávidnak a leányával. 2Sámuel 13. Absolon, az ő kedvenc fia fellázadt atyja ellen, még életét is megfenyegette. Végül Absolon megöletett és Dávid egy szívet tépő halottpanaszra zendített fölötte. „2Sám 18:33 És megháborodék a király, és felméne a kapu felett való házba, és síra, és ezt mondja vala mentében: [Szerelmes] fiam, Absolon! [édes] fiam, [édes] fiam, Absolon! bár én haltam volna meg te helyetted, Absolon, [édes] fiam, [szerelmes] fiam!”

Ne csapd be magadat azáltal amit látsz

Isten gyemeke, ne hagyj magad becsapni azáltal, ami a szemed előtt van. Isten szolgálói megcsalják feleségüket, elvesznek egy másikat és látszólag tovább dolgoznak Isten áldása alatt. Távol legyen! Te se nem hallasz, se nem látsz semmit Isten ítéletéből, amely rajtuk fekszik. Te nem tudsz semmit az álmatlan éjszakákról, a kétségbeesésről és a bánatról, amely őket gyöttri. Ha Isten nemtetszése alatt kell élnünk, az egy teher, amit alig viselhet el egy ember. Egy bezárt eget birtokolni és végül már csak testben prédikálni, ezeknél az embereknél nem fog nyomtalanul eltűnni. Lassan elfogy az ő befolyásuk és követőik száma láthatóan csökken. Talán még egy barátságos mosollyal találkoznak velük, de alapjában véve bizalmukat és tiszteletüket elvesztették előttük. Mindazok, akik házasságtörésben élnek és Isten Igéjét tovább hirdetik, halált és nem életet hoznak hallgatóiknak. Amit mondanak, bemocskolják gonosz cselekedeteik által. Füleikkel hallgatnak még rájuk, de nem a szívükkel. Egy üzenet, amely átütő erővel rendelkezik, csak olyan embertől hirdethetetik, aki tiszta szívvel és tiszta kezekkel rendelkezik. Minden más zengő érc és pengő cimbalom. Isten többé nem beszél egy férfival vagy egy nővel, akik bűnben élnek. Ő bezárja a mennyet olyanok előtt, akik szemérmetlenül átlépi parancsolatait. Ezért annak, amit prédikálnak a saját szívükből és értelmükből kell jönnie, és kényszerítőleg mindig emberi fog lenni. Nincs többé parázsló, égő szavuk az Úrtól, amely a szíveket átszúrja és az embereket térdre kényszeríti. Ők nem tudnak semmi félelmet lánggra lobbantani azok szívében, akik lágymelegek, mert szavaik ereje egy asszony gonosz varázsa által hallgatásra kényszerült.

Nekünk egyáltalán nem kell tekintetünket érzéki kívánságban kóboroltatnunk, de Sátán ennek ellenére mindig kísérteni fog, egy állítólagos hiányt a mi életünkben arra használ hogy egy fordított viszony csapdájába csalogasson. Talán igazolnak egy ilyen viszonyt, ami ilyen körülmények között éveken át tart, még azzal is, hogy egy sokkal jobb emberré váljal, egymásnak kölcsönösen segítségül vannak, hogy többet imádkozzanak és hogy Istenben jobban elmerüljenek. De ennek ellenére bűn az!

Egy elválasztó fal épül fel a két házasember között és csak feltétlen becsületesség tudja azt ismét átjárhatóvá tenni. Egy idegenség, egy soha nem ismert visszatartó erő van itt, valami, amire nem lehet az újjat rátenni, habár pontosan tudják, hogy nincsenek rendben. Lehetséges, hogy Istennek egy szolgálója a szószéken van és minden erővel prédikál, hogy aztán szívét és idejét egy házasságtörő viszonyra szentelje. Ha ő Istennek valóságos embere, sír mellékelten afölött, amit cselekedett. Ő tudja, hogy szíve tévútra jutott. Ő érzi, hogy a Sátán hogyan kísérli meg az ő nyakát kitörni és az ő szolgálatát tönkretenni, és ő Istenhez kiállt szabadulásért bűnös hajlamából. Milyen mélyen van lelkében lehorgonyozva. Milyen érzések önthették el zokogó, szorongó szívét, mikor csapdájából látszólag semmi kiutat sem talált. Az ő legmélyebb bensejében egy gúnyos hangnak a csengését hallja: „Te csalo vagy! Te prédikálsz e dolog ellen, amikor te éppen úgy meg vagy kötözve vele! Te prédikálsz hogy váljanak a bűntől szabadabbá, s te magad fogoly vagy abban! Te hazug!”

Itt van az állandó félelem, hogy felfedeznek és ami a legrosszabb, a félelem attól, hogy Isten nevére szégyent hozol. Talán rémülettel gondolnak arra, hogy egyszer úgy fejezik be, mint Sámson, Istentől félretéve és az ő nagy erejétől megrabolva, vagy halállal büntetve.

Istennek egy embere aki ebben az ördögi csapdában van, éjjel szobájában fel és le futkos

és esedezik Istenhez tisztulásért és bocsánatért. Szíve vágyakozik arra a napra, amelyen újból Istennek és az embereknek szemébe nézhet és felkiállthat: „Szabad vagyok! Szabad vagyok!”

Ó, a sok megtört ígéret! A hazugságok, ami először mint győzelem nézett ki, végül veregségnek bizonyul. Pontosan, ha úgy vélekednek, hogy a bűnt végérvényesen a lábaik alá tették amely újból még nagyobb erővel jön vissza. Akkor felismerik, hogy csak az igazi halál a kereszten tudja az ő uralmából megszabadítani.

Istennek egy nagy gyermeke jött ezen a módon a kereszthez – összetörve, segítség nélkül, ígéreteihez hűtlenné válva, állapotának fáradtjaként, hogy Istent szomorítsa és az ő szolgálatát hazugsággal végezze. Isten e válságot ennek az embernek az életében arra használta föl, hogy neki teljesen meg kellett halnia és őt később új életre és egy csodálatos szabadságra újból felébresztette.

Nincs más szabadulás egy házasságtörő hajlamból, mint a teljes halál a kereszten. Te könnyeid folyamait öntheted arra, megkísérelheted azokat sájját erődből legyőzni, minden elgondolható módon lenyomni – az ennek ellenére még itt fog lenni. És az mindkettőzöket idővel tönkre fog tenni. Te újból és újból a bűnhöz fogsz visszatérni, a rá való emlékezés üldözni fog téged és egy váratlan pillanatban újból fel fog törni.

Vedd intésemet szívedre, Isten embere! Te ezen a módon vagy a bűntől mentes.

A gyülekezetben senki nem fog Isten házasságtörés és válás fölötti

haragjától megmenekülni

Isten népe oda jutott, hogy a házasságtörés tekintetében a vállát vonogatja, a válást pedig a mi időnkben úgy veszi, mint valami elkerülhetetlen dolgot. Én olyan gyülekezetekben prédikáltam amelyeknek egyharmada, sőt a fele elvált – némelyik kétszer vagy háromszor. Isten látja, amit mi egyszer gondolunk, hát még amit kimondani merészelünk. Ő látja az egész szükségletet és a szívnek kétségbeesését, ami azzal van egybekötve, amellyel sok gyülekezet az országban megbüntettetik. Ha prédikátorok túl gyávák ahhoz, hogy világosan állást foglaljanak a válás és az újraházasodás ellen, megnyitják azzal a zsilipeket a házasságok szétszakításához. Ha Istennek egy prófétája sem áll a szószéken, aki az embereknek megmagyarázza, hogy mennyire gyűlöli Isten a válást, ha senki nem teszi őket figyelmessé az „énkorságra” - és nem mondja meg nekik az igazságot, egy válásnak a rettenetes következményei és Istennek az elkerülhetetlen büntetése felől, akkor nem csoda, ha ők minden további nélkül széjjelfutnak.

Istennek a kegyelme volt, ami Ádámot felruházta, de igazságossága volt az, ami a paradicsomból kiűzte. Ádám öltözete az Isteni kegyelem jele volt, és a lángpallósú angyal az Ő ítéletének legkomolyabb kifejezője. Miért zavart ki Isten a kertből egy embert, akinek Ő megbocsátott, egy bizonytalan, nyugtalan jövőbe? A kegyelem megbocsát, de az Isteni igazságosságnak a kerekerei tovább forognak, minden félelmetes következményeikkel. Ádám teljes bocsánatot nyert, de bűne előhozta annak sajtóságotos kihatását. Az ő bűne elvétetett, de nem az ő arcának verejtéke. Neki megbocsátott, de a jövőben a tövises között kellett arattatnia.

Mózes meggondolatlanul beszélt ajkaival. Erre fel Isten rendelkezett, hogy neki nem volt szabad belépni a megígért országba. Az Ő nagy kegyelmében felvitte Isten a Piszga csúcsára, de Kánaán gazdagsága ennek ellenére Mózesnek zárva maradt.

Dávid a testi élvezet csapdájába vakon beleesett. Isten az Ő kegyelmében kiigazította: „Isten a te bűnödet félretette.” Ez tiszta kegyelem volt. Isten neki teljesen megbocsátott. Mégis az Ő ítéletének kerekerei feltartóztathatatlanul tovább szaladtak. A gyemeknek meg kellett halnia; Absolon fellázadt; Amnon meggyalázta Támárt; Dávidnak mint szökevénynek a hegyeken keresztül kellett bolyongania.

Istennek kijelentése az ítéletben egy olyan téma, amelyet ma nem sok szószékről hirdetnek. Szokás szerint, mi csak azt halljuk hogy Isten magát kegyelemben, szeretetben és irgalmasságban tette közzé. Isten tényleg irgalmas és kegyelmes, türelmes és nagy jóságú, de azt is mondja, hogy a bűnt büntetlenül nem hagyja.

„2Móz 34:6 És az Úr elvonula ő előtte és kiálta: Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú.

2Móz 34:7 Aki irgalmas marad ezerízíglén; megbocsát hamisságot, vétket és bűnt: de nem hagyja a [bűnöst] büntetlenül, megbünteti az atyák álnokságát a fiakban, és a fiak fiaiban harmad és negyedízíglén.”

Ezsdrást már sokszor fenyegette a gonosz amiatt, ami miatt Júdeában és Izraelben munkában volt, és felkiállt:

„Ezsd 9:6 És mondék: Én Istenem, szégyenlem és átalom felemelni, én Istenem, az én orcámat te hozzád, mert a mi álnokságaink felülhaladtak fejük fölött és a mi vétkeink mind az égig nevedektek!”

Ezsdrás Isten Házában iszonyatot látott egyik végétől a másikig. Isten kiválasztott népe beszennyezte magát, miközben a világgal egybebecsátkozott és a szent magot a pogány országok népeivel összevegyítette. A papok és lévíták egyszer sem voltak elkülönülve, hanem olyan utálatosan cselekedtek, mint a többi nép. Tetszésük szerint elváltak és senki sem tiltakozott ellene. Ezsdrás nem volt irgalmas és türelmes, hanem ezt olvassuk felőle:

„Ezsd 9:3 Mihelyt e dolgot meghallottam, megszagattam alsó - és felső ruhámat, s téptem fejem hajszálait és szakállamat, és veszteg ültem.”

Istennek ez a hűségese embere térdeire esett, kiterjesztette karjait Istenhez és egy „kis időt” kért, hogy bűnbánatot tartsanak és kegyelmet találjanak.

„Ezsd 10:6 És fölkele Ezsdrás az Isten háza elől, és elméne Jóhanánnak, Eliásib fiának szobájához s bemenvén abba, kenyeret nem evék, sem vizet nem ivék, mert gyászol vala a rabságból hazajöttek vétke miatt.”

Mi a helyzet a mi gyülekezeteinkkel? Valóban több türelemre van szükség azokkal szemben, akik Isten szemében utálatosak? Hol vannak a férfiak, akik Istennek a fájdmát, azért ami van, megosztják? Mindenkinek arcára kellene borulnia és Ezsdrásként kiálltania, sírnia kellene mindazon gonosz fölött, amely Isten népére rátört, bűnbánatot kellene tartania és az embereket bűnbánatra hívnia.

Ezsdrás egészen gyökeres lépéseket követel az ő népétől, hogy az igazságosságot helyreállítsa. Ő szólt azokhoz, akik Isten parancsát áthágták.

„Ezsd 10:10 Ekkor fölkele Ezsdrás, a pap, és monda nékik: Ti vétkeztetek, hogy idegen feleségeket vettetek magatoknak, hogy ezzel is többítenétek Izráel vétkét;

Ezsd 10:11 Annakokáért tegyetek vallást az Úr előtt, atyáitoknak Istene előtt, és cselekedjete az ő akaratja szerint, elkülönítvén magatokat e föld népeitől és az idegen feleségektől.

Ezsd 10:13 De e nép igen sok és az esős idő miatt kívül nem állhatunk; annak felette ez nem egy, sem nem két napi munka, mert sokan vagyunk, akik vétkeztünk e dologban;”

Egy gyökeres elkülönülés volt a következmény, egy gyökeres elszakadás gonosz utaitól és megújult visszafordulás Isten parancsolataihoz. Ez a magatartás Isten haragjának a tüzeit elfordította.

Nincs annak az ideje hogy a bűnnel és engedetlenséggel szemben türelmet tanúsítsunk. Sokkal inkább világosan és szilárdan a Mindenható Istennek szentsége és tisztelete mellett kell határozott lépéseket tennünk. Én bűnül róvonom fel a prédikátoroknak a szószéken a közömbös magatartásukat a válással és újból kötött házassággal kapcsolatosan. Elég lenne tudni, hogy Isten a válást gyűlöli. Isten alaposan megintett engem, hogy elnézően és enyhén prédikáltam az elválás és az újból kötött házasságok ellen. Az ártatlan fél szükségével együttéreztem, a magányosságával azoknak, akiknek partnerük hűtlenné vált, részt vállaltam. De miközben én nekik szeretetet, reménységet és bocsánatot hirdettem, érezték

sokan mások, akik már azzal a gondolattal játszadoztak, hogy házastársukat elhagyják, vigasztalva, sőt felbátorítva érezték magukat. Nincs nekem mindenre egy válaszom, de Isten megmutatta nekem, hogy mi fog jönni. Azok a keresztyének, akik intve voltak, túteszik magukat ezen, és alapot keresnek önmaguk igazolására, nem találják többé nyugalomuknak és békeességüknek helyét az Úrban. Új házasságuk még több nyugtalanságot és szerencsétlenséget fog hozni. Istennek az áldása nem fog rájuk visszatérni, és az, amit ők problémájuk megoldásának tartottak, egy tövissé fog válni a testben. Isten türelme a végéhez érkezett és Ő molyt és rozsdát fog küldeni, hogy mindazt megrontsa, ami Neki iszonyat.

E könyvnek nem az a célja, hogy embereket szidjon és ezáltal egy válásnak ártatlan áldozataivá váljanak, hogy újból házasodtak és Istennek hűséget szolgáltassanak. Isten meg tudja őrizni az ártatlanokat úgy, hogy az Ő jó elhívása elnyerve marad és azok továbbra is áldásban szolgálhatnak. Ő nagyon irgalmas ha az ember valóban bűnbánatot tart. Az én célom ezzel a könnyvvel az, azoknak a felelősségét Isten előtt megmagyarázni, akik úgy vélekednek, hogy házassági kötelezettségükből feloldhatnák magukat és valaki mással egybekelehetnek egy szent Istennek haragja és ítélete nélkül. Az Ő haragja a gyülekezetben már fellángolt azok ellen, akik ilyen dolgot tesznek és haragja hamarosan nyilvánvaló lesz. Amit Ő egykor Dávidnak mondott, Ő ma nekünk is mondja: „Te ezt titokban cselekedted, de a te büntetésed az egész világ előtt megláttatik.”

Adna Isten az Ő evangéliumának pásztorokat, akik tovább nem kísérleteznek Isten gyermeke hibájának és gyengeségének mentegetésével, hanem akiknek kérése, hogy Isten gondolatait megismerjék és magukat a résre állítsák, hogy embereket mentsenek bűneikből.

Ó, Istenünk, helyezd a Te félelmedet a bensőnkbe, és adj nekünk egy egészen új hódolatot a Te Isteni igazságosságod és elháríthatatlan ítéleted előtt !

Az én népem bálványképet állított fel magának

2Kir 17:10 És emeltek magoknak faragott képeket és Aserákat minden magas halmokon és minden zöld fa alatt.

2Kir 17:11 És ott tömjéneztek minden magaslaton, mint a pogányok, akiket az Úr kiűzött volt előlük, és gonosz dolgokat cselekedtek, amelyekkel az Urat haragra indították.

2Kir 17:12 És a bálványoknak szolgáltak, akik felől az Úr azt parancsolta volt nekik: Ezt ne cselekedjétek.

2Kir 17:13 És mikor bizonyosságot tett az Úr Izráelben és Júdában minden prófétája és minden látnoka által, ezt mondván: Térjete meg a ti gonosz útaitokról, és őrizzétek meg az én parancsolataimat és rendeléseimet, az egész törvény szerint, amelyet parancsoltam a ti atyáitoknak; és amelyet ti hozzátok küldöttem az én szolgálaim, a próféták által:

2Kir 17:14 Akkor nem engedelmeskedtek, hanem megkeményítették az ő nyakokat atyáik makaessága szerint, akik nem hittek az Úrban, az ő Istenökben.

2Kir 17:15 Sőt megvetették az ő rendeléseit és szövetségét, amelyet atyáikkal kötött, és az ő bizonyoságtételeit, amelyekkel megintette őket, és hiábavalóságot követvén, magok is hiábavalókká lettek, és a körültek való pogányok után [indultak,] akik felől pedig azt parancsolta nekik az Úr, hogy azokat ne utánozzák.

A nagy világégés előttünk áll, a földnek a laperődítményei Isten hatalmas keze által megáztatnak és a keresztyénség gondtalanul ül televíziói előtt és értékes időt tékozol. Sátán és az ő démonikus hordái markukba nevetnek keresztyének millióinak megpillantásánál, akik ülnek az ő babiloni idiótaszekrényük előtt, és Isten iránt minden buzgóságukat elveszítik.

A televízió által sikerekre törekedett, amelyek semmi más módon elérhetők nem voltak. A beszélő bálványok segítségével eléri ebben a generációban azt, ami egykor a paradicsomban sikerült. Még egyszer ugyanazzal a három kísértéssel lép tervének megvalósítására, amellyel ő akkor az embereket elcsábította: - az élet gögje, a szemeknek kívánsága és a test-

nek a kívánsága. A tv megteremti a lehetőséget, ezt a három kísértést a nép közé hozni.

25 évvel ezelőtt a tv-programok viszonylag még romlatlanok és ártatlanok voltak. Azadás végén áhitat és ima volt. Az utóbbi években a kép teljesen megváltozott.

A világnak és az Antikrisztusnak a szelleme a világi tévét időközben teljesen az ellenőrzése alatt tartja.

„1Ján 2:6 Aki azt mondja, hogy ő benne marad, annak úgy kell járnia, amint ő járt.”

És ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Isten szeretete.

„1Ján 2:15 Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete.”

Isten nekem a szívembe adta hogy a harsonába fújjak és általa minden bálvány ellen az Ő népének életében és házaiban intsek, amint mindenki közölünk mondhatja:

„Zsolt 101:2 Gondom van a tökéletes útra: mikor jössz el hozzám? Szívemnek tökéletessége szerint járok én az én házamban.

Zsolt 101:3 Nem vetem a szemem hiábavaló dologra; a pártoskodók cselekedetét gyűlölöm: nincs köze hozzám.”

Némelyek akik ezt a fejezetet olvassák, bizonyára azt mondják majd: „Én egyáltalán nem tudtam, hogy a tv egy ilyen rossz bálvánnyá vált, hogy az az utolsó időben a Sátán leg-hatalmasabb fegyverét jeleníti meg a gyülekezet és Isten népe ellen.”

Minden győztesnek a leggyorsabban reagálnia kell erre és azt az iszonyatot félretenni, hogy az ördögnek félelmetes csapdájától meneküljünk. Mihelyt Isten gyermeke, aki az Úr Jézust valóban szereti, at Úrnak a tiszta beszédét egy ilyen bálvány ellen meghallgatja, haladéktalanul engedelmeskednie kell és a bűntől magát megtisztítania. Legeslegtöbb keresztyén, de a legtöbb prédikátor is efölött gúnyolódni fog. Ők Pál apostol kijelentésére utalnak, hogy a bálványok semmik. De ugyanannak a Pálnak az intő szavairól, a démonikus szellem felől, aki a bálványok mögött van, semmit sem akarnak majd tudni. Ez az üzenet csak azok számára bizonyos akik Isten Igéje előtt remegnek. Ez érvényes minden igaz hívőnek, akik a Szent Szellem működése számára napjainkban nyitottak és általa magukat vezetni hagyják. Isten Szelleme munkában van, az Úr Jézusnak a gyülekezetét szellemi házasságtörésükből ezekkel a bálványokkal, valamint minden más bálvánnyokkal is, melyeket Ő mint ilyeneket leplez le, kivezessen.

Imádkozók seregei felismerték, hogy bűn ezt az átkot a házukban tartani. Ők a Szent Szellem parancsának engedelmeskedtek és azt kivetették. Az én házamból hasonlóan eltűnt és kényszerítve érzem magam mindenkinek továbbmondani amit Isten nekem az Ő Igéje olvasása által megmagyarázott. A tv az Ő szemeiben egy nagy gonosz és Krisztus menyasszonyának nem illik ilyen aljas fajtalansággal magát bemocskolni. Én meg vagyok győződve hogy a Sátán a világi tv-t teljesen kezében tartja és ő azt a mi időnkben a legerősebb bástyájává építette ki. Én hiszem, hogy a démonok fejedelmei és hatalmasai, akik a levegőben uralkodnak, a tv-program legnagyobb részét ellenőrzik.

A Sodomiták vannak a házban

Amikor ezt az üzenetet imádságban elkészítettem, hallottam szellemi füleimmel újra és újra a szavakat: „A Sodomiták vannak a házban.” Én tudtam, hogy Isten volt aki nekem mondta, hogy mily gonosz és istentelen a tv. Lót könyvére emlékeztem és az angyalok látogatására, akiket éjszakára beszállásolt. Az egész városból futva jöttek a Sodomiták, körülvették a Lót házat és megkísérelték az ajtót feltörni és behatolni, hogy az angyalokat megfogják. Ezek azonban megverték a Sodomitákat vaksággal, Úgyhogy azok nem tudtak a házba bemenni.

Most azonban a Sodomiták a házunk kellős közepén vannak, és most mi vagyunk azok, akik vaksággal megveretünk. Homoszexuális színészek nyíltan mutatják bűnös csinálma-nyaikat szemeink előtt. Te hozzá adhatod magad vagy nem, de te mindazokkal akik a ház-

adban vannak, egy sodomisztikus támadás alatt találod magad. Némelyek úgy tesznek, mintha az erőszak nem lenne fő téma a tv-ben, de én állítom, hogy ez mégis így van. Isten gyűlöl minden erőszakot. Emiatt engedte Ő akkoriban a világot elpusztulni: „1Móz 6:13 Monda azért Isten Noénak: Minden testnek vége elérkezett előttem, mivelhogy a föld erőszakoskodással telt meg általok: és ímé elvesztem őket a földdel egybe.”

Ez a nemzet rövidesen az erőszaknak egy ilyen hihetetlen kitörése miatt fog elpusztítani, mint amit nem lehetne vadabbul, Istentelenebbül kiterjedtebben elképzelni.

Isten haragja a vérnek és erőszaknak ilyen végnélküli szem elé állítása miatt a leghevesebben fellobban. Hogyan tarthatja az Úr az Ő nagy kezét és Szellemét azon keresztyének fölött, akik az ő csendes egyetértésüket azáltal nyilvánítják, hogy ilyen valamiket nézegetnek. Isten beszélt hozzám és megmutatta mennyire haragszik e dolgok miatt, amikor én magam is a bálványt az én házamban tartottam. Egy alkalommal, amikor egy rendkívüli erőszakmegnyilvánulást néztem, hirtelen a Szent Szellem rámszállt, és én remegni kezdtem. Isten félreértés nélkül magyarázta hogy Ő az ő kenetét nem fogja rajtam pihenni hagyni, ha én tovább nézem. Ő megmondta nekem, hogy a tv-készülékem bálványt kell tekintenem, amelybe a Sátán az ő lehelletét beleadta és így magamat egyszer és mindenkorra el kell attól választanom. Nem fog nekem semmi tökéletes kijelentés, semmi megnyílt menny, semmi maradandó kenet és az Ő akaratának semmi megnyilvánulása adódni, ha én engedetlen vagyok, és az értékes időmet továbbra is a pokolnak ezen oltára előtt pazarolom. Amikor én Istennek engedelmeskedtem, és a bálványt kivettem, nem tudtam másképpen tenni, mint Isten előtt leborulni és órákhozat a könnyeimet hullatni. Milyen dicsőséges szabadítás! Csak most tudatosodott igazán bennem, hogy mennyire erősen be voltam fogva ennek a Sátáni megköötözöttségnek a karmaiba, és nem csak én, hanem a legtöbb Isten-gyermeke, testvérem, hasonlóan.

Azóta intem én a keresztyéneket újból és újból a tv-ről, de ők majdnem lehetetlennek találják azt, hogy arról lemondjanak. - És hogy vagy te ezzel? Én látom a hívőket, mennyire hozzá vannak kötve a tv-hez, és én sírok az ő vakságukon. Maguk a leghúségesebb Isten-gyermekek annyira fogva vannak tőle, hogy nem tudják feladni. Az idő eljött, amikor a Szent Szellem ennek a bálványt iszonyatosságát annyira világosan szemünk elé állítja, hogy egy győztes sem ülhet többé eléje, aki Krisztussal szoros kapcsolatban akar lenni.

A hívőknek a tv-hez való kötöttsége a legmélyebben megrémít engem. Sok Isten-gyermek mindenben egyetért velem, amit a várható ítéletről, az ördögnek a zenéjéről Isten házában, a házastörésről és válásról a hívők között, vagy szellemi lágymelegségről mondok Isten népe között. De az ő szeretett tv-jét senki se érintse. Amikor én megkeztem a trombitafújásnak az üzenetét továbbadni, megfigyeltem megdöbbenésemre, hogy a tv a hívők között általában a legérzékenyebb pontok egyikévé lett. Sőt, legjobb barátaim mondják: „Én nem tudom, hogy az, hogy amit te hallottál, valóban az Úrtól van-e. Én éreztem a Szent Szellem kenetét ha te a keresztyéneket inted. A te szavaid valahol mélyen a szívemben egy hűrt hangzásba hoznak. De ez a dolog a tv-vel, ez bálványvá vált, amelyet én nem vehetek át tőled. Valószínűleg ez egy pont, amelyben veled az Úr megállapodott. Ez az üzenet nem vonatkozik sem az Úr Jézus gyülekezetére, sem a nagykorú keresztyénekre.” Hogy oly sok értékes Isten-gyermek nem talál semmi rosszat a tv-ben, sőt, azt hangosan védelmezik, egy becsületes rémületet kelt bennem. Milyen titokzatos hatalom, amely embertársainkra hatást gyakorol? Miért olyan nehéz Isten gyermekei számára arról lemondani? Számomra annál világosabban megállapítható, hogy a Szent Szellem engem arra hívott el, hogy ettől a veszélytől intsek. Nekünk újra meg kell hallanunk Keresztelő János szígorú szavait: „Luk 3:8 Teremjetez azért megtéréshez méltó gyümölcsöket, és ne mondogassátok magatokban: Ábrahám a mi atyánk! mert mondom néktek, hogy az Isten ezekből a kövekből is támaszthat fiaikat Ábrahámnak.”

Pál, Isten nagy kegyelmének a hirdetője pontosan ugyanazt prédikálta: „Apc 26:20 Hanem először a Damaskusbelieknek és Jeruzsálembelieknek, majd

Júdeának egész tartományában és a pogányoknak hirdetem, hogy bánják meg bűneiket és térjenek meg az Istenhez, a megtéréshez méltó cselekedeteket cselekedvén.”

Cselekedetek nem tudnak minket megmenteni, de azok Isten kegyelmének a kifejezései, amelyeket mi átélünk.

Én hiszem, hogy minden keresztyénnek aki ezt olvassa, rövidesen döntenie kell – vagy a Szent Szellem teljességéért, vagy ellene. Már Ezékiel intett:

„Ez 14:5 Hogy megragadjam Izráel házát az ő szívökben, akik elfordultak tőlem bálványaik miatt mindnyájan.”

Nem azért, mert én mondom, hanem mert az, ami megmutattatik, annyira szerfelett aljas és romlott lesz, hogy még a legérzékibb keresztyéneknek is fel kell ismerniük a Sátán befolyását, amely mindent ural.

A száműzött és Isten haragja

„Józs 7:1 De az Izráel fiai hűtlenül bántak vala a teljesen [Istennek] szentelt dolgokkal, mert elvón a teljesen [Istennek] szentelt dolgokból Ákán, Kárminak fia (ki a Zabdi fia, ki a Zéra fia a Júda nemzetségéből); felgerjede azért az Úrnak haragja Izráel fiai ellen.”

Mózes röviddel halála előtt Isten gyermekeit intette:

„5Móz 7:26 Útálatosságot pedig ne vígy be a te házadba, hogy átokká [ne] légy, mint az, [hanem] megvetvén vedd meg azt, és utálván utáld meg azt, mert átkozott.”

Pontosan ugyanazt az intést kapta Izráel még egyszer Jozsuétól Jerikó ostroma előtt:

„Józs 6:18 Mindazáltal ti óvjátok meg magatokat a teljesen [Istennek] szentelt dolgoktól, hogy miután [néki] szentelitek, el ne vegyetek a teljesen [néki] szentelt dolgokból, hogy Izráel táborát átkozottá ne tegyétek, és bajba ne keverjétek azt.”

Mi volt az a borzalom, az a száműzött, amit Isten annyira utálatosnak talált, hogy Izráelt ellenségeinek kiszolgáltatta, mert ők azt csak megérintették, Ő annyira gyűlölte azt, hogy az Ő népét az ellenség előtt futni hagyta, mert egyetlen ember azt a lakásában tartotta. Mi lehetett annyira utálatos azon? Hiszen ugyanaz az arany és ezüst, amivel üzleteiket lebonyolították.

Isten nem azt nézi, ami a dolog, hanem azt, ami mögötte van. Az pedig iszonyat volt, mert a gonosz, erőszakos emberek szellemét és szenvedélyét képviselték. Azok a dolgok átkozottak voltak a roppant nagy kísértés miatt, melyet magukban rejtettek a nekik adott sajátos lehetőség miatt, hogy Isten népének az erkölcsét megrontsák. Isten az egész útjukon megkísérele az Ő népét szentül és elkülönítve tartani, és azt attól megőrizni, hogy a pogányok dolgait és életstílusát kívánják.

Számomra nagyon komoly dolog, amikor ezt olvasom:

„Józs 7:1 De az Izráel fiai hűtlenül bántak vala a teljesen [Istennek] szentelt dolgokkal, mert elvón a teljesen [Istennek] szentelt dolgokból Ákán, Kárminak fia (ki a Zabdi fia, ki a Zéra fia a Júda nemzetségéből); felgerjede azért az Úrnak haragja Izráel fiai ellen.

Józs 7:11 Vétkezett Izráel, és általhágták szövetségemet is, amelyet rendeltem nekik, mert elvettek a teljesen [nékem] szentelt dolgokból is, és loptak is és hazudtak is, és edényeik közé is dugdostak.”

Mert a kiirtani való köztük volt, ezért nem állhattak meg ellenségeik előtt.

„Józs 7:12 Ezért nem bírtak megállni Izráel fiai az ő ellenségeik előtt, hátat fordítottak ellenségeiknek, mert átkozottakká lettek. Nem leszek többé veletek, ha ki nem vesztitek magatok közül azt a [nékem] szentelt dolgot.”

Én pontosan ugyanazokat a szavakat hallottam Istentől: „Ha neked az én jelenlétem valóban értékes, ha neked egy védőfalat kell építenem körülötted, tedd szabaddá magadat a bálványtól a te házadban. Ez az oka, amiért nekünk el kell szakadnunk a tv-től és nem mert mi vonzódunk a törvénykezéshez. Nem arról van szó, megmentettek lettünk. Ezt a bálványt mellőzni azt jelenti: egyet a legnagyobb akadályok közül mellőzni, amely az utat

Krisztus teljességéhez és a megnyílt egek dicső Isteni kijelentéseihez elzárja. Nem a megigazulás egy munkájáról van itt szó, amellel Isten munkájához valamit hozzáadhatnánk. Csupán a szeretetnek és engedelmességnek egy aktusáról van szó. Isten Igéjével szemben számomra kérdésen kívül van, hogy a világi tv a legnagyobb iszonyattá vált a keresztyének házaiban és Istennek az átka alatt van mint modern Baál! A hívőket a gúnyolódó székébe ülteti és olyan dolgokat tár a szemük elé, amelyek gonoszok. Isten nevével való visszaélés a házasságot és a hűséget kigúnyolja, a hitből tréfát űz és minden szent dolgot a szennybe ránt bele. Az ördögnek az a célja, hogy az Isteni dolgokon nevéssenek. Mindent ami tiszta és becsületes és a keresztyén hittel összefügg, a nevetségesbe vonja bele. Milyen szomorú, hogy keresztyének dolgokon nevetnek, amiken tulajdonképpen sírniuk kellene. Hogyan merészelnénk mi azt magunkba szívni, ami a Szent Szellemet szomorítja? Nem fogunk ezért megítéltetni?

Hogy mi ezt el akarjuk fogadni vagy nem – én száz százalékosan meg vagyok arról győződve, hogy a világi tv az ördög kezében van és Isten haragja ellene fellángolt. Ha mi ennek a ténynek tudatában vagyunk, és a Szent Szellem követeli hogy attól elszakadjunk, akkor a legsürgősebben engedelmeskednünk kell. Én hiszem, hogy a tragikus eredmények amelyeket ez az átkozott bálvány előhoz, már világosan láthatóak a keresztyén házakban is. Ez a trombitafújás része az intésnek amelyet Isten a győztesekhez meneszt.

Én hallok Isten Szellemét mondani:

„Józs 7:13 Kelj fel, és tisztítsd meg a népet, és mondjad: Tisztítsátok meg magatokat holnapra, mert ezt mondá az Úr, Izráelnek Istene: [Istennek] szentelt dolog van közötted, Izráel! Nem állhatsz meg a te ellenségeid előtt, míg el nem távolítjátok közületek az [Istennek] szentelt dolgot.

Józs 7:14 Azért jöjjetek elő reggel nemzetségeitek szerint; a nemzetség pedig, amelyet bűnösnek jelent az Úr, jöjjön elő családonként; a család pedig, amelyet bűnösnek jelent az Úr, jöjjön elő házanként, a ház pedig, amelyet bűnösnek jelent az Úr, jöjjön elő férfianként.

Józs 7:15 És lészen, hogy aki az [Istennek] szentelt dologban bűnösnek találtatik, tűzzel égettesék meg, ő és mindene, amije van, mivelhogy megszegte az Úrnak szövetségét, és mivel alávaló dolgot cselekedett Izráelben.”

Megjegyzendő, hogy a próféták a bálványszolgálatot balgaságnak jelzik.

„Jer 16:19 Oh Uram, én erősségem, én bátyám és én menedémem a nyomorúság idején! Hozzád jönnek majd a nemzetek a föld határaitól, és ezt mondják: Bizony hamis [isteneket] bírtak a mi atyáink és hiábavalókat, mert nincs köztük segíteni tudó.

2Kir 17:10 És emeltek magoknak faragott képeket és Aserákat minden magas halmokon és minden zöld fa alatt.

2Kir 17:11 És ott tömjéneztek minden magaslaton, mint a pogányok, akiket az Úr kiűzött volt előlük, és gonosz dolgokat cselekedtek, amelyekkel az Urat haragra indították.

2Kir 17:12 És a bálványoknak szolgáltak, akik felől az Úr azt parancsolta volt nekik: Ezt ne cselekedjétek.

2Kir 17:13 És mikor bizonyosságot tett az Úr Izráelben és Júdában minden prófétája és minden látnoka által, ezt mondván: Térjetek meg a ti gonosz útitokról, és őrizzétek meg az én parancsolataimat és rendeléseimet, az egész törvény szerint, amelyet parancsoltam a ti atyáitoknak; és amelyet ti hozzátok küldöttem az én szolgálaim, a próféták által:

2Kir 17:14 Akkor nem engedelmeskedtek, hanem megkeményítették az ő nyakukat atyáik makacssága szerint, akik nem hittek az Úrban, az ő Istenökben.

2Kir 17:15 Sőt megvetették az ő rendeléseit és szövetségét, amelyet atyáikkal kötött, és az ő bizonyágtételeit, amelyekkel megintette őket, és hiábavalóságot követvén, magok is hiábavalókká lettek, és a körülök való pogányok után [indultak,] akik felől pedig azt parancsolta nekik az Úr, hogy azokat ne utánozzák.”

Mi nem állunk tovább a törvény átka alatt, de a bűnnek és az engedetlenségnek ennek ellenére meg kell büntetnie. Ma is van még egy erkölcsi törvény és efelől nem lehetünk

tudatlanságban. Az ítélet Isten házán kezdődik, és azok, akik még hódolattal állnak Isten Igéje előtt, fogják hallani, mi mondanivalója van a Szent Szellemnek ebben az ügyben.

Bálványaink a késői esőt visszatartják

„Jer 3:2 Emeld fel szemeidet a magaslatokra, és lásd meg: hol nem szeplősítettek meg téged? Az úton vártál reájuk, mint az arab a pusztában, és megfertőztetted a földet paráznaságaiddal és gonoszsággal.

Jer 3:3 Noha megvonattak a korai záporok, és késői eső sem volt: mégis parázna asszony homlokúvá lettél, szégyenkezni nem akartál.”

A késői eső ismét esik pünkösöd óta, de a mi időnkben sokaktól visszatartatik gonoszságuk miatt és mert ők a bálványt követik.

Bizonyára vannak területek ahol van eső, de az Úr Jézus gyülekezete és a hívők családjai inkább a szárazságnak és a vigasztalanságnak képét nyújtják. A nézők visszatartatnak paráznaságuk és szellemi fajtalanságuk miatt.

Istennek fáj, hogy az Ő gyermekei szomjan halnak, miközben Ő nekik oly szívesen áradó folyamokat szeretne adni a száraz földre. Víz, amelyben ők úszhatnának. A mi házaink állandóan az Ő enyhe esőjét kellene élvezzék, amint kint a frissen levágott gyepre esik. A Szent Szellemnek egész nap az Ő szelíd lényével kellene ránhullania. Ehelyett hallatja hangját a tv, zavarja a házi csendet, elhalmoz minket piszokkal, amelyet egyetlen keresztyén házban sem kellene megtűrni. A mi gyülekezeteinknek élő víztől kellene elárasztatni, amely Isten trónjától ered. Szomjunkt teljesen meg kellene enyhítenie és a száraz földet, új életre ébresztenie. De nekünk nincs késői esőnk, mivel visszatartatik – és csak akkor fog újból esni, ha a borzalom a mi házainkból eltűnt. Nem megy, hogy mi belépünk Isten jelenlétebe és közben gondolatainkban az utolsó tv-program csábító képeivel foglalkozunk.

A mi házunkban esik az eső, mióta az átkozott bálvány el van távolítva. Szolgálatomban is érzem újból a mennyei eső folyamait. Az én lelkem bőséggel teljes az élő vízzel. Ez azon a napon kezdődött, amikor én minden bálványaimat megsemmisítettem; a házasságtörés szellemét, az Istentelen zenét, tévét és minden mást ami nem oda való.

„Ézs 2:17 És [porba] hajtatik a közember kevélysége, és megaláztatik a főemberek magassága, és egyedül az Úr magasztaltatik fel ama napon.

Ézs 2:18 És a bálványokat teljességgel elveszti.”

A keresztyének tömege kiálltani fog: „Ez törvényeskedés!”

Egyik az én munkatársaim közül ott nőtt fel, ahol a tv tiltva volt. A gyerekeknek egyszer sem volt szabad a szomszédhoz menni, hogy ott egy adást lássanak. Ő elmesélte nekem, milyen félelmetesen megszégyenítették, mert az ő „szent” apjuk ezen az állásponton volt. Nevettek és gúnyolódtak rajta.

Amikor ő aztán megnősült és gyerekei lettek, megígérte nekik hogy mindig lesz televíziójuk otthon, hogy őket a sértésektől, amelyekben neki része volt, megkímélje. De kezdte őt a Szent Szellem az ő tévedéséről meggyőzni, amikor együttélve meg kellett tapasztalnia, hogy az ő fia egyre lázadóbb lett, és a jeleneteket amiket ő a tv-ben látott, kezdte tettekre váltani.

Egy napon, amikor én éppen ott tartottam, hogy ezt a fejezetet leírjam, a munkatársam eljött hozzám, és könnyek között kiöntötte a szívét. „Tudod te tulajdonképpen, ki bírált minket, amikor mi gyermekek voltunk?” - kérdezte ő. „Az ördögnek a gyermekei természetesen.” - válaszoltam én gondolkodás nélkül. „Éppen hogy nem! Emberek a gyülekezetből és azoknak a gyermekei; apám kórustagjai és pásztor kollégái, akik az ő törvényeskedésén mulattak.”

Közben neki az mindegy volt. Isten őt és az ő családját az emberfélelemtől megszabadí-

totta; és a bálványnak el kellett tűnnie.

Ez az ember egy egészen új tiszteletet érzett elhunyt apja iránt. „Neki tökéletesen igaza volt.” mondta végül.

Kik fogják e fejezet üzenetét a legnagyobb kritikában részesíteni? A pásztorok, a baptisták és pünkösdisták, akik ezt törvényeskedésként kezelik.

Hansonló kategóriába fognak engem dugni, mint azokat az embereket, akik hanglemezeket törnek össze és hanglemezeket égetnek el.

Ők ezt fogják mondani: „A tv még távolról sem bálvány, csak mert az ezt állítja. Nem lehet azt csak úgy egyszerűen kidobni. Wilkerson megkísérli meggyőződését minden keresztyénre rákényszeríteni.”

Engem többé semmi nem hoz ki a sodromból. Ennek ellenére sajnálom ha az Istentelenek „Ámen”-t mondanak rá, és a hívők gúnyolódnak rajta.

Pál mondja, hogy a bálvány semmi, és a hús is semmi amit neki feláldoznak, de ő int a szellemtől, amely a bálvány mögött van. A tv-készülék is magában semmi, csak egy élettelen bútordarab. De egy szellem van mögötte, amely belelkesíti és ellenőrzi, és az embernek az értelmét a gonoszra befolyásolja. Biztosan lehetséges, hogy Istennek egy embere Szellemi erővel fellelkesíti, de akkor annak az elveszettek felé kellene fordulnia. Egyáltalán nem szükséges, hogy én ezeket az adásokat megtekintsem.

Mi van azonban az idősekkel és az ágyban fekvőkkel?

Nem szeretnék semmi ítéletet hangoztatni az idősek és a házhoz bilincseltek felől, akik újból és újból bátorságot merítenek a tv prédikátoraitól és az evangélistáktól. Sokan, akik nem mehetnek a templomba, a keresztyén tv-adások által kapnak reménységet és áldást. Ennek ellenére ezekkel kapcsolatosan is legyen szabad feltennem néhány kérdést. Mi volt például azelőtt, mielőtt a tv használatba jött? Csak az utóbbi 30 évben örvend ilyen nagy elterjedésnek. Hát Isten annyira gyenge, hogy Ő nem tudná ezeknek az embereknek a belső ürességét kitölteni? Nem bánkódik Ő valóban miattuk? Vagy nem sokkal inkább úgy van, hogy mi az Ő ígéretét elfelejtettük, hogy minket az öregkorig hordoz:

„Ézs 46:4 Vénsegtedig én vagyok az, és megöszüléstekig én visellek; én teremtettem és én hordozom, én viselem és megszabadítom.”

Fáj nekem, ha keresztyének mondják: „Végülis nem lehet mindig imádkozni és Bibliát olvasni. Minden embernek szüksége van kikapcsolódásra.” Aki így beszél, világosan megmutatja, mennyire eltért Isten útjától. Aki az Urat valóságosan szereti, nem tud magának jobb kikapcsolódást elképzelni, mint az Úr Jézus szeretetére odatekinteni és az Ő szépségében örvendezni, és pedig naponta. Hogyan tudja Istennek egy gyermeke, aki valóban szellemben él és jár, ezt unalmasnak találni? Mindenki aki házhoz bilincsel, tv-programok helyett Biblia-kazettákat hallgasson. Van-e jobb vigasz idősek, gyengék és betegek számára? Nem sokkal jobb magunkat teleszívni Isten Igéjével, és úgy menni az örökkévalóságba, mint élvezhetetlen vizet pumpálni a világ ciszternáiból?

Szememre hányhatják, hogy nem vagyok részvétellel a betegek és gyengék iránt, és a szórakozásnak az utolsó lehetőségétől is meg akarom őket fosztani. Semmi esetre! Idős keresztyéneknek milliói az évek folyásában enélkül a mankó nélkül mentek az örökkévalóságba. Nem szeretném, hogy a mi idős testvéreink életük végén úgy járjanak, mint egy idős miszionáriusnő, akit ismerek. Ő, aki 50 éven keresztül lelkeket nyert az Úr számára, most órákhosszat a tv előtt ül anélkül, hogy valami nyoma látszana a szellemi életének. Gyermekei mélyen meg vannak szomorodva és meg vannak rendülve afölött, amit a bálvány az egykor oly szellemi anyjukon végbevitt.

„Ézs 44:22 Eltöröltem álnokságaidat, mint felleget, és mint felhőt bűneidet; térj én hozzám, mert megváltottalak.”

Sokkal jobb a betegek és idősek számára kazettákról gondoskodni, amelyek nagyon jól hozzájárulhatnak Szellemi épülésükhöz.

Gyermekek feláldozása

„Ez 16:20 És vedd a te fiaidat és leányaidat, kiket nékem szültél vala, és megáldozád őket azoknak eledelül. Avagy nem volt-é már elég paráznaságodból,
Jer 32:35 És magaslatokat emeltek a Baálnak, a Ben-Hinnom völgyében, hogy megáldozzák fiaikat és leányaikat a Moloknak, amit nem parancsoltam nékik, és még csak nem is gondoltam, hogy ez útálatosságot megcselekedjék, hogy Júdát vétekre vigyék.”

A tv állandóan új gyemekáldozatokat követel. A pokolnak a szája, amely értékes gyermekeinket seregekben nyeli el:

„Hab 2:18 Mit használ a faragott kép, hogy a faragója kifaragta azt? vagy az öntött kép és amely hazugságot tanít, hogy a képnek faragója bízik abban, csinálván néma bálványokat?”

Az egész országon keresztüli utaimon látok egy fiatal nemzedéket, amely annyira meg van romolva, hogy többé már nem menthető meg, amint mondják. Én meg tudom érteni, hogy Ézsaiás próféta a legmélyebb szívszükségben Isten helyett felkiáltott:

„Ézs 1:2 Halljátok egek, és vedd füleidbe föld! mert az Úr szól: Fiaikat neveltem, s méltóságra emeltem, és ők elpártolának tőlem.

Ézs 1:3 Az ökör ismeri gazdáját, és a szamár az ő urának jászlát; Izráel nem ismeri, az én népem nem figyel reá!

Ézs 1:4 Oh gonosz nemzetség, hamissággal megterhelhetett nép, gonosz mag, nemtelen fiak! elhagyták az Urat, megútálták az Izráel Szentjét, [és] elfordultak tőle.”

Mi nagyon vakok vagyunk, hogy elismerjük, hogy mi a mi gyermekeinket olyanokká tettük, akik romlottan cselekszenek; akik mindent ami jó, elrontanak. A próféta panaszkodott: „Isten népe nem veszi azt szívére.”

„Zsolt 11:3 Mikor a fundamentomok is elrontattak, mit cselekedett az igaz?”

Az Úr Jézus a Golgtára vezető útján a panaszkodó asszonyokhoz fordult, akik Őt követték és mondta:

„Luk 23:28 Jézus pedig hozzájuk fordulván, monda: Jeruzsálem leányai, ne sírjatok én rajtam, hanem ti magatokon sírjatok, és a ti magzataitokon.”

Nekünk nemcsak az Istentelen népek és a következő nemzedék fölött kell sírnunk; nekünk sokkal inkább a tulajdon gyermekeink fölött kell sírnunk. A legjobb erőink szerint ennek az időnek a bálványaitól kellene őket távoltartanunk. Kint, a saját családon kívül van elég pokol számukra. A mi házainknak valódi szentségnek kellene lenniük, a nyugalom és béke helyének, ahol az Úr Jézus valóságosan érezhető, és a Szent Szellem állandóan jelen van.

Az én parancsom az Úrtól szerényen és egyszerűen hangzik, a trombitába fújni és minden keresztyén szülőt inteni, hogy Isten nem fogja őket ártatlanoknak tartani, ha ők gyermekeiket a tv-bálvány által a romlásnak feláldozzák.

Nem a saját érdekemről van szó. Ha szülők nekem mondják, hogy ők a bálványt a házukból eltávolították, örülök ugyan ennek, de nem „Testükkel dicsekszem”:

„Gal 6:13 Mert magok a körülmetélkedettek sem tartják meg a törvényt; hanem azért akarják, hogy ti körülmetélkedjétek, hogy a ti testetekkel dicsekedjétek.

Gal 6:14 Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztségében, aki által nékem megfeszítettett a világ, és én is a világnak.”

Az élő víznek a folyamait elhagytuk és piszkos ciszternavizet iszunk

„Jer 2:13 Mert kettős gonoszságot követett el az én népem: Elhagytak engem, az élő vizek forrását, hogy kútakat ássanak magoknak; [és] repedezett kútakat [ástak], amelyek nem tartják a vizet.

Jer 2:14 Szolga -é Izráel, avagy otthon született-é ő? Miért lett prédává?”

Hát lehetséges egyáltalán olyan valami, hogy Isten kiválasztott népe az élő víz forrásától elforduljon, és azt elhagyja hogy egy zavaros víz levét igya? A víz, amelyet az Úr Jézus az asszonyinak Jálób kútjánál kínált; víz, amely szomjúságot örökre lecsillapít – visszautasítja egy beteggé tévő, sekélyes kútnak az ivóvizéért. Ki nem nevezné azt az embert eszetlennek, aki egy tiszta ártézi kút mellett elmegy és aztán lehajol, hogy egy mocskos pocsolyából igyon? De mi mást tesznek a keresztyének, mint a mocskot magukba felveszik? A tiszta, világos víz, amely a te imakamrácskádiban folyik, többé nem elég jó neked? Az Isteni forrásnak az áradását magadban meg kell szakítanod, hogy a piszkos ciszternából igyál, amelyet te magad faragtál ki? Mennyi időt töltünk mi a tv előtt, összehasonlítva azzal az idővel, amelyet a hozzátartozókért és az elveszett világért imádságban töltünk? Tudjuk mi ugyanabban az órában, amelyben az ítélet közvetlenül előttünk áll, az időnkét valóban ilyen ostoba dolgokra pazarolni?

Vasárnap este Krisztus az Ő tekintetét a mi nemzetünkre helyezi és ő egészen biztosan szomorú a sok-sok keresztyén miatt, akik az ő tv-jük előtt kedélyesen ülnek és mohó vágygial a sok mocskos vizet magukba szürsölik. Mit tud Ő, aki a mi közbenjárónk az Atyánál, Istennek mást mondani: „Az én népem elhagyott engem, az élő víznek a forrását. Előnyben részesíti a ciszternákat.”

Sajnos , mi egyre több ízet kapunk a mocskos víznél, habár semmi áron el nem fogadnánk, hogy test, lélek és szellem szerint mennyire beteggé tett bennünket. Alig egy marék hívó jön vasárnap este az élő vízhez. A legtöbb egyház, beleértve a baptistákat és pünkösdistákat, kénytelen a vasárnap esti Istentiszteletet kiesni hagyni, mert a hívők szivesebben otthon maradnak és halhatatlan lelküket a mocskokkal táplálják, amely a pokolban lett kiagyalva. Hogy legalább egy pár hívőt a templomba csalogassanak, gyakran felkínálnak egy keresztyén filmet vagy zenét, de a gyülekezet egyszerűen nem tud többé a tv-től elmaradni. Hol vannak a hívők mind? Otthon, szorgalmasan isznak, ami fölött az egész menny sír. És annyira hihetetlenül hangzik, úgy tűnik, hogy ebből a mérgezett vízből nem tudnak eleget kapni; ők újból visszatérnek, hogy igyanak. (---) vagy nem fog többé minket útba igazítani?

Gondolj utána annak, amit Isten nekünk mond: „ Én többé nem vagyok az én népemnek elég! Én nem tudom az ő szomját többé lecsillapítani, őt többé megelégtíteni. Az én gyermekeim engem, mint az ő forrásukat elveszítették. Ők más víz után szomjaznak. Ők a test és szemek kívánságához fordultak, semmi kívánság többé nincs bennük utánam!”

„Ján 7:37 Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállta Jézus és kiálta, mondván: Ha valaki szomjúhozik, jöjjön én hozzám, és igyék.”

Az Ő tanítványainak mondta:

„Ján 6:56 Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az én bennem lakozik és én is abban.”

És aztán halljuk mi Pál apostolnak az intó szavait:

„1Kor 10:21 Nem ihatjátok az Úr poharát és az ördögök poharát; nem lehettek az Úr asztalának és az ördögök asztalának részesei.”

Tovább kérdez Pál:

„1Kor 10:22 Vagy haragra ingereljük az Urat? avagy erősebbek vagyunk-é nálánál?”

Pál beszél itt a bálványokkal való közösségről és a démonok kelyhéből való ivásról. Melyik keresztyén, aki az Úr Jézust valóban szereti, egy poharat – amely az ő kedvesét féltékenységre ingerli – nem dobná ki azonnal a kezéből, nem törné azonnal össze azt? Ha én ma visszanezek tudom, hogy az én Atyám a mennyben nagyon féltékeny lenne azon idő miatt, amelyet én Tőle elloptam és gazdagon az én bálványom rendelkezésére bocsátottam. Hány estén ingereltem Őt féltékenységre, mikor Ő türelmesen arra várt, hogy nekem Vele közösségem legyen, s én ennek a belső ösztönzésnek nem engedelmeskedtem, hanem az én bálványom előtt burjándoztam, és az időmet neki áldoztam. Mennyi más Isten-embere van, akik lustán ez előtt a bálvány előtt ülnek és az egész szennyet áttekintik, kövérré és zsírossá válnak, de szellemileg egyre jobban elvesznek. Családapák seregei az egész hétvégét azzal

töltik, hogy magukat sportprogramokkal és földi dolgokkal megtömjék. Feleségük, gyermekeik hasonlóan. A mindenható Istent elhanyagolják. Jeremiás a pásztorokat, akik ilyen bálványokkal flörtöltek, a legkeményebben rendre utasította:

„Jer 2:8 A papok nem mondták: Hol van az Úr? A törvény magyarázóik nem ismertek engem, és a pásztorok hűtelenekké lettek hozzám, a próféták pedig a Baál által prófétáltak, és azok után jártak, akik tehetetlenek.”

A pásztorok nem jajgattak a hiányosság és igazságtalanság fölött Isten házában. Ők nem éheztek és nem szomjaztak Isten dicsőségének a visszatérése után, vagy a szentségnek a helyreállítása érdekében. Senki közülük nem kérdezte: „Hol van Isten? Hol vannak az Ő jelenlétének, erejének, működésének a bizonyítékai?”

A pásztorok ugyanúgy vétkeztek az ő bálványaik előtt, mint Izráel népe. Ők prédikáltak anélkül, hogy Istentől üzenetük lett volna és szíveikben már elestek Tőle. Ők nem ezt kiáltották: „Így szól az Úr!”. Halott szavaik voltak, amelyek egy üres edényből jöttek. Istennek férfijai, mint összenöttek ragadnak a tv előtt, végül is teljesen szárazak és üresek és imaéletük tönkrement. A következmény a szellemi halál – mind a szószéken, mind a hallgató padokban is.

Jeremiás panaszkodott:

„Jer 2:11 Ha cserélt -é valamely nemzet isteneket? noha azok nem istenek. Az én népem pedig felcserélte az ő dicsőségét tehetetlenséggel!”

Az ő kenetüket egy bálvány ellenében kicserélték.

„Jer 2:35 És azt mondom: Bizonyára ártatlan vagyok, hiszen elfordult tőlem az ő haragja! Imé, én törvénybe szállok veled, mivelhogy azt mondom: Nem vétkeztem!”

Némely prédikátorok azzal tudnak elfecsérelni órákat, hogy képeket tekintenek meg maguknak a pokolból, és aztán azt mondják Istennek: „Én ártatlan vagyok, én nem vétkeztem.” Én tudom ezt pontosan, mert évek hosszú során át hasonlót mondtam magamnak és Istennek. „De ez nem bűn... nincs ebben semmi gonosz... Isten biztosan nem haragszik... csak egy kis kikapcsolódás... egyszerűen csak valami mást látni és hallani...” Akik órák hosszat a sportrendezvényeknél szemlélődnek – sokak számára egy további bálvány – és Isten értékes idejét lopni tudják, a látomásban és dicsőségben egy veszteséggel kell számolniuk. Nem csoda, hogy sok gyülekezetünk szellemileg halott.

Mi éppen úgy vagyunk, mint Izráel gyermekei, makacsok, önfejűek és szilárdan elhatározottak arra, hogy a pogányok bűneinek átadjuk magunkat. Jeremiás írta:

„Jer 6:27 Próbálóvá tettelek téged az én népem között; őrállóvá, hogy megismerd és megpróbáld az ő útjokat.”

A Sátán minket bölcsekké tett, a tv csupán időtöltés és semmi borzalom.

A legnagyobb átok ennél a bálványnál az a körülmény, hogy mi általa Krisztus visszajövetelére és az előttünk álló ítéletre az érzékünket elveszítjük. Mi oly sokat és oly hangosan nevetünk, hogy mi nem tudunk többé az elragadtatás gondolatával foglalkozni. Mi nevetünk, miközben összetört szívvel és görnyedt szellemmel Isten elé kellene borulnunk. Mi olyan sokáig nevetünk, amíg egyáltalán nem tudunk az eljövendő ítéletre gondolni.

Manapság majdnem lehetetlen többé a hívők olyan csoportjával együtt lenni, akiket Krisztusnak a közeli visszajövetelére való hivatkozással örömteljes izgalomba hozhatnánk. Sőt a végítélet fölötti üzenet egy vállrándítással vagy zavart krákogással nyugtázódik. Mi elaltattuk magunkat az ijedelemnek, az erőszaknak a nyugtalanságoknak és katasztrófáknak a sok képével, amelyek naponta előttünk a tv-ben lejátszódnak. A világ vége, Istennek az ítélete a bűnös emberiség fölött; mi más ez már mint egy további irtózat film! Semmi sem tűnik többé valóságosnak; a tv elkészült, hogy minket a valóságba visszahozzanak. Az élet nem csak egy további tv-sorozat; az előttünk álló ítélet a mi népünk fölött a meztelen valóság.

A hasbálvány és mások

Le a hasbálvánnyal! Le a falánkságbálvánnyal! Le a dőzsölésbálvánnyal és a túlságos ételélvezettel! Le minden falánk kívánsággal, egyre feltűnőbb csemegék utáni szenvedéllyel miközben a világ a teljes megsemmisülésének a szélén áll! Sok keresztyén egyáltalán nincs a tudatában annak, hogy a falánkságbálványnak hódol. Mi egyre inkább a túlsúlyosoknak a népévé válunk, amely többre tartja az ételt és italt, mint a tisztulást és az elkészülést. Szégyelnünk kellene magunkat. Radikálisoknak kell lennünk és ezeket a bálványokat könyörtelenül kiirtanunk ameddig még időnk marad.

Le az információ-bálvánnyal! Semmi idő Isten Igéje számára, de elegendő idő van arra, hogy a fejünket hírekkel megtömjük. Újságokkal, könyvekkel, folyóiratokkal végül is a mulandó dolgokon tartjuk a szemünket, de az ösztön, hogy magunkat informáljuk, sokak számára bálvánnyá vált; beleértve sok prédikátort. Rontsd le azt, engedd magadat egészen újonnan Istentől kijelentésekkel megajándékoztatni, miközben te a megtisztító, gyógyító Isten Igéjével foglalkozol.

Hagyjunk fel azzal, hogy egy bálványt egy másikkal pótoljunk. Ismerek keresztyéneket, akik tv-bálványaikat letörték, hogy azt evéssel, ivással, filmekkel, sporttal, kikapcsolódással, értéktelen folyóiratokkal és haszontalan könyvekkel pótolják. Egy ok, amiért Isten szeretné, hogy mi a tv-től megszabaduljunk az, hogy több időnk legyen az imádsághoz, Biblia-olvasáshoz, és a Szellemi növekedéshez. Ha a felszabadult időt nem bölcsen használjuk fel, hamarosan egy másik bálvánnyal pótoljuk. Tartsd meg nyugodtan a tv-det, ha nem vagy kész a nyert időt igazán használni, miközben te imádkozol és Istent keresed. Önfegyelem szükséges ahhoz, hogy a gondolatvilágot Krisztusnak alá vessük. Mélyülj el Istennek az Igéjében, amíg az egy egészen új könyvvé lesz számodra, amíg hozzákötözve érzed majd magad és az Ő megtisztító erejét benned kifejtheti. Aki örömmel közeledik Istenhez, nincs szüksége többé tv-re.

„Hós 14:9 KJV 14:8 Efraim [így szól]: Mi közöm nékem többé a bálványokhoz?! Én meghallgatom és figyelek reá. Olyan vagyok, mint a zöldelő ciprusfa! Tőlem származik a te gyümölcsöd!”

Televízióevangélisták

Hogyan áll a dolog a tv-evangélistákkal, akik a hívők pénzügyi támogatását igénylik, hogy további munkájukat végezhessék. Az egész világon vannak misszionáriusok, akik az itthoni emberektől támogattnak, habár ők soha a tv-ben fel nem tűnnek és a legkevesebb kapcsolatuk sincsen velük. Ennek ellenére adakozunk mi a külmisszióra, mert az evangélium hirdetése a szívünkön fekszik. Belénk vették, hogy nekünk a tv-t használnunk kell, hogy a hitetleneket az evangéliummal elérjük. Ha ez így van és hasonlóképpen, akkor mire használok egy készüléket az én házamban?

Jeremiás mondta:

„Jer 16:20 Csinálhat-e az ember magának isteneket? Hiszen azok nem istenek!”

A Sátán nem tulajdonosa a fizikális hullámoknak, még ha az ő romboló hatását azokra gyakorolja is. A tv csak általa válik e világ istenévé, ha az ördög azt az ő szellemével áthatja. Külömben az semmi sem tovább, mint az elektronikának egy csodája vagy egyszerűen egy bútordarab.

Lehetséges, hogy Istentől felkent prédikátor vagy evangélista a tv-t arra használja, hogy az elveszetteket Krisztus számára megnyerje. Sokan jutottak már általa hitre, hogy keresztyén tv-adást megnéztek. Ha az evangéliummal fel van kenve, akkor a tv az evangélizációnak egy hatalmas eszközévé válhat. Akik azt erre a célra használják, nem kerülnek összeütközésbe egy bálvánnyal, hanem egyszerűen egy eszközt állítottak Isten tiszteletére. Csak az-

által válik a tv bálvánnyá, ha a Sátán belelehel az ő szellemét.

A kevés számú tv-evangélisták, kikre érdemes hallgatni, azok akik bűnbánatra és megtérésre hívnak fel és a népnek bűneit szemére hányják. Azonban mindazok, akik a tévét mint nézőszekrényt vagy gyűjtőerszényt használják költséges terveikre, visszaélnak vele, és azoktól a hívőktől, akik Krisztust valóban szeretik, nem kell támogatniuk. Azok, akik a népet bűnbánatra hívták, megérdemelték segítségünket. De ezek, amint mondtuk, kevesen vannak. Szeretném minden hívőnek tanácsolni, hogy csak olyanokat támogasson, akik bűnbánatot és megtérést prédikálnak. Nekem van egypár jóbarátom a tv-evangélisták között, akiket éa teljes szívemből imádsággal és adományokkal támogatok.

Nekem nincs szükségem az én házamban tévére, mert én nem a megmentendőkhöz tartozom, akiket az evangéliummal kell elérni. A kevés evangélistát – akikhez én bizalommal vagyok – tudom támogatni anélkül is, hogy adásaikat nézném. Ha én a gombot a kikapcsolódáshoz működtetem, fennáll az a borzalmas veszély, hogy démonikus befolyásnak és a Sátán működésének teszem ki magamat. Nem szeretnék a sok naiv keresztyénhez tartozni akik azt állítják, hogy „szellemi érettségük” megengedi nekik, hogy bizonyos adásokat megnézzenek anélkül, hogy károsan befolyásolva lennének. Ez egyszerűen nem így van. A valóban érett szellemi keresztyén remeg Isten Igéje előtt, látja a veszélyt ami a tévében van, és elvből távol tartja magát attól.

Semmi tovább, mint minden egyesnek a meggyőződése? Aki akar, gondolkozhat így. De én egyet tudok érteni a hívő keresztyének nagy számával, akik mindannyian ugyanazt az ígét kaptuk a mennyből. Közülük mindenki boldog, hogy ettől a bálványtól, amely minket oly szörnyen megkötözve tartott, megszabadultunk. A szabadság leírhatatlanul dicső! Én nem akarom az én testvéreimet, testvérnőimet elítélni, akik ezzel az üzenettel nem értettek egyet – szintén nem szeretnék egy bizonyos törvényes követelménnyel – mint: „Ennek el kell tennie, különben...” - előállni. Minden hívő személyesen kérjen útmutatást az Úrtól. Ő semmit nem tehet, amire Istennek a Szelleme nem vezet.

„Én nem vagyok meggyőződve”

Hány keresztyén mondta már ezt nekem, de én állítom, hogy ez gyakran csak egy kifogás. Én ezért imádkoztam és a következő belátásra jutottam: mihelyt Istennek ígéje egy bizonyos dologgal kapcsolatosan kijelentetett, többé nem arról van szó, hogy egy ember meggyőződjön, hanem arról van szó, hogy engedelmeskedjen.

En most 31 Bibliai alapot fogok idézni, amiért ettől a bálványtól a te házadat meg kell szabadítanod. Az érzéki, langymeleg keresztyén számára ezek a versek talán jelentéktelenek. De mindazok, akik arra vágnak, hogy Krisztus menyasszonyához tartozzanak, felbecsülhetetlen értéküket el fogják ismerni. Ezek világosak, erőteljesek és közvetlenek. Ha Isten beszédét hallottad, számodra csak egy alternatíva marad: engedelmeskedni vagy nem engedelmeskedni.

31 Bibliai alap, amiért a keresztyéneknek – akik győzni akarnak – el kell távolítaniuk házukból a tv-bálványt

„Ézs 66:2 Hiszen mindezeket kezem csinálta, így álltak elő mindezek; így szól az Úr. Hanem erre tekintek én, aki szegény és megtörött lelkű, és aki beszédemet rettegi.”

- 1. Egy közvetlen parancsunk van, hogy azt ne hozzuk házukba. „5Móz 7:26 Útálatosságot pedig ne vígy be a te házádba, hogy átokká [ne] légy, mint az, [hanem] megvetvén vesd meg azt, és utálván utáld meg azt, mert átkozott.”

-2. A nézőt a gúnyolódók székére ülteti:”Zsolt 1:1 Boldog ember az, aki nem jár gonoszok

tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székében nem ül;
Zsolt 1:2 Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal.

Zsolt 1:3 És olyan lesz, mint a folyóvizet mellé ültetett fa, amely idejekorán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el; és minden munkájában jó szerencsés lesz.”

- 3. A győztesnek semmi Béliáldarabot nem kell a szeme elé helyeznie. „Zsolt 101:2 Gondom van a tökéletes útra: mikor jössz el hozzám? Szívemnek tökéletessége szerint járok én az én házamban.

Zsolt 101:3 Nem vetem a szemem hiábavaló dologra; a pártoskodók cselekedetét gyűlölöm: nincs köze hozzám.”

- 4. Ha az ördög az ő szellemével áthatja, az azt jelenti, hogy közösség van a sötétség cselekedeteivel.

„2Kor 6:14 Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában; mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak? vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel?”

- 5. Az azt jelenti, hogy beszennyezi a jó gondolatoknak tiszta folyamát.

„Fil 4:8 Továbbá, Atyámfiak, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok.”

- 6. Azt jelenti: tisztátalant érinteni, amitől Pál apostol intett.

„2Kor 6:16 Vagy mi egyezése Isten templomának bálványokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Lakozom bennök és közöttük járok; és leszek nekik Istenök, és ők én népem lesznek.

2Kor 6:17 Annakokáért menjetek ki közülök, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket.”

- 7. Nem illik Krisztus menyasszonyához, aki magát a mennyegzőre készíti.

„Jel 21:2 És én János látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony.”

- 8. Ne pazaroljuk, hanem használjuk ki az időt.

„Ef 5:14 Annakokáért mondja: Serkenj föl, aki aluszol és támadj fel a halálból, és felragyog tenéked a Krisztus.

Ef 5:15 Meglássátok annakokáért, hogy mimódon okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsék:

Ef 5:16 Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok.”

- 9. Ne legyen részünk az engedetlenség fiainak a bálványaiival.

„Ef 5:3 Parázñaság pedig és akármely tisztátalanság vagy fösvényesség ne is neveztesse ti közöttetek, amint szentekhez illik;

Ef 5:4 Sem undokság, vagy bolond beszéd, vagy trágárság, melyek nem illenek: hanem inkább hálaadás.

Ef 5:5 Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának is, vagy tisztátalannak, vagy fösvénynek, ki bálványimádó, nincs öröksége a Krisztusnak és Istennek országában.

Ef 5:6 Senki titeket meg ne csaljon üres beszédekkel; mert ezekért jó az Isten haragja a hitetlenség fiaira.

Ef 5:7 Annakokáért ne legyetek részesei ezeknek;

Ef 5:8 Mert valátok régen sötétség, most pedig világosság az Úrban: mint világosságnak fiai úgy járjatok.

Ef 5:9 (Mert a világosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van),

Ef 5:10 Meggondolván, mi legyen kedves az Úrnak.

Ef 5:11 És ne legyen közösségtek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat;

Ef 5:12 Mert amelyeket azok titokban cselekesznek, éktelen dolog csak mondani is.

Ef 5:13 Mindezek pedig megfeddettvén, a világosság által napvilágra jőnek; mert minden, ami napvilágra jő, világosság.”

- 10. A nézők az erőszakos uralom trónján ülnek, és semmi fájdalmat nem éreznek a bűnért.

„Ámós 6:1 Jaj azoknak, akik gondtalanul élnek a Sionon, és akik elbizakodnak Samaria hegyén; akik a népek elejének elei, és akikhez jó az Izráelnek háza!

Ámós 6:3 Akik a veszedelem napját messze gondoljátok, és az erőszaknak széket emeltek;

Ámós 6:4 Akik elefántcsont pamlogon hevernek, és az ő nyoszolyáikban elnyújtózkodnak, és a nyáj legjavából és a kihízalt borjából lakmároznak;

Ámós 6:6 Akik a bort serlegekkel isszák, és szín-olajjal kenegetőznek, és nem búsulnak a József romlásán:”

- 11. A tv nem vezet az értelem megújulásához.

„Róm 12:1 Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket.

Róm 12:2 És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.”

- 12. Az a világnak kovászát jeleníti meg, és a mi házainkból ki kell takarítanunk.

„ 1Kor 5:6 Nem jó a ti dicsekedésetek. Avagy nem tudjátok -é, hogy egy kicsiny kovász az egész tésztát megposhasztja.

1Kor 5:7 Tisztítsátok el azért a régi kovászt, hogy legyetek új tésztává, aminthogy kovász nélkül valók vagytok; mert hiszen a mi húsvéti bárányunk, a Krisztus, megáldoztatott érettünk.”

- 13. Mindent meg kell ölnünk, aminek a tisztátalansághoz és a bálványiszolgálathoz köze van.

„ Kol 3:5 Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a fős vénységet, ami bálványimádás;

Kol 3:6 Melyek miatt jó az Isten haragja az engedetlenség fiaira;

Kol 3:7 Melyekben ti is jártatok régenten, mikor éltetek azokban.”

- 14. Az gyalázatos beszéd és azt le kell raknunk.

„Kol 3:8 Most pedig vessétek el magatoktól ti is mindazokat; haragot, fölgerjedést, gonoszságot és szátokból a káromkodást és gyalázatos beszédet.”

- 15. Az nem Istenhez méltó kifogástalan és szent járás.

„1Thess 2:10 Ti [vagytok] bizonyágok és az Isten, milyen szentül, igazán és feddhetetlenül éltünk előttetek, akik hisztek.

1Thess 2:11 Valamint tudjátok, hogy miként atya az ő gyermekeit, [úgy] intettünk és buzdítottunk egyenként mindnyájatokat.

1Thess 2:12 És kérve kértünk, hogy Istenhez méltóan viseljétek magatokat, aki az ő országába és dicsőségébe hív titeket.”

- 16. A nézők nem bírtokolják az edényüket szentségben és tisztességben.
 „1Thess 4:3 Mert ez az Isten akarata, a ti szentté lételetek, hogy magatokat a paráznaságtól megtartóztassátok;
 1Thess 4:4 Hogy mindenitek szentségben és tisztességben tudja bírni a maga edényét,
 1Thess 4:7 Mert nem tisztátalanságra, hanem szentségre hívott el minket az Isten.”

- 17. Az egy bemocskolt forrás, amiből átok és keserűség jönnek elő.
 „Jak 3:10 Ugyanabból a szájból jó ki áldás és átok. Atyámfiain, nem kellene ezeknek így lenni!
 Jak 3:11 Vajjon a forrás ugyanabból a nyílásból csörgedeztet-é édest és keserűt?
 Jak 3:12 Avagy atyámfiain, teremhet-é a fügefafa olajmagvakat, vagy a szőlőtő füjét?
 Azonképpen egy forrás sem adhat sós és édes vizet.”

- 18. Eltávolítja a szégyent a bűntől.
 „Jer 8:12 Szégyenkezniök kellene, hogy útálatosságot cselekedtek; de szégyenkezni nem szégyenkeznek, még pirulni sem tudnak: ezért elesnek majd az elesendőkkkel; az ő megfenyítettésök idején elhullanak, azt mondja az Úr.”

- 19. Krisztus felszólít, hogy szemeinket kenjük meg és ne mérgezzük.
 „Jel 3:18 Azt tanácslom néked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat, hogy gazdaggá légy; és fehér ruhákat, hogy öltözeted legyen, és ne láttassék ki a te mezítelenségednek rútsága; és szemgyógyító írral kend meg a te szemeidet, hogy láss.”

- 20. Tisztítsuk meg magunkat minden testi tisztátalanságtól és Isten félelmében tegyük teljessé a mi megszentelődésünket.
 „2Kor 7:1 Mivelhogy azért ilyen ígéreteink vannak, szerettem, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vivén véghez a mi megszentelésünket.”

- 21. Krisztus szolgálata megköveteli, hogy a titkos dolgokról, melyek miatt szégyenkez-nénk, le kell mondani.
 „2Kor 4:2 Hanem lemondunk a szégyen takargatásáról, mint akik nem járunk ravaszságban, és nem is hamisítjuk meg az Isten ígését, de a nyilvánvaló igazsággal kelletjük magunkat minden ember lelkiismeretének az Isten előtt.”

- 22. A tv egy bálvány, amely miatt szégyenkezni és amelyet gyűlölni kell.
 „Zsolt 97:7 Megszégyenülnek mind a faragott képek szolgálói, akik bálványokkal dicsekednek; meghajolnak előtte mind az istenek.
 Zsolt 97:10 Akik szeretitek az Urat, gyűlöljétek a gonoszt! Megőrzi ő az ő kegyeltjeinek lelkét; a gonoszok kezéből megszabadítja őket.”

- 23. Az gyermeket csábít bűnre és botlasztja őket.
 „Márk 9:42 Aki pedig megbotránkoztat egyet ama kicsinyek közül, akik én bennem hisznek, jobb annak, ha malomkövet kötnek a nyakára, és a tengerbe vetik.”

- 24. A nézés az önteltség bűnéhez vezet.
 „Zsolt 19:8 KJV 19:7 Az Úrnak törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket; az Úrnak bizonyágtétele biztos, bölcsesé teszi az együgyűt.
 Zsolt 19:9 KJV 19:8 Az Úrnak rendelései helyesek, megvidámítják a szívet; az Úrnak parancsolata világos, megvilágosítja a szemeket.

Zsolt 19:10 KJV 19:9 Az Úrnak félelme tiszta, megáll mindörökké; az Úrnak ítéletei változhatatlanok s mindenestől fogva igazságosak.

Zsolt 19:11 KJV 19:10 Kívánatosabbak az aranynál, még a sok színaranynál is; és édesebbek a méznél, még a színméznél is.

Zsolt 19:12 KJV 19:11 Szolgádat is intik azok; aki megtartja azokat, nagy jutalma van.

Zsolt 19:13 KJV 19:12 Ki veheti észre a tévedéseket? Titkos bűnöktől tisztíts meg engemet.

Zsolt 19:14 KJV 19:13 Tartsd távol a te szolgádat a szándékosoktól; ne uralkodjanak rajtam; akkor ártatlan leszek, és tiszta leszek, sok vétektől.

Zsolt 19:15 KJV 19:14 Legyenek kedvedre valók szájam mondásai, és az én szívem gondolatai előtted, legyenek, oh Uram, kösziklám és megváltóm.”

- 25. A legutolsó idő. Jézus hamarosan visszajön. A sötétségnek minden cselekedetét el kell vetnünk.

„Róm 13:12 Az éjszaka elmúlt, a nap pedig elközelgett; vessük el azért a sötétségnek cselekedeteit, és öltözzük fel a világosság fegyvereit.

Róm 13:13 Mint nappal, ékesen járjunk, nem dobzódásokban és részegségekben, nem bujálkodásokban és feslettségekben, nem versengésben és irigységben:

Róm 13:14 Hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra.

1Ján 3:3 És akiben megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja ő magát, amiképpen Ő is tiszta.”

- 26. Isten parancsolja az Ő szentjeinek, hogy minden bálványt rontsanak le és törjenek össze.

„5Móz 7:5 Hanem így cselekedjétek velök: Oltáraikat rontsátok le, oszlopaikat törjétek össze, berkeiket vágjátok ki, faragott képeiket pedig tűzzel égessétek meg.

5Móz 7:6 Mert az Úrnak, a te Istenednek szent népe [vagy] te; téged választott az Úr, a te Istened, hogy saját népe légy néki, minden nép közül e föld színén.”

- 27. A tévé barátság a világgal és Isten elleni ellenségeskedéshez vezet.

„Jak 4:3 Kéritek, de nem kapjátok, mert nem jól kéritek, hogy gerjedelmeitekre költsétek azt.

Jak 4:4 Parázna férfiak és asszonyok, nem tudjátok -é, hogy a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel? Aki azért e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz.”

- 28. Az Úr tekintete azok ellen van, akik gonoszt cselekszenek és a nézők nem fordulnak el a gonosztól, amint nekik meg volt parancsolva.

„1Pét 3:10 Mert aki akarja az életet szeretni, jó napokat látni, tiltsa meg nyelvét a gonosztól, és ajkait, hogy ne szóljanak álnokságot:

1Pét 3:11 Forduljon el a gonosztól, és cselekedjék jót; keresse a békességet, és kövesse azt.

1Pét 3:12 Mert az Úr szemei az igazakon [vannak], és az ő fülei azoknak könyörgésein; az Úr orcája pedig a gonoszt cselekvőkön.

1Pét 3:13 És kicsoda az, aki bántalmaz titeket, ha a jónak követői lesztek?”

- 29. Ha te azt csak úgy nézed is, mint egy foltot a ruhádon, mégis igazságtalanság.

„1Pét 3:14 De ha szenvedtek is az igazságért, boldogok [vagytok,] azoktól való félelemből pedig ne féljétek, se zavarba ne esetek;

1Pét 3:17 Mert jobb ha jót cselekedve szenvedtek, ha így akarja az Isten akarata, hogynem gonoszt cselekedve.

- 30. A tévé magába zárja mind a három kísértést, amelyeket az ördög a paradicsomba behurcolt.

„1Ján 2:15 Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete.

1Ján 2:16 Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérkedése nem az Atyától van, hanem a világból.

1Ján 2:17 És a világ elmúlik, és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.”

- 31. A győztesek, akik az Urat az Ő dicsőségében látták, nem igényelnek tévét.

„Hós 14:8 KJV 14:7 Visszatérnek az ő árnyékában lakók, és felelevenednek, mint a búzamaz, és virágoznak, mint a szőlőtő; híre olyan lesz, mint Libánon boráé.”

Befejezés

Fogunk az Ő Igéjétől remegni és engedünk – vagy kibúvókat keresünk és továbbra is a gúnyolódóknak a székén ülünk? Lebilincselődünk annyira Krisztus tekintetétől, hogy tovább nem nézhetjük azt, ami Őt megszorítja?

Valóban el fog Krisztus menyasszonya szakadni mindentől, ami a világban van? Vannak a mi népünkben emberek, akik ezt az üzenetet meghallják és el akarják fogadni? Vagy már annyira hozzá vagyunk kötözve ehhez a világhoz, hogy már többé nem tudunk hallani? Az Úr Jézus gyülekezete mint a törvényeskedésnek egy emberét fog lepecsételni, aki a bíróhoz akarja muzsikálni magát? Vagy pedig sikerülni fog a Szent Szellemnek a felkent hívókból egy sereget ébreszteni, amely minden bilincset levet és odaadja magát a teljes tisztulásra és elkülönülésre?

Meg fogjuk látni.

ÖRDÖGI ZENE ISTENNEK HÁZÁBAN

„Jer 32:34 Sőt az ő útálatosságait behelyezték a házba, amely az én nevemről nevezetik, hogy megfertőztessék azt.”

Szerfelett elrémültem, amikor a minap egy keresztyén folyóiratot felütöttem. „Heavy Metal” rocksoportot láttam abban ábrázolva, amely magát „keresztyénnek” nevezte. A férfiak hasonló sadomasochistikus ruhákat viseltek, mint akik nekem San Francisco utcáin tüntek fel, amikor én ott Jézusról bizonytságot tettem.

Minden lehető csúnya képek tüntek merültek fel akaratlanul szellemi szemeim előtt. Még pontosan tudom, mennyire rosszkedvű voltam, amikor egyszerre tizen vagy tizenketten felém közeledtek mindannyian tipikus bőrruhában, szegecsekkel kivert övekkkel, fémláncokkal és karkötőkkel „Punker” frizurákkal és festett arcokkal. Tekintetük változékony volt, és a belső üresség és elhagyatottság volt az arcukra írva. Mint egy körülkószáló, lázadó démonok hordája jöttek felém. Ahogyan ők velem szembe jöttek, úgy vélték, hogy biztosan nem merészelek a járdán maradni. Én félreléptem, hogy őket elengedjem, de én tudtam, hogy éppen az ördöggel találkoztam emberalakban.

Hogyan írjam le szívem rémületét, amikor én annak a „keresztyén nehézsúly csoport”-nak a képét az említett folyóiratban láttam. Ezek az emberek, akik magukat itt az Úr Jézus követeként jelölték, hasonló ruházatot, hasonló frizurát, hasonló fenyegető arckifejezést mutattak, és hasonló fajtájú muzsikát zenéltek, mint amelyre a sadomasochisták táncolnak. Sofonias próféta hosszú idővel ezelőtt megjövendölte:

„Sof 1:8 És leszen az Úr áldozatának napján: megfenyítem majd a fejedelmeket és a királyok fiait és mindazokat, akik idegen öltözetbe öltöztek.”

Pál ezt írta:

„2Kor 11:13 Mert az ilyenek hamis apostolok, álnok munkások, akik a Krisztus apostolaivá változtatják át magukat.

2Kor 11:14 Nem is csoda; hisz maga a Sátán is átváltoztatja magát világosság angyalává.

2Kor 11:15 Nem nagy dolog azért, ha az ő szolgálói is átváltoztatják magukat az igazság szolgálóivá; akiknek végök az ő cselekedeteik szerint lészen.”

Az Úr Jézus mondta:

„Máté 24:24 Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, annyira, hogy elhitessék, ha lehet, a választottakat is.

Máté 24:25 Ímé eleve megmondottam néktek.”

Bensőleg az Úrhoz sóhajtottam, és kiáltottam az én szellememben: „Milyen mélyre es-tünk! „Punk-Rock” a szent helyen? Ó, drága Uram, de lásd mi merészkedik ide, a szétszakí-tott függönyön behatolni – mindez Krisztus nevében!” Isten igaz gyermekeinek be kell val-lani Jeremiás prófétával:

„Jer 51:51 Megszégyenültünk, mert hallottuk a gyalázkodást, orcáinkat szégyen borította, mert idegenek jöttek az Úr házának szentségébe.”

Hol vannak azok, akik a Sionon alármiroznak, akik a szégyent még érzik? Hol vannak a próféták, akik erős hangon kiáltanak: „Vége! Semmi ördögmuzsika többé az Úrnak házá-ban!” Szellemben hallok Ézsaiás mennydörgő hangját:

„Ézs 3:18 KJV 3:17 Megkopaszítja az Úr Sion leányainak fejtetőjét, és az ő szemérmöket megmezteleníti.

Ézs 3:19 KJV 3:18 Ama napon eltávolítja az Úr az ő lábaik zengő ékességét, a napocskákat és holdacskákat,

Ézs 3:20 KJV 3:19 A fülönfüggőket, a karpereceket és a fátyolokat,

Ézs 3:21 KJV 3:20 A pártákat, a lábláncokat, az öveket, a jóillattartókat és az ereklyéket,

Ézs 3:22 KJV 3:21 A gyűrűket és az orrpereceket,

Ézs 3:23 KJV 3:22 Az ünneplő ruhákat, a palástokat, a nagy kendőket és az erszényeket,

Ézs 3:24 KJV 3:23 A tükröket, a gyolcsingeket, a főkötőket és a keceléket.”

A győzteseknek ez a gyülekezete tisztán, szentül és elkülönülve a világtól él, ahol ilyen rémíztető Istentelenség üdvözölve hivatik, ami a vallás báránybundájában rejtőzködik? Isten háza valóban egy olyan helyé vált, ahol már démonikus előadások egy olyan zenével mehetnek végbe, amelyeket Baál oltáráról vettek át? Mennyire rettenetes nézni, hogy Krisztus hogyan sebesítetik meg olyanoktól, akik állítják, hogy ismerik Őt?

„Zak 13:6 És ha mondja néki [valaki]: Micsoda ütések ezek a kezeiden? azt mondja: Amiket az én barátaim házában ütöttek rajtam.”

Mik ezek a gyáva prédikátorok számára, akik egy zenét megtúrnek, sőt helyeselnek, ami a mennyben lévő angyaloknak szégyenpírt úz az arcukra. Miért nem pellengérezzük ki eze-ket a hamis zeneprofétákat nyilvánosan, akik oly sok embert félrevezetnek? Az Úr Jézus mondotta:

„Máté 24:4 És Jézus felelvén, monda nekik: Meglássátok, hogy valaki el ne hitessen titeket,

Máté 24:5 Mert sokan jönnek majd az én nevemben, akik ezt mondják: Én vagyok a Krisztus; és sokakat elhítenek.”

Ők azt állítják, hogy Krisztushoz tartoznak, de az evangélium, amit hirdetnek, egy más evangélium, és nekik egy más Jézusuk van.

„Gal 1:6 Csodálkozom, hogy Attól, aki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliumra hajlotok.

Gal 1:7 Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus evangéliumát.”

Az Istentelen zene, amely napjainkban Istennek a házában terpeszkedik, bizonyára a mennyben a legnagyobb csodálatot váltja ki. Az angyalok nem tudják azt átvenni, és a 24

vén, akik Isten szent trónját körülveszik, fájdalommal és szomorúsággal vannak eltelve.

Egyik a másiktól kérdezi:

„Jer 32:34 Sőt az ő útálatosságait behelyezték a házba, amely az én nevemről neveztetik, hogy megfertőztessék azt.”

A szent oltár megszenteltetésük

Kik ezek a „Heavy Metal”, „Punk Rock” csoportok, akik azt állítják, hogy az Úr Jézus nevében jönnek? Kik ezek a rockerek, akik ilyen újításokat akarnak az Úr házában bevezetni? Ők olyan emberek, akik Isten szent oltárát megszenteltetik! Mi már az ószövetségben egy borzalmas előképüket találjuk azoknak, akiknek őket és mindenkit, akik nekik hízelegnek, Isten félelmére tanították.

Az ószövetségi előkép Akház, Júdának királya, a kompromisszumok embere, akinek barátsága a pogányokkal végzetévé lett. Minden keresztyénnek, aki az Urat féli és szomorú a bűnös újítások fölött Isten házában, tanulmányoznia kellene egyszer a 2királyok 16. részét. Abban pontosan az van leírva, amit ma a szent dolgoknak megszenteltetésével kapcsolatban látunk.

Akház király azt tette, ami gonosz volt Isten szemeiben. Nagy gyengesége volt az ő veszte. Ő barátja volt az Assirusok Istentelen királyának, Tiglath-Pilesernek és úgy jelölte magát, mint ennek a pogány uralkodónak „szolgája és fia”. Ő éppen úgy otthon érezte magát a damaszkuszi pogány templomokban, mint az Úr házában Jeruzsálemben, mert Ő soha nem különítette el magát Isten számára. Az, amit ő a pogányok templomaiban látott, elbájolta őt.

2Kir 16:10 És eleibe ment Akház Tiglath-Pilesernek, Assiria királyának Damaskusba, és mikor meglátta Akház királyt az oltárt, amely Damaskusban volt, elküldte Akház királyt annak az oltárnak hasonlatosságát és képét minden felszerelésével Uriás paphoz.

2Kir 16:11 És megépítette Uriás pap az oltárt arra a formára, amelyet Akház király Damaskusból küldött, és elkészítette azt Uriás pap, mire Akház király visszajött Damaskusból.

Mit jelentsen ez? Egy új oltár, a pogányok oltárainak előképe szerint konstruálva, az Úr házába állítatják? És a papság ahelyett hogy ellene állana, megcsinálja. Ez a szentnek tűnő Uriás pap mindent aszerint tett, amint Akház király parancsolta. Milyen képe ez napjaink prédikátorainak, akik készségesen kompromisszumot kötnek és a pogány újításokhoz Istennek a házában ellenállás nélkül alkalmazkodnak. Nincs semmi szellemi hátgerincük, ők nem egyszer merészkednek azoknak a változtatásoknak, újfajta dolgoknak az átszállítására, amelyek az Úrnak az oltárát megszenteltetik. Így fordul az elő, hogy sok prédikátor és egész gyülekezet a zenének a megszenteltetésénél is egyszerűen együtt munkálkodiknak.

Hangzik a jelszó: „Nem szabad ítélni!”, és ez a sátánnak a ködfüggönye, amely mögé minden lehető gonosz dolgot elrejt. Hallatlan! Ez a romlott király, aki a pogányok oltáraitól esztétikát vesztette, és magát elcsábította, együtt dolgozott egy gyenge papsággal, amelynek semmi szellemi gerince nem volt. Egy új oltárt állított fel közvetlenül Isten szent oltára elé. Ez az új oltár tökéletes mása azoknak az oltároknak, amelyeken a pogányok bálványaiknak áldozni szoktak. A rock zene a hívők között nem pontosan ugyanaz, hanem mása annak, ami az ördögnek az oltárán a vad pogány koncerteken áldoztatik.

Az igazságtalanságra következett a sértés:

„2Kir 16:14 És a rézoltárt, amely az Úr előtt állott, elvitette a ház elől, hogy ne álljon az ő oltára és az Úr háza között, és helyhezette azt az oltár szegletéhez észak felől.”

Ő megváltoztatta a rendet Isten házában, Isten oltárát visszanyomta és az övét helyezte előre. És ezen az oltáron, amely a pogány mása szerint volt csinálva, áldozott, és Istent azal káromolta. Krisztusnak a vére, amely az áldozat által előreárnyékolva volt, a mocsokba tapostatott. Jézus Krisztusnak a vérvörös kékfoltjai Júda egész népétől és a pogány világtól

tól gúnyná tétettek. Hihetetlen, hogy a papok közül egyetlenegy sem emelte fel a hangját, hogy a cselekvésmódnak e gyalázatossága ellen tiltakozzék.

Egyáltalán nem volt elkerülhető, hogy Akház király, a legközelebbi mosdómedencét és érc tengert is megszenteltette. Szent mértékek szükségszerűen leértékeltettek. A mosdómedence a megtisztulásért, szentségért van. De Akház király „2Kir 16:17 És letörte Akház király a talpak oldalait, és lehányta azokról a mosdómedencéket; a tengert is ledobta a rézökrökről, amelyeken állott, és kőtalapzatra tette.”

Olvass és remegj Isten-gyermek! A papságnak a hallgatóságos beleegyezésével levette ez az újító, aki Isten oltárát megszenteltette, a mosómedencét a talapzatáról és a köve- zetre helyezte. Ezzel leértékelté nyilvánosan az igazságosságot, a szentséget, levonta a mo- csokba és a megtisztulást jelentéktelenné tette. Az Isteni tisztaság az utca nivójára lett le- vonva, lehelyezve és félretéve és semmibeveve! Pontosan hasonlót tesznek az új zeneirány- zatok képviselői; leértékelik a szentséget és a tisztaságot és a világtól való elkülönülést gúnyná teszik.

Akház hirdette, hogy ő egy különleges kenetet nyert az Úrnak az ő új oltárán áldozatot bemutatni. Ez egy istentisztelet volt, amelynél képtelenebb el sem képzelhető; áldozatvér volt Isten az Úr előtt kiöntve egy újból alakított pogány oltáron, egy férfi kezei által, aki hit- te, hogy helyesen cselekszik. A pogányság teljesen bevonta őt ígézetével annyira, hogy ő minden igazi szellemi értékkel szemben vakká vált. Ő vélte, hogy Istent a maga által épített oltárral tiszteli, közben Isten magán kívül volt a haragtól az ő cselekedetének gyalázatos- sága miatt. Ez a történet pontosan illik a rockzene kedvelőire. Ők pogány istentisztelet- módszereket vonnak be, egy hamis istentiszteletet. Ők úgy vélik, hogy az Úrnak szolgálnak, közben Ő megveti szolgálatukat teljesen. Ők használják az Úr Jézus nevét hogy pogány praktikájukat igazolják. Sátán arra számít, hogy a mindenható Isten imádatát, az oltáraik- tól jövő rockzene által beszennyezik. Az ördög semmit sem keres annyira, mint imádatot, az ő személyének imádatát. Semmitől sem riad vissza, ha arról van szó, hogy az imádatot, amely az Urat illeti, bemocskolja azáltal, hogy az tőle megvettessék. Ilyen módon sikerül neki megakadályozni, hogy az Urat szellemben és igazságban imádják az emberek. Ő egy- szerűen egy másik szellemet tesz oda és hazugságot kever bele, mert tudja, hogy egy ilyen istentisztelet az Úrtól megvettetik. Istennek vissza kell és vissza fog utasítani minden imád- atot, amely nem a Szent Szellemtől született és nem teljesen az igazságból származik. Még ha a rockzene – játékos és hallgatót – hasonlóképpen inspirál és magával ragad, mégsem megy tovább mint a mennyezetig. Isten nem érinti – Ő megveti azt.

„2Krón 28:24 És összehordá Akház az Isten házának edényeit, és összetöré az Isten házának edényeit, és az Úr házának ajtait bezárá, és csinála a maga számára oltárokat Jeruzsálemnek minden szegletén;”

Az ő új, modern oltárát kivitte minden magaslatokra, ahol a pogányok bálványképei vol- tak felállítva. A rockzene számára Istennek a háza hosszabb időre túl szűk, túl szent, azért kimennek ők új, „modern az Úr Jézus” előadásaikkal bárokba, klubbokba, és más ördögi intézményekbe, pont úgy mint Akház. Közben úgy vélekednek, hogy az idősebb keresztyén- ek teljesen maradiak.

Minden pap és mindenki, akik Isten népéhez tartoztak, és ennél a hamis oltárnál imád- koztak, Istennek a káromlásában éppúgy bűnösök voltak, mint Akház, a gonosztevő. És én állítom, hogy minden keresztyén tévé és rádióállomás, minden prédikátor és fiatal ember, akik magukat hívőknek nevezik, és hallgatóságosan ezeket a pogány újításokat elfogadják, ezért egykor Istentől számadásra vonatnak.

Adna nekünk Isten több olyan prédikátort, akik az Ő szentségét komolyan veszik, hogy ők nyíltan ezen újítások ellen legyenek és azokat, akik ezeket be akarják vezetni, Isten há- zából kiűzzék oda, ahová tartoznak, a démonok oltáraihoz, ahol ők pogány barátaikkal egy- ütt zenélhetnek. Előtte mindenesetre imádkoznunk kell értük, talán egyik vagy másik meg-

tér az ő tévedéséből. Ha azonban ők nem akarnak Isten beszédére hallgatni, ha vonakodnak bűnbánatot tartani és az ő gonosz útjukról elfordulni, akkor Pál apostol útmutatását kell követnünk, őket mint eretnekeket kerülni.

„Tit 3:10 Az eretnek embert egy vagy két intés után kerüld;”

És az ilyenekkel nem enni.

„1Kor 5:11 Most azért azt írom néktek, hogy ne társalkodjatok azzal, ha valaki atyafi létére parázna, vagy csaló, vagy bálványimádó, vagy szidalmazó, vagy részeges, vagy ragadozó. Az ilyennel még együtt se egyetek.”

És ami a leghihetlenebb: „ők félték az Urat és isteneiknek szolgáltak”.

„2Kir 17:33 Így tisztelték az Urat és szolgálták az ő isteneiket is, ama népek szokása szerint, akik közül elhozták volt őket.”

És a mai napig a korábbi módon cselekszenek:

„2Kir 17:34 És mind e mai napig az ő régi szokásuk szerint cselekesznek; nem tisztelik [igazán] az Urat, és nem cselekesznek az ő rendeléseik és szokásuk szerint, sem pedig ama törvény és parancsolat szerint, amelyet az Úr parancsolt a Jákób fiainak, akiknek az Izráel nevet adta.”

Istennek legyen hála Ezékiás királyért, Akháznak a fiáért. Ő szakított apjának hamis ol-táraival és az Úrtól függött. Ő elszakadt Assíria királyától és nem szolgált neki. Végre volt Istennek egy embere itt, akinek szent gerince volt.

Rock – függőség

Nagyon meg vagyok lepődve, hogy oly sok fiatal ember és asszony – beleértve sok fiatal prédikátort – annyira bele vannak bolondulva rockzenéikbe. Ők ezzel nagyvá váltak. Életük minden más területét kiszolgáltatták az Úrnak. Valóban odaadó, tiszta, fiatal emberek ezen egy bálványig, amelyet ők nem akarnak elhagyni, amely köztük és Istennek teljes gazdagsága között áll. Ők készek tévéről, sportról, törvénytelen szexről, szertelen evésről és minden más bálványról lemondani, amíg zenéjükéről semmi negatívumot nem mondanak. Mennyire igaz, ami a Példabeszédek 13:1-ben van megírva.

„Péld 13:1 A bölcs fiú [enged] atyja intésének; de a csúfoló semmi dorgálásnak helyt nem ad.”

Át és átjár, ha szülőket és pásztorokat hallok beszélni: „Nem szabad ítélni”. Nekik inkább Isten Igéjének kellene engedelmessé válni, és helyesen ítélni, mielőtt gyermekeiket a világhoz kötődő csábításai miatt elveszítik. Az Úr Jézus a farizeusokat elítélte és „Kígyók fajzatai”-nak nevezte; Pál Pétert elítélte, mikor képmutatással elragadtatta magát.

Ezzel szemben sokkal könnyedebben viselkednek gyermekeikkel a mai szülők a zene tekintetében. Ők egyszerűen azt mondják: Minden generációnak megvan a maga sajátos zenestílusa. Nekünk ugyan nem tetszik a zenének ez a fajtája, de a gyermekeknek látszólag igen. És ők végül is az Úr Jézusról énekelnek, tehát így rendben kell lenniük. Milyen elképzelhetetlen szellemi vakság: Mi eljöttünk egy pontig, ahol mindent elfogadunk, ami „eredményeket hoz elő”. Ha az ördög-zene fiatal embereket arra indít, hogy előremenjenek és egy „döntést” hozzanak, persze hogy elfogadjuk őket. Milyen veszedelmes magatartás! E fiatal emberek közül legtöbben csak érzelmileg vannak érintve. Nincs semmi a Szent Szellem mélyreható működéséből, semmi a bűnismertéssel. Semmit sem mondtak nekik arról hogy nekik a világot, régi életüket, régi barátaikat el kell hagyni, és alig valaki tartott közülük szívből bűnbánatot. Ők csak ennyit igényelnek kimondani: „Igen, az Úr Jézushoz”. Isten az Ő határtalan kegyelméből egyeseket célhoz juttat, de csak azért, mert Ő valamikor később szívükben munkálkodhatott.

Egy az okok közül, amiért Isten az Ő Szellemét a 70-es évek „Jézus népe” mozgalomtól elvette, az ő vonakodásuk volt abban a tekintetben, hogy régi zenéjüktől elváljanak. Minden lehetőt feladtak, de az ő szeretett rockzenéjüket nem akarták elhagyni.

„Gal 4:9 Most azonban, hogy megismertétek az Istent, sőt hogy megismert titeket az Isten, miként tértek vissza ismét az erőtelen és gyarló elemekhez, amelyeknek megint újból szolgálni akartok?”

Ők pontosan úgy tettek, mint Izrael, magukkal vitték az ő paráznaságukat:

„Ez 23:8 De az Égyiptombeliectől való paráznaságait is el nem hagyá, mert vele háltak ifjúságában, s ők nyomogatták szűzi kebelét, és kiöntötték ő reá paráznaságukat.

Ez 23:9 Ennekokáért adtam őt szeretőinek kezébe, Assiria fiainak kezébe, kikhez fölgerjedett.”

Figyelemre méltó! Én hiszem, hogy ez a zene az ő követőit jobban uralja, mint az alkohol vagy dohányzás az óvéiket. Ez a világtörténelem legnagyobb tömegfüggéséhez vezetett. Vajon ezek az emberek még akkor is oly makacsul kitartanak mellette, amikor egyszer majd Krisztus ítélőszéke elé állnak? Akkor Krisztus nem-e így szól hozzájuk:

„Ézs 43:24 Nem vettél pénzen nékem jóillatú nádat, és áldozataid kövérével jól nem tartottál, csak bűneiddel terhelél, vétkeiddel fárasztál engemet.”

Mi a rockzene?

Hogyan lehet ezt a mi időnkben felismerni? Technikailag ezt a kérdést nem tudom megválaszolni. Mivel itt elsősorban a léleknek és a szellemnek az ügyéről van szó, nem lehet azt csupán szakmailag megítélni. Én csak annyit tudok, hogy Isten bennem ezt a zenét elítélte és én érezhetem, hogy milyen fájdalom mozog Benne. Mindazoknak azt mondanám, akik Krisztust szeretik és Őt Szellemben és igazságban imádják, hogy legközelebb töltsenek néhány órát az imakamrácskájukban az Úr Jézus jelenlétében. Hagyd, hogy a Szent Szellem megoldassza szívedet és a te büszkeségedet megtörje. Nyisd ki bensődet Számára, hogy Ő téged átvilágítson és magmutassa neked, hogy mi a jó és mi a rossz. Légy valóban nyitva Isten gondolatai számára! Valamint további egy órát Bibliád olvasásával kellene töltened. Ha te akkor valóban az imádatnak a szellemében vagy, meg tudod állapítani a te zenédet. Néhány másodperc alatt világosságod lesz.

„Ézs 30:21 És füleid meghallják a kiáltó szót mögötted: ez az út, ezen járjatok; ha jobbra és ha balra elhajoltok.”

A mélység kiállt a mélységnek és Istennek a Szelleme idegenkedni fog mindentől, ami a Sátántól származik. Nem lehet itt semmi törvényeskedő előírásokat felállítani, ezt a dolgot szellemben és igazságban kell megítélni.

Ézsaiás mondja, hogy az a helyes dal és az igazi zene, amelyen egy ünnepi áhítat van.

„Ézs 30:29 És fölzendül éneketek, mint a szent ünnepnek éjszakáján, és örvendez szívetek, mint azé, aki sípolva megy az Úr hegyére, Izrael kőszárához.”

Ez a szent komolyság nagy részben veszendőbe ment. Helyére felületesség és tréfák léptek. Én nem táplálom a legcsekélyebb kétséget sem afelől, hogy az a zene amely keresztyén körökben előhozatott és megszólalt, hasonló ördögi gyökérből származik, mint a „Punk-Rock”, vagy a „Heavy Metal”, amelyet minden világi hangversenyen játszanak.

Ez ennek a trombitafújásnak az üzenete, amelyet nekem Isten parancsára tovább kell adnom. Nem sokan fognak rá hallgatni, de Krisztus menyasszonya egészen bizonyosan. Ő énekelni fogja:

„Ézs 50:5 Az Úr Isten megnyitotta fülemet, és én nem voltam engedetlen, hátra nem fordultam.”

Ézsaiás mondta:

„Ézs 30:9 Mert pártütő nép ez, [apát] megtagadó fiak, fiak, kik nem akarják hallani az Úr törvényét;

Ézs 30:10 Kik ezt mondják a látóknak: Ne lássatok; és a prófétáknak: Ne prófétáljatok nekünk igazat, beszéljetez kedvünk szerint valókat, prófétáljatok csalárdságokat!”

Isten és a rockzene

Én különösebben nem vagyok érdekelve abban, hogy mit mondanak a prédikátorok és zenészek a rockzene felől. Az én saját véleményem sem feltétlen mérvadó. Én nem tudom és nem akarom megítélni, mi kellemes és kellemetlen az Úrnak szemében. A könyvek és a prédikációk a rockzene rossz befolyásáról és veszélyeiről a legtöbb fiatal embernél semmi változást nem hozott. Keresztyén zenészek játsszák azt még mindig. Keresztyén fiatal emberek még mindig attól ösztönöztetnek; és a gyülekezetekben egyre inkább terjed.

Egyetlen kérdésem van: Hogyan gondolkodik Isten a rockzenéről? Ha mi ezt fel tudjuk fedezni, akkor minden fiatal ember, aki Krisztust valóban szereti, elfogadja. Ha azt nem teszik, az annak a bizonyítéka, hogy önfejük és a hazugságszemlellettől félrevezettették magukat és nem készek arra, hogy a Szent Szellem tekintélyének alávetessék magukat.

Én Isten elé tettem és én Őt megkérdeztem, hogy Ő efelől hogyan gondolkodik. Hisz minden dolognak vége oly közel van, itt nem megy az, hogy mi olyasvalamivel foglalkozunk, amit Isten gyűlöl, különösképpen a zene terén. Mi szeretnénk ezt a szegény földet bizonyára énekelve elhagyni, miközben Istent szellemben és igazságban imádjuk. Én nem hiszem, hogy az igazi győzteseknek olyan kívánságuk lenne, hogy olyasvalamivel foglalkozzanak, amit Krisztus most még éppen megtűr. Egészen bizonyos vagyok abban, hogy semmi olyasmit nem akarnak tenni, amit Isten megvet. Nincs annak semmi értelme, hogy valami törvényeskedő mérték alapján érveljünk. Az egyetlen valóban fontos kérdés ez: Megáldja Isten, ha az Ő szent helyén rockzene hangzik, vagy gyűlöli azt? Engedélyezi azt az Ő házában vagy kidobja, mint valami átkozottat? Vajon te hiszed, vagy nem, hogy Isten Igéje választ ad erre a kérdésre, amely minden kétségnek fölötte áll? Egyesegyedül arról van szó, vajon az olvasó kész-e az ő előre megfogalmazott véleményét félretenni és Isten Igéjének engedelmeskedni, vagy nem? Milyen teljes szellemi elvakultság lenne hát valami mellett kitartani, amely Isten szemében alapjában véve elvetett?

A Szent Szellem négy igazságot megmagyarázott nekem, amelyek, amint hiszem, az Ő magatartását a rockzenéhez és minden más világi zenéhez az Ő házában érthetően világossá teszi. Mindazoknak, akik egykor szent bizonyossággal Krisztus ítélőszéke előtt megjelenni akarnak, meg kell hallaniuk, amit a gyülekezet Szelleme mond.

Négy szemlélet, amelyek Isten megatartását az Ő templomában a rockzenével szemben leleplezik

Csak azok a keresztyének, akik Istent félik, az Úr Jézust szeretik és teljesen neki szenteltettek, fognak maguknak időt szakítani, hogy e tanításokat tanulmányozzák és fölötte elgondolkozzanak. Mindazok, akiknek a szíve zárva van, egyszer sem fogják fontolóra venni, mit mond Isten Igéje ehhez a témához.

1. Melyik méhből származott ez a zene?

Az Írás olvasásánál érthetővé válik, hogy Isten, amikor az emberrel vagy dolgokkal foglalkozik, mindig visszamegy az eredetre. Számára az első vonalban a mag van, amely gyümölcsöt hoz. Minden mag a fajtájának felel meg. Isten emlékeztette az Izraelitákat, hogy Ő nemcsak kivezette őket Egyiptomból, hanem már az anyaméhtől szabadítottuk volt.

„Ézs 46:3 Hallgassatok rám, Jákób háza és Izrael házában minden maradéka, akiket [magamra] raktam anyátok méhétől fogva, és hordoztalak születésüket óta;”

A 22. Zsoltárban találjuk a mi Urunk Jézus Krisztus kiáltását, amelyet a kereszten bocsátott ki. Az Ő mennyei Atyjához való föltekintésében imádkozott Jézus.

„Zsolt 22:10 KJV 22:9 Mert te hoztál ki engem az anyám méhéből, [és] biztattál engem anyámnak emlőin.

Zsolt 22:11 KJV 22:10 Születésem óta a te gondod voltam; anyám méhétől fogva te voltál Istenem.”

A rockzene egy szellemtelt zenésztől született? Mondhatják, hogy az anyaméhből lett feldobva Istenhez és kezdettől az Ő tulajdona volt? Az Ő Szent Szelleme hozta azt elő?

Tudod te, miért kellett Istennek az Izraelitákat a pusztában tartania? Miért kellett engednie, hogy egy kígyókjárta vadonban pusztuljanak el? Mert ők az anyaméhtől felkavart lázadóknak egy serege voltak. Habár őket Isten az anyaméhtől hordozta, ezt kellett mondania: „Ézs 48:8 Nem is hallottad, nem is tudtad, füled sem vala nyitva régen, mivel tudtam, hogy nagyon hűtelen vagy, és pártütőnek hívatál anyád méhétől fogva.”

Egy hitehagyott az anyatesttől! Nem talál ez a leírás pontosan a rockzenére? Hóseás próféta mondta Izráelről:

„Hós 9:9 Mélyen elfajultak, mint Gibeá napjaiban; [de] megemlékeznek álnokságaikról, és megbünteti az ő gonoszságokat.

Hós 9:10 Mint szőlőfürtöket a pusztában, úgy találtam Izráelt; mint a fügefafa első termésének zsengejét, úgy néztem a ti atyáitokat; [de] bementek Baál-Peorhoz és a gyalázatosnak adták magokat, és útálatossá váltak, mint amit szerettek.

Hós 9:11 Efraim! Elszáll dicsőségök, mint a madár! Nem lesz szülés, sem terhesség, sem fogamzás!

Hós 9:12 Mert még ha felnevelnék is fiaikat, mégis gyermektelenné teszem őket; sőt még nekik is jaj, ha elfordulok tőlök.”

Tovább intett ő:

„Hós 9:14 Adj nekik oh Uram! Mit adj? Adj nekik meddő méhet és kiszáradt emlőket.

Hós 9:15 Minden gonoszságuk Gilgálban [van], mert ott gyűlöltem meg őket.

Cselekedeteik gonoszsága miatt kiűzöm őket házamból; nem szeretem őket többé; fejedelmeik mindnyájan pártütők.

Hós 9:16 Meg van verve Efraim, gyökerek elszáradt! Nem teremnek gyümölcsöt. Még ha nemzenének is, megölöm méhöknek szerelmes [magzatit].”

Minden, ami gonosz és rossz, Istentől már kezdetben el van választva.

„Zsolt 58:3 KJV 58:2 Sőt inkább hamisságot forgattok a ti szívetekben! a ti kezeiteknek hamisságát méritek e földön.

Zsolt 58:4 KJV 58:3 Eltértek a gonoszok fogantatásuk óta; tévelygenek a hazugok anyjok méhétől kezdve.

Zsolt 58:5 KJV 58:4 Mérgök olyan, mint a kígyónak mérge; mint a siket áspisé, amely füleit bedugja.”

A rockzene a sötétségnek és lázadásnak a méhéből jött elő. Napjaink fiatal nemzedékének nincs többé semmi kapcsolata e zene gyökereihez. Ha ők már éltek volna, amikor megszületett, jobban megértenék, mit értek én a „méh” fogalma alatt. Évekkel ezelőtt, amikor ez a zene megszületett és első ízben népszerűségét elnyerte, minden Szellemmel telt keresztyén tudta, milyen gonosz és istentelen volt az. Mikor Elvis Preslénél első fellépései voltak ezelőtt 30 évvel, Isten előtt arcomra estem és sírtam, mert Istennek Szelleme nagyon szomorú volt bennem. Sőt több világi zenész megbélyegezte az új zenét, mint a gonosz szellemtől ihletettet. Röviddel azután írtam egy könyvet ROCK AND ROLL, THE DEVIL'S HARTBEAT („Rock and roll – az ördög szívdobbanása) címmel. Ez volt a rockzene kezdetben és ez még ma is. Mert nekünk most egy gonosz vetés gyümölcsével van tennivalónk. Ez az istentelenségnek egy testi gyümölcse. Úgy hagyta magát nem régen megnevezni, ami valójában volt és van: „Dicséret himnusz a lázadásra és törvénytelenségre”. Még ma is vannak fiatal keresztyének, akik a meghalt Elvist, a Rock and Roll királyát majdnem rajongva tisztelik.

Ha te azt állítod, nem egy istentelen mélyből jött elő, akkor talál rád pontosan a zsoltár-

os leírása a süket Otterről, aki senkire sem hallgat. Akkor te vagy az, aki a „fület bezárja” és egyszerűen nem akar hallani. Kígyóvakság szállt meg téged. Te egy hazúg szellemnek a varázsa alatt vagy.

Hogyan tud egy ember, aki Jézus Krisztust szereti és tiszteli, egy istentelen gyermeket venni, aki istentelen magból és egy istentelen testtől született, és ezt a gyermeket Isten szolgájává akarja tenni? Az Úr Jézus mondta:

„Máté 18:19 Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön minden dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám.”

A Biblia nagyon gyakran beszél a testnek a gyümölcséről. Keresztelő János az anyatesttől Szent Szellemmel volt telve.

„Luk 1:15 Mert nagy leszen az Úr előtt, és bort és részegítő italt nem iszik; és betelik Szent Lélekkel még az ő anyjának méhétől fogva.”

Az ő anyjának, Erzsébetnek a teste egy szent prófétát hozott elő, egy isteni vetésnek a gyümölcsét. A gyümölcsnek melyik fajtáját hozza elő a rockzene? Istenfélelmet és tisztaságot? Éhséget és szomjúságot Krisztus után? Egy megtört szívet? Légy becsületos!

Isten Igéje mondja, hogy minden mag a gyümölcsöt a fajtája szerint hozza elő.

„1Móz 1:12 Hajta tehát a föld gyenge füvet, maghozó füvet az ő neme szerint, és gyümölcstermő fát, amelynek gyümölcsében mag van az ő neme szerint. És látá Isten, hogy jó.”

A rockzene kezdettől fogva rossz gyümölcsöt hozott elő. Neki csak száraz büszkesége van ami egy embernek sem tud életet és egészséget ajándékozni.

Habár Isten az Ő haragját, minden fölött ami a Sátántól született olyan világosan kifejezi:

„Jer 7:10 És eljötök, és megállotok előttem e házban, amely az én nevemről neveztetik, és ezt mondjátok: Megszabadultunk; hogy ugyanazokat az útálatosságokat cselekedhessétek!

Jer 7:11 Vajjon latrok barlangjává lett-é ez a ház ti előttetek, amely az én nevemről neveztetik? Ímé, én is látok, azt mondja az Úr.”

Ezek a vesek sajnos napjaink sok emberére találnak.

2. Isten nem fogad el hibás áldozatokat

Isten maga nevezi az Ő házat áldozat házának.

„2Krón 7:12 Megjelenék pedig az Úr Salamonnak azon éjjel, s monda néki: Meghallgattam a te könyörgésedet, és e helyet magamnak áldozat házául választottam.”

Valahányszor Istennek egy gyermeke prédikál, imádkozik, dicsőít vagy énekel, áldozatot mutat be az Úrnak. Minden keresztyén hangverseny és minden hanglez áldozat az Úr számára.

Az áldozati báránynak, amelyet az Izraeliták az oltárhoz hoztak, hibátlannak kellett lennie.

„2Móz 12:5 A bárány ép, hím, egy esztendősen legyen; a juhok közül vagy a kecskék közül vegyétek.”

Nem volt szabad semmi szennyfoltot felmutatnia, sem sánta, sem beteg nem lehetett. Mit lehetett a rockzenével a templomban tenni? Hol van itt a párhuzam, a keresztyénekhez, akik ezt a zenét hallgatják vagy maguk csinálják? A válasz kézenfekvő. A mi Atyánk a mennyben, akinek dicséretet és imádatot mutatunk be, semmilyen áldozatot nem fogad el, ami csak a legcsekélyebb mértékben is szennyezett vagy tisztátalan, hanem Ő visszautasít haraggal minden olyan áldozatot.

Pál írta az intő szavakat:

„Ef 4:29 Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, hanem csak amely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatóknak.”

Ebbe beleértetnek a dalok is. Isten engedte Malakiás prófétának, hogy az Ő szent haragját Izráel népe fölött érezze. A prófétának fel kellett tennie Izráel népének a kérdést:

„Mal 1:8 Hogyha vakot hoztok áldozatul: Nem bűn -é [az]? vagy ha sántát hoztok és bénát: nem bűn -é [az]? Vidd csak azt a te fejedelmednek: vajjon kedvvel fogad-é, avagy reád tekint-é? azt mondja a Seregeknek Ura.”

Isten nem akart hibás állatadományt az Ő tiszteletére tőlük elfogadni.

„Mal 1:13 És azt mondjátok: Ímé, mily fáradság! és ráfújtok, azt mondja a Seregeknek Ura; pedig a rablottat hozzátok, meg a sántát és betegest; ételáldozatot is hoztok, [de] hát kedves-é az a ti kezetekből? azt mondja az Úr.”

Ők tudták egészen pontosan, hogy áldozatadományuknak tisztának és hibamentesnek kell lennie, de ők Istentiszteletükben oly mélyre sülyedtek, hogy Neki romlott áldozatot mutattak be. Egy rettenetes átok volt ennek az engedetlenségüknek a következménye.

„Mal 1:14 Átkozott pedig az álnok! Van ugyan a nyájában hím, és fogadást is tesz: mégis hitvánnyal áldozik az Úrnak. Pedig nagy király vagyok én, azt mondja a Seregeknek Ura, és félelmetes az én nevem a pogányok között!”

Ámós 5:23 Távoztasd el tőlem énekeid zaját, hárfáid pengését sem hallgathatom.

Ámós 5:24 Hanem folyjon az ítélet, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak.

Ámós 5:25 Járultatok-é hozzám véres áldozatokkal s ételáldozatokkal a pusztában negyven éven át, oh Izráel háza?!

Ámós 5:26 Majd vizitek hát Szikkútot, a ti királyotokat és Kijjunt, a ti képeiteket, a ti isteneitek csillagát, amelyet ti csináltatok magatoknak.”

3. Isten imádatának pontosan előírt utakon kell haladnia

Malakiás mondta:

„Mal 1:7 Megfertéztetett kenyeret hoztok oltáromra, és azt mondjátok: Mivel fertéztetünk meg téged? Azzal, mikor azt gondoljátok, hogy az Úrnak asztala megvetni való.

Mal 1:12 Ti pedig meggyalázzátok azt, mikor azt mondjátok: Az Úrnak asztala megvetni való, és annak jövedelme, eledele útálatos.”

Ezeknek a verseknek a jelentőségét nem nehéz megérteni, és ezek nagyon jól találnak arra a magatartásra, ami a rockzenészeknél és hallgatóiknál található. Ezek a keresztyének engem nagyon megrémítenek. Ők teljesen nekidőltek az ő zenéjüknek. Ők toboroznak tűzbuzgósággal e zenéért, és sehogy sem akarják azt feladni, még az Úr Jézusért és a Szent Szellemért sem. Olyan mélyen lehorgonyoztak már a szívükben erre. Ők vonakodnak Péld. 13:14 szerint cselekedni.

„Péld 13:14 A bölcsnek tanítása életnek kútfeje, a halál törének eltávoztatására.”

A rockzenét rajongó keresztyének egyszer sem hallgatnak Isten küldöttére. Semmi szerepet nem játszik náluk az, hogy én (David Wilkerson) hetekig csendben voltam, Istennel beszélgettem: vajon tiszta szívű vagyok-e, és valóban Isten tárta-e fel gondolataimat, érzéseimet ezzel a dologgal kapcsolatosan.

„Zsolt 141:5 Ha igaz fedd engem: jól van az; ha dorgál engem: mintha fejem kenné. Nem vonakodik fejem, sőt még imádkozom is értök nyavalyájokban.”

De ezek a fiatal emberek akkor is megvetőleg viselkednének, ha egy angyal jönne. Ez nagyon mélyen megrémít engem.

„Ézs 48:4 Mert tudtam, hogy te kemény vagy, és vasinakból van nyakad és homlokod érc:”

Én ebből azt látom, hogy egy gonosz szellem van e zene mögött, hazugság szellemek csábító művészetükkel munkában vannak és sokan elesettei a hazugságnak.

„Ézs 66:4 Aképpen választom én is az ő megcsúfolásukat, és rájok hozom, amitől félnek; mivel hívtam és senki nem felelt, szóltam és nem hallották, és a gonoszt cselekedték szemeim előtt, s amit nem szerettem, azt választák.”

E fejezet fölött is csak bosszankodnak, számukra én nem vagyok semmi több, mint egy furcsa öreg különc, aki a valósággal való kapcsolatát elveszítette. Véleményük szerint én az idősebb nemzedék kultúrközösségében élek. Halld meg, amit mondok, fiatal ember, fiatal

leány. Gondolkozz egy pillanatra efölött és én megkérdem téged: Miért vagyok én olyan bosszús? Miért támadom én ezt a zenét olyan hevesen? Ha mégis igazad lenne, ha én valóban csalódtam volna, egy hazugság szellem átejtett volna. Figyeld meg Ézs.48:18-at!
„Ézs 48:18 Vajha figyelmeztél volna parancsolataimra! olyan volna békességed, mint a folyóvíz, és igazságod, mint a tenger habjai;”

Mit vélnek az Úr asztalával kapcsolatosan

Ezt feltétlenül tudnunk kell, mert isten haragja feltétlenül rá fog törni mindazon keresztyénekre, akik Őt megvetettként tartják! Megvetett, annyi, mint unalmas, figyelemre nem méltó, elfogadhatatlan, valami, amit lenéznek, amit megvetnek, röviden elintéznak, vagy amin büszkén átmennek. Mi tehát most az Úrnak ez az asztala Istennek a házában amelyen oly sokan büszkén átmennek, amelyet megvetnek és unalmasnak tartanak.

Az Úrnak asztala a vacsora. Dávid mondta:

„Zsolt 23:5 Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam.”

Ez az ünnepi étel. Mennyei étkezés volt. Istennek a parancsa az Ő népéhez, Izráelhez így hangzott:

„2Móz 25:30 És tégy az asztalra szent kenyeret, [mely] mindenkor előttem [legyen].”

Az asztalon 12 kenyérnek kellett lenni, amelyeket minden héten szombaton megújítottak. „Látásnak vagy jelenlétnek” kenyérének voltak nevezve, mivel azok jelei voltak Isten jelenlétének a szentélyben. Bor és szentfüst voltak együtt a kenyérrel feláldozva.

Az Úr asztalának áldozatát Isten csak akkor fogadta el, ha minden „körülötte” szent volt. Csak a legjobb liszt és a legtisztább szentfüst lehettek rokonok. Az asztal maga tiszta arannyal volt befedve. Semmi aljas vagy tisztátalan dolog nem érinthette. Az Úrnak az étele megtestesítette azt, amit a nép az Úrnak szolgálatban és imádatban felajánlott. A tiszta szent füstnek illatozó jó szaga mint kellemes áldozat szállt fel Istenhez. A szentkenyér, amely semmi tisztátalan kéztől nem volt érintve, az Úré volt, mint ünnepi ételle, annak önként, a szeretetnek és engedelmességnek szívéből kellett bemutatnia. Miután mindenekelőtt Istennek feláldoztatott, a papok fogyasztották el, akik mellékelten újból friss kenyeret helyeztek el. A látás és jelenlét kenyér az Úr Jézust ábrázolja. Ő az élő kenyeret, az erőt és életet adományozza.

Megkérdem titeket, fiatal emberek, tudtok ti az Úrnak asztalához menni, és Neki a rockzene kenyerét bemutatni? Ez valóban tiszta és romlatlan? Hiszitek ti valóban, hogy Ő egy ilyen áldozatot elfogad? Aligha! Milyen ételt helyeztek elébe az Úrnak?

De ez a nemzedék unalmasnak találja az apostol útmutatását követni.

„Ef 5:19 Beszélgetvén egymás között zsoltárokban és dicséretekben és szellemi énekekben, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak.”

Dicséret dolog? Szellemi dolog? Szép melódiák? Nem, ha a zenészek új gárdájának van mondanivalója. Ők nevetnek legfeljebb Pál írásán a jó zene tekintetében, amely Krisztust dicsőíti úgy, amint Ő azt ecseteli. Nézzük meg:

„Ézs 63:10 Ők pedig engedetlenek voltak és megszorították szentségének lelkét, és ő ellenségükké lőn, hadakozott ellenök.”

Isten ennek a nemzedéknek mondja: Ti a szent dalokat, a szép melódiákat és a tiszta öröm és a hamisítatlan vidámság hangjait visszautasítottátok. Ti megvetitek a ti atyáitoknak zenéjét, akik engem tiszta szívből imádtak. Mindent, ami régi, lenéztek, a ti büszkeségekben és méltóságotokon alulinak tartjátok. Ti akarjátok ugyan a Cselekedetek csodáit átélni, de atyáitok tisztaságát nem igénylitek. Ti elfordultok a zenétől, amely a Szent Szellemtől született, ennek a világnak a zenéjéhez. Isten a győzteseket keresi, akik a régi módszerek után tudakozódnak és a helyes utat megtalálják.

Kérlek titeket mindarra, ami jó és szent Isten szemeiben, halljátok, amit Jeremiás pró-

féta mondott:

„Jer 6:16 Így szólt az Úr: Álljatok az utakra, és nézzetek szét, és kérdezősködjetek a régi ösvények felől, melyik a jó út, és azon járjatok, hogy nyugodalmat találjatok a ti lelketeknek! És azt mondták: Nem megyünk!”

(Nem arról van szó, hogy csak a régi dalokat kell énekelni, de nem szabad azokat félre-
tolni és felületes, szellemi mélység nélküliekkel pótolni.)

Kérlek halgassatok az isteni őrizőkre, akik az Úrtól küldettek, hogy a harsonát fújják és a veszélytől és Istennek felháborodásától intsenek.

„Jer 6:17 Őrállókat is rendeltem fölém, [mondván]: Figyeljete a kürtnek szavára! És azt mondták: Nem figyelünk!”

Isten újból öröket állít, hogy a sötétség cselekedeteit nevetségessé tegyék.

„Ef 5:11 És ne legyen közösségetek a sötétségnek gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább meg is feddjétek azokat;”

Ennek a könyvnek az írója egy az örök közül, akiket Isten az ormokra állított. Az Ő üze-
nete egy harsonafújás, amely arra szólít, hogy Istennek a beszédét megjegyezzük. Már Jere-
miás megjövendőlte, hogy a legtöbben nem fogják meghallani. Füleik és szívük zárva van-
nak. Muzsikájukkal házasságra léptek és nem akarják hallani, amit Isten Szelleme mond.
Ézsaiás óvott a gyermekektől, akikkel egyé válnak, hogy együtt vétkezzenek.

„Ézs 30:1 Jaj a pártos fiaknak, így szól az Úr, akik tervet visznek véghez nélkülöm, és szövetséget kötnek, de nem lelkem által, hogy bűnre bűnt halmozzanak!”

A Szent Szellem mondja: nem helyes és nagy gonoszságot jelent hogy romlott módszer-
eket használnak, hogy a tömegeket vonzzák.

„Kiknek a szíve tele van...”

Ami a szívben van, a száj kimondja. Egy tiszta szívből, tiszta zene folyik, egy megosztott szívből bemocskolt melódiák jönnek. Tiszta és szennyes víz nem jöhet ugyanabból a forrás-
ból és egy tiszta szív nem hozhat elő szent és szentségtelen zenét. Még a legszebb dal is,
amely Krisztust dicsőíti, Istennek iszonyat, ha az egy bűnös, lázadó szívből jön.

Ha egy énekes, vagy egy zenecsoport csak a legszebb evangéliumi énekeket adja elő, de
közben az ő szívében titkos bűnök, gonosz dolgok vagy testi ambíciók vannak, zenéje ép-
pen olyan rossz, mint a legkeményebb rockzene.

Az ember azt látja, ami a szemei előtt van, Isten azonban a szívbe néz. Isten világosan és
félreérthetetlen keménységgel beszél azokhoz, akik hallani akarnak, Ő arra néz, aki vagy, s
nem arra, amit énekelsz vagy játszol.

Jézus gyülekezete napjainkban alszik. Pásztorai nagyobb részben szintén alusznak. De a
félelmetes dolgok között egy szent maradékot, a győzteseknek a seregét akarja felébresz-
teni és sokan közülük fiatalok lesznek. Az Úr az Ő menyasszonyát a menyegzőre készíti elő.
Nemsokára örökre hozzá megyünk.

Milyen fajta zenét fogunk mi énekelni, amikor elébe megyünk? Én a magam részéről
már most azokat a dalokat énekelem, amelyeket egykor az égben fogok énekelni és amelyek-
nek a dallama ott fenn sem lesz ismeretlen. Egyszerű dalai a dicséretnek és imádásnak az
én csodálatos és dicső Üdvözítőmmel és megváltómmal szemben.

Isten az Ő házában a rockzenét megítéli

Isten az, aki az élet és halál kulcsait kezében tartja.

„Ez 5:11 Ezért, élek én! szól az Úr Isten, bizonyára, mivelhogy szenthelyemet
megfertéztetted minden undokságaiddal és minden útálatosságaiddal, azért én is
elfordítom rólad irgalom nélkül szememet, s én sem könyörülök rajtad.

2Kor 6:14 Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában; mert mi szövetsége van igazságnak és

hamisságnak? vagy mi közössége a világosságnak a sötétséggel?

2Kor 6:15 És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal? vagy mi köze hívónek hitetlenhez?

2Kor 6:16 Vagy mi egyezése Isten templomának bálványokkal? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Lakozom bennök és közöttük járok; és leszek nékik Istenök, és ők én népem lesznek.

2Kor 6:17 Annakokáért menjetek ki közülök, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket,

2Kor 6:18 És leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá, és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr.”

Senki idegen – semmi idegen az én szentségemben:

„Ézs 2:6 Mert elhagytad, [Uram], a Te népedet, Jákób házát; mivel telvék napkeleti erkölcsökkel, és szemfényvesztők, mint a Filiszteusok, és idegenek fiaival kötnek szövetséget;”

Talán úgy nézi Isten az egészet, mint egy tréfát? Ellenkezőleg! Az Ő haragja jön mindenki és minden ellen az Ő házában, ami idegen és útálatos. Ezékiel intette népét:

„Ez 44:7 Mikor idegeneket, körülmetéletlen szívűeket és körülmetéletlen testűeket engedtetek bemenni, hogy szenthelyemen legyenek, hogy megfertéztessék azt, az én házamat; mikor áldozatra fölvittétek kenyereket, a kövérséget és vért: ekkor megtörtétek az én frigyemet minden útálatosságtokon felül;

Ez 44:8 És nem voltatok foglalatosak a szentségeimhez való szolgálatban, hanem [azokat] tettétek foglalatosakká szolgálatomban az én szenthelyemen, magatok helyett.

Ez 44:9 Így szól az Úr Isten: Senki idegen körülmetéletlen szívű és körülmetéletlen testű be ne menjen az én szenthelyemre, mindazon idegenek közül, akik Izráel fiai között vannak.

Ez 44:10 Sőt még a Léviták is, kik eltávoztak én tőlem, mikor Izráel eltévelyedék (akik eltévelyedtek én tőlem bálványaik után), viseljék vétköket;

Ez 44:11 És legyenek szenthelyemben szolgák a ház kapuinak őrizetére, és legyenek szolgák a házban: ők öljék le az égőáldozatot és egyéb áldozatot a népnek, és ők álljanak előttök, hogy szolgáljanak nékik;

Ez 44:12 Mivelhogy szolgáltak nékik bálványaik előtt, és lőnek Izráel házának vétekre csábítói: ezért emeltem föl kezemet ellenök, ezt mondja az Úr Isten, hogy viseljék vétköket.

Ez 44:13 Ne közeledjenek hozzám, hogy nékem, mint papok szolgáljanak, és hogy minden szentségemhez járuljanak, a szentségek szentségeihez; hanem viseljék gyalázatukat és útálatosságaikat, melyeket cselekedtek.”

Egy félelmet keltő Ószövetségi jövendölés, amely a mi napjainkra is nagyon érvényes. Ti idegeneket vezettetek be, akik az én házamban idegen dolgokat cselekszenek és Isten népét tönkre teszik miközben ők nem az Úrnak szolgálnak, hanem saját bálványaiknak. Én kezeimet fel fogom emelni e szörnyű igazságtalanság ellen. Én nem mostantól ismerem őket. Ők sokat fognak azért fizetni, hogy nekem ezt a szégyent előkészítették. Éppen így van megírva. Akkor Izráelt illette, de ez egy kétszeres jövendölés, amely másodszor fog beteljesedni – ítélet minden idegen, iszonyatos ördögzene ellen Isten szentségében. Hirtelen halál! Milyenképpen a villám a derült égből fog az betörni. Ami Anániással és Szafirával az ősgyülekezetben történt az még egyszer megtörténhet. Isten Szelleme nem tartja magát a bolondokhoz. Nem lehet Tőle egyszerűen a odaadás és elkülönülés teljes dicsőítésének egy részét visszatartani és onnan büntetlenül eljönni!

Végül minden Krisztus iránti szeretetünkért történik

„1Ján 2:15 Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete.”

Hozzá való szeretetünk többet jelent, mint minden dolga ennek a világnak, zenéjét is be-

leértve. Ha te csak egyszer az Ő szívének fájdalmát mindazért, amit ez a világ bemocskolt, érezted, akkor a hozzá való szereteted meg fog szabadítani tőle, mint valami pestistől. Az egyedüli ok, amiért ezek a világi dolgok általában közöttünk lábra kapnak, iránta való szeretetünk hiányából fakad. Ha valaki közülünk az örökkévalóságban minden nemzedék legrosszabb dolgáról beszélni fog, az azt jelenti, hogy mi az Úr Jézus Krisztust a legkevésbé szerettük. Isten legyen hozzánk kegyelmes!

Istentől kapott megbízásom egyedül az, hogy a harsonákat fújjam és a keresztyéneket intenem kell, hogy Neki szándékában van minden ördögi zenét az igazi gyülekezetből ki-dobni. Úgy, ahogyan Ézsaiás Isten népéhez küldetett, hogy intsen és szívüket keménnyé te-
gye, úgy küldött Isten engem, hogy napjaink fiatal embereit intsem. Egyesek közülük bűn-
bánatot tartanak, mások ellenem szívüket keménnyé teszik és ítélet alá esnek:

„Ézs 6:9 És monda: Menj, és mondd ezt e népnek: Hallván halljatok és ne értsetek, s látván lássatok és ne ismerjetekek;

Ézs 6:10 Kővéritsd meg e nép szívét, és füleit dugd be, és szemeit kend be: ne lásson szemeivel, ne halljon füleivel, ne értsen szívével, hogy meg ne térjen, és meg ne gyógyuljon.
Ez 2:5 Ők pedig vagy hallják, vagy nem hallják, mivelhogy pártos ház, hadd tudják meg, hogy próféta volt köztük.

Ez 3:17 Embernek fia! Őrállóul adtalak én téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben.”

Ha mi Istennel szövetségben akarunk lenni, a rockzene ellen világosan állást kell foglal-nunk, reklámot nem továbbítunk.

Egy szó, amely csak a szellemi zenészekre és zenekedvelőkre érvényes

Azok, akik szellemiek és az Úr Jézus ismeretében növekednek, fejlesztik az ő szellemi értelmüket és egyre erősebb megkülönböztető képességet kapnak. Ők éheznek és szomjú-hoznak az igazságosság után és sok időt töltenek imában és Isten Igéjének az olvasásával. Ők, akik az Úr Jézust szívből szeretik, nagyon hamar észreveszik, melyik muzsika száрма-zik a sötétség birodalmából és csak kölcsönözve van. Ők meg tudják ítélni, hogy egy énekes vagy egy zenecsoport egy világi rockcsoport zenéjét másolja-e, és egy előadás vajon szel-lemben, vagy testben van előadva. Ami tiszta és Isteni, az a Szent Szellem világos bizony-ságát magán viseli. Ellenben ha egy zene a gonosztól lett lehelve, azonnal érződik egy erős belső tiltakozás és egy lelki fájdalom.

Én kivétel nélkül megállapítottam, hogy mindazok, akik még sóvárgással nyúlnak az Úr után és sok időt töltenek imakamrácskájukban, többé semmi ilyen zene után nem áhítoz-nak. Olyan zene után kíváncsiak, amely a léleknek nyugalmat ajándékozik és annak a nyu-galomnak, amelyet Isten a belső embernek adott, megfelel. Ők csak olyan zenére reagálnak, amely az Úr Jézus csodálatos nevét nagyra teszi és egy megtört szívhez és egy meghajolt szellemhez hozzájárul. Ez a zene lehet hangos vagy halk, gyors vagy lassú – de ha az egy szellemi ember lelkét megérinti, az nem a rockzene kemény ütése. Mutass nekem egy alá-zatos, imádkozó zenészt, aki Isten után sóvárog és én fogok neked mutatni egyet, aki a Szent Szellemtől inspirált zenéjéhez hű marad, kerüljön amibe kerül.

Olvasóim közül a szellemi felfogásuk megértik, amit én gondolok. Én nem állítom, hogy valaki megmentetik, ha a világi zenéjét feladja. Mégegyszer ismétlem, hogy mi egye-dül kegyelemből menttetetünk meg, és nem jó cselekedetek által. Itt az engedelmisségnek az üzenetéről van szó, amely egy szeretettel teljes szívből az Úrhoz nő fel. Üdvbizonyossá-got a vérrel átitatott áldozati oltárnál nyerünk, de a megtisztulás az ércmosdómedencénél lesz osztályrészünké. Istennek a szent Igéje, ami minket át és áttisztít. Bár tenné ezt mindannyionkkal közülünk!

POMPÁS ÉPÜLETEK

„Hós 8:14 Most Izráel elfeledkezett az ő alkotójáról és palotákat épített; Júda megerősített városokat szaporított. De én tüzet bocsátok városaira, és az emészti meg az ő erősségeit.”

Én reszketek attól, amit Isten parancsára ebben a fejezetben el kell mondanom és meg kell bélyegeznem, ugyanis az a városoknak és templomoknak építése. Hóseás jövendölt Isten mindazon emberei ellen, akik hitték, hogy szentélyeket építenek, miközben Isten bennük csak síremlékeket látott. Milyen szomorú kép mutatkozik nekünk a halott előírásokról Isten népe között e szavakban: „Ők elfelejtették Istent és építettek Neki városokat és palotákat”. A történelem állandóan ismétlődik és napjainkban ugyanaz történik. Népünk a teljes összeomlás előtt áll és Istennek sok embere teljesen azzal foglalkozik, hogy álmaikat üzze.

Hóseás kijelentette, hogy Isten „mint egy sas” esik az Ő házára és azokra fog jönni, akik kiáltanak: „Istenem, mi ismerünk téged!”

„Hós 8:1 Szádhoz a kürtöt! Mint a sas, [úgy jön] az Úr házára! Mert megszegették az én frigyemet, és vétkeztek az én törvényem ellen!

Hós 8:2 Kiáltnak hozzám: Én Istenem! mi, az Izráel, ismerünk tégedet!”

De ezek az emberek, akik állították, hogy Istent ismerik, városok és falvak építői. „A jót elvetették” és az ellenségtől üldöztettek, hogy terveket valósítsanak meg, amelyek az Úrnak szörnyűség voltak.

„Hós 8:3 Megvetette Izráel a jót, kergesse [hát] az ellenség.”

Ők hazugságszellemek által voltak befolyásolva. Palotáknak az építői Isten számára mint egy „edénnyé váltak, amelyekben nem gyönyörködött”.

„Hós 8:8 Elhnyeletett Izráel! Olyan immár a népek közt, mint az edény, [amelyen] nincs gyönyörűség.”

Ők idejüket, erejüket és energiájukat arra fordították, hogy városaikat és templomaikat építsék, de Ezékiel prófétának fel kellett kiálltania, hogy ők csak a maguk számára építettek.

„Ez 16:23 És lőn minden gonoszságod után, (Jaj, jaj néked! azt mondja az Úr Isten,)

Ez 16:24 Építél magadnak tetőt, és csináltál magaslatot minden utcán.”

És miközben ők buzgón azzal foglalkoztak, hogy városaikat és templomaikat építsék és azokban álmaikat megvalósítsák, Istennek meg kellett állapítani, hogy az Ő igazi háza elhanyagoltatott.

„Jer 10:19 Jaj nékem az én romlásom miatt, gyógyíthatatlan az én sebem! De azt mondom [mégis]: Bizony ilyen az én vereségem, és szenvedem azt!

Jer 10:20 Sátorom elpusztított, köteleim mind elszakadoztak, fiaim elszakadtak tőlem és oda vannak ők; nincs többé, aki kifeszítse sátoromat, és felvonja kárpitjaimat!

Jer 10:21 Mert oktalanok voltak a pásztorok, és nem keresték az Urat; ezért nem lettek szerencsésekké, és minden nyájuk szétszóratott.”

Itt egy borzalmas fájdalommal teli panasz lett szabaddá Isten szívéből. Pásztorok és evangélisták annyira ostobák, hogy egész idejüket arra fordítják, hogy saját palotáikat kőből és cementből építsék, közben nem veszik észre, hogy a juhokat megsebesítik, szétszórják és Isten igazi templomát, amely nem kézzel csinált, elhanyagolják.

„Apcs 7:47 Salamon építe pedig néki házat.

Apcs 7:48 De ama Magasságos nem kézzel csinált templomokban lakik, mint a próféta mondja:

Apcs 7:49 A menny nékem ülőszékem, a föld pedig az én lábaimnak zsámolya; micsoda házat építhettek nékem? azt mondja az Úr, vagy melyik az én nyugodalmamnak helye?

1Kor 6:19 Avagy nem tudjátok -é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok?

Zsid 3:6 Krisztus ellenben mint Fiú a maga háza felett, akinek háza mi vagyunk, ha a bizodalmat és a reménységnek dicsekedését mind végig erősen megtartjuk.”

Minden, amit ma Isten emberei építenek, állítólag „Isten tiszteletét” szolgálja. De hogyan tudja Isten dicsőségét növelni az, aki már minden tiszteletet birtokol?

Isten tiszteletét szolgálja az, amit lopottal építenek? Az Úr azt mondja:

„Ézs 61:8 Mert én, az Úr, a jogosságot szeretem, gyűlölöm a gassággal szerzett ragadományt; és megadom híven jutalmukat, és örök szövetséget szerzek velök.”

Ellopják Istentől az értékes időt, ami tulajdonképpen az Övé. Tehát igetanulmányozásra és imára kellett volna felhasználni, valamint a juhok gondozására.

„Ézs 3:15 KJV 3:14 Az Úr törvénybe megy népe véneivel és fejedelmivel: Hiszen ti lelegeltétek a szőlőt, szegénytől rablott marha van házaikban:

Jer 23:9 A próféták miatt megkeseredett az én szívem én bennem, minden csontom reszket; olyan vagyok, mint a részeg férfi és mint a bortól elázott ember, az Úrért és az ő szent igéjéért.

Jóel 1:18 Mint nyög a barom! Megháborodtak a marha -csordák, mert nincs legelőjük; bűnhődnek még a juhnyájuk is!

Ézs 56:10 Órállói vakok mindnyájan, mitsem tudnak, mindnyájan néma ebek, nem tudnak ugatni; álmodók, heverők, szunnyadni szeretők!

Ézs 56:11 És ez ebek telhetetlenek, nem tudnak megelégedni, pásztorok ők, akik nem tudnak vigyázni; mindnyájan a magok útára tértek, kiki nyeresége után, mind együtt!

Ézs 57:1 Az igaz elvész és nem veszi észébe senki, és az irgalmasságtevők elragadtatnak és senki nem gondolja fel, hogy a veszedelem elől ragadtatik el az igaz;”

Elképzelhető ilyesvalami? A kegyesek, az igazak azok, akik elvesznek! Nem az istentelenek, hanem a jók és kegyesek. És miért? Mert a pásztorok teljesen a saját álmaik által vannak igénybevéve miközben a juhokat elhanyagolják. Ha Isten minden szolgálja csak a felét fordítaná másokra, mint amit magáért tesz, akkor ilyesmi nem történne. Jeremiás felkiált:

„ Jer 50:6 Elveszett juhnyáj volt az én népem, pásztorai félrevezették őket, a hegyekben bujdosatták őket, hegyről halomra jártak, elfelejtkeztek az ő tanyájukról.

Ez 34:2 Embernek fia! prófétálj Izráel pásztorai felől, prófétálj és mondd nekik, a pásztoroknak: Így szól az Úr Isten: Jaj Izráel pásztorainak, akik önmagukat legeltették! Avagy nem a nyáját kell-é legeltetni a pásztoroknak?

Ez 34:3 A tejet megettétek, és a gyapjúval ruházkodtatok, a hízottat megöltétek; a nyáját nem legeltettétek.

Ez 34:9 Ennekokáért, ti pásztorok, halljátok meg az Úr beszédét:

Ez 34:10 Így szól az Úr Isten: Ímé, [megyek] a pásztorok ellen, és előkérem nyájamat az ő kezökből, s megszüntetem őket a nyáj legeltetésétől, és nem legeltetik többé a pásztorok önmagukat, s kiragadom juhaimat szájokból, hogy ne legyenek nekik ételül.

Ez 22:25 Pártosok az ő prófétái ő közepette; olyanok, mint az ordító oroszán, mely ragadományt ragad: lelkeket ettek, kincset és drágaságot elvesznek, özvegyeit megsokasítják őbenne.

Zak 11:5 Amelyeket leölnek az ő tulajdonosaik, anélkül, hogy bűnnek tartanak, eladók pedig ezt mondják: Áldott az Úr, mert meggazdagodtam! és pásztoraik sem kimélik őket.

Hab 2:12 Jaj annak, aki várost épít vérengzéssel, és aki várat emel álnoksággal.

Hab 2:13 Avagy ímé, nem a Seregek Urától van-e ez, hogy a népek tűznek építenek, és a nemzetek a hiábavalóságnak fáradoznak?”

Isten szentségének közvetlen megsértése, ha a pásztorok a Bibliát mint egy furkósbót használják, hogy az emberek zsebéből a pénzt kihúzzák.

„Jer 48:10 Átkozott, aki az Úrnak dolgát csalárdul cselekszi, és átkozott, aki fegyverét kiméli a vértől!”

Még rosszabb, ha a pásztor a gyülekezet szeretetét és tiszteletét kihasználja.

„Ézs 42:22 De e nép kiraboltatott és eltapodtatott, bilincsbe verve tömlöcben mindnyájan,

és fogházakban rejtettek el, prédává lettek és nincs szabadító; ragadománnyá lettek és nincsen, aki mondaná: add vissza!
Ézs 42:23 Ki veszi ezt közületek fülébe? aki figyelne és hallgatna ezután!”

Hol van a tűz?

Nekem van itt egy kérdésem. Ha mi ezeket a pompás új oltárokat valóban az Úrért építettük, hol van a tűz? Illés szintén épített. Ő egy oltárt épített Istennek a tiszteletére és Isten megemésztő tüze leesett és megrázta az egész nemzetet. A pogányok tömege az ijedségtől megbénult. Az emberek a félelemtől az arcukra estek. Isten küldött egy jelt, hogy az Illés által Neki épített oltár gyönyörűségére szolgált. Ő tűz által válaszolt. Miért nem küld Ő tüzet a mi nagyszerű új oltárainkra? Miért nem éreznek a mi pogány szomszédaink semmit abból, hogy Isten valami hódolatot parancsolót tesz a mi újra épített oltárainkkal? Mi sok nagy drága oltárt építünk, de ami hiányzik, Istennek egy prófétája, aki a tüzet az égből lehozza azokra. Hol van a tűz? Talán Isten haragszik ránk? Miért nem válaszol azzal a megemésztő tűzzel, amely a múltban minden oltárra leesett, amely Néki kedves volt. Hol marad az elismerés, a tűz a mennyből? Mi neves evangélistákat hívunk meg, hogy a mi hatalmas, új termeinket megtöltsük. Mi reméljük, hogy azok valóban tele lesznek és létjogosultságot nyernek. De hol marad a tűz?

Ha Istennek megemésztő tüze a pompás templomok valamelyikére egyszer valóban ráesne, a tömegek hamarosan eltűnnének onnan, csak az Úrnak igazi szentjei maradnának, akik valóban átadták az Úrnak magukat. Senki más nem tudná elviselni Isten megemésztő tüzét.

Talán Isten még egyszer eljön ezekhez az oltárokhoz, és magának egy új dicső gyülekezetet épít, amelyen sem szeplő, sem ránc nem lesz. Talán hamarosan jön a nap, amelyen nem tömegről lesz szó, hanem csak arról, hogy a tűz az oltáron állandóan ég, és mindazokat tisztogatja és megszenteli, akik oda belépnek.

Uram, küld a Te tüzedet! Söpörd át ezeket a nagy, halott száraz, gyülekező helyeket és tisztítsd meg azokat. Engedd, hogy minden utálatos, vallásos játszadozás és önző álmok tönkremenjenek, és engedd, hogy kapuikat zárják be. Égess meg minden büszkeséget és világiasságot! Tépd ki a bűnt a ráncsal együtt! Tedd nyilvánvalóvá a házasságtörést és a paráznaságot! Tégy minket forrókká, engedd a Te tüzedet izzó kemencéhez hasonlóan égni! Tisztíts, szentelj, és eméssz meg minden megemésztendőt!

Isten mondja: „Tovább nem engedhetem meg magamnak”

Miközben én ezeken gondolkoztam és imádkoztam, hogy olyan sok drága Isten háza és tervek épültek, szüntelen fájdalmat éreztem a szívemben, de az okát nem tudtam felfedezni. Aztán hallottam az Urat halk hangon szólni: „Ezeket az épületterveket tovább nem engedhetem meg magamnak.” Itt nem egyedül a pénzről van szó, hanem arról a magas árról, amelyet ezek a tervek egyes különösen megáldott Isten-gyermektől követelnek. Sokan azok közül, akik építkezésbe bonyolódtak az Ő legjobb harcosaihoz tartoznak. Emberek hatalmas hittel és könyörülettel, tele szívvel, embertársaik szükségével szemben. Közülük sokan már messze elmentek; a kenetet, amelyet egyszer bírtokoltak, nem fogják újból elnyerni.

Éppen ezek az emberek azok, akik a tűzvonalban sürgősen használhatók lettek volna, hogy a sátán bástyaműveit szétrombólják, és az Isten Igéjét egy alvó gyülekezetbe beegessék.

Emberek kellettek, akik az imakamrákba bezárkóznak, hogy Istennel legyenek órák-hosszat, naphosszat, akik az Ő szentsége szemléleténél erősekké válnak és szellemi mélységet kapnak; akik magukat egészen az imádságnak és Isten Igéje tanulmányozásának ad-

ják. Hogyha többen ezekből az Isten-áldotta emberekből ezt tették volna, ahelyett, hogy idejük nagy részét becsvágyó építésterveiknek szentelik, Szellemi óriások lettek volna, és a tömeget felrázzák.

Isten nem engedheti meg tovább magának, hogy az Ő legjobb emberei ijeshajta megterhelő, pénzügyi nyomás alatt legyenek és idejüket semmi tervekre pazarolják.

Én hiszem, hogy Isten az Ő legjobb harcosait felhívja, hogy végre újra ereszkedjenek térdre. Senki közülük nem tudja Isten kérdését kikerülni. „Akarod te velem tovább csinálni, vagy az állandó építésterveiddel maradsz?”

Istennek szolgálói, szeretném figyelmezteteket felhívni: legyen vége annak, amit megkezdtek. Hagyjatok minden mást abba és mondjátok gyülekezeti tagjaitoknak, hogy ti mostantól kezdve Istennek akarjátok átadni magatokat, hogy egy erőteljes „Így szól az Úr!”-ral léphessetek a szószékre. Itt a legfőbb ideje, hogy döntsetek: vagy a hitben való növekedés és szellemi mélyremenés mellett, vagy egy felületes szellemi élet, tehetetlenség és aszkór mellett.

Mely építéstervek vannak tehát Istentől, és melyek emberektől?

Isten népének természetesen szüksége van egy fedélre a feje fölött, hogy neki védelmet nyújtson és amelyben az Urat zavartalanul imádhassa. Épületekre is szükség van. Isten emberei csak akkor építenek, ha másképpen nem megy. Nagyon tartózkodók legyenek, ne-hogy juhaikat túlterheljék.

A borzalmas iszonyat a belső előudvarban

„Ez 8:15 És monda nékem: Láttad -é, embernek fia? még egyéb, ezeknél nagyobb útálatosságokat is fogsz látni.

Ez 8:16 És bevive engem az Úr házában belső pitvarába, és ímé az Úr templomának bejáratánál, a tornác és az oltár között vala mintegy huszonöt férfiú, kik hátokkal az Úr templomára és orcájokkal keletre fordultak, s ezek kelet felé leborulva imádták a napot.”

Isten emberei, akik arra voltak hivatva, hogy a tornác és az oltár között sírjanak, ennek az oltárnak hátat fordítottak és arcukkal kelet felé néztek és leborultak a nap előtt. Ez a 25 ember szimbóluma volt a papságnak, úgy mint ahogy a 70 vén a laikusokat testesítette meg. Milyen rettenetes dolgok voltak, amiket Ezékiel a zárt ajtók mögött történni látott. Izráel házában véneiből a 70 ember értelmüket és gondolataikat a körös-körül bálványokkal tele falra irányították:

„Ez 8:10 Bemenék azért és látám, és ímé az útálatos csúszó-mászó állatoknak és barmoknak mindenféle képei és Izráel házában minden bálványai vannak bevésve a falon köröskörül.”

Ez a laikusok képe.

„Ez 8:12 És monda nékem: Láttad -é, embernek fia, Izráel házában vénei mit cselekesznek a sötétben, kiki az ő képes házában? mert azt mondják: Nem lát minket az Úr, elhagyta az Úr ezt a földet.”

Értelmük teljesen romlott volt. Ők a legszörnyűbb bálványszolgálatot gyakorolták, miközben ezzel egyidejűleg Istennek házában is szolgálatot teljesítettek. A messzemenő nagy szörnyűséget a papság követte el. Itt állottak ők a belső udvarban kihívva Isten haragját és nem egyszer tudatában voltak vétkük súlyának. Könnyeket nem ontottak, egyetlen egy sem fújt a kürtbe, senki sem emelte fel a hangját jajgatásra vagy bűnbánat kiáltásra. Arcát mindenki a napra irányította. Az volt isenük, aki nekik világosságot adott, úgy, hogy szívük tanácsát meg tudták valósítani. Látjuk itt szimbólikusan a hatalomra vadászást és az álmokat egy boldogabb jövőről kiábrázolva, mindkettő felismerhető jele a napimádatnak.

Salamonnak, minden idők legnagyobb építőmesterének kellett mondani:

„Préd 1:14 Láttam minden dolgokat, melyek lesznek a nap alatt, és ímé minden csak hiábavalóság, és a léleknek gyötrelme!”

Miután az ő élete hosszan a napra nézett, álmait megvalósítja és szüntelenül dolgozott, mégis élete végén megvetőleg nézett teljesítményeire.

„Préd 2:11 KJV 2:10 Valamit kívánnak vala az én szemeim: meg nem fogtam azoktól, meg sem tartóztattam az én szívemet semmi vígasságtól, hanem az én szívem örvendezett minden én munkám[mal gyűjtött jók]ban; mivelhogy ez volt az én részem minden én munkáimból.”

Valamikor én is azokhoz a papokhoz tartoztam az előudvarban. Az én tekintetem is hamis irányba haladt. Vásároltam egy pompás 350 holdnyi földet Texas állam keleti részében hogy ott Isten tiszteletére egy központot építsek. Négy hosszú évig fáradhatatlanul az építéssel foglalkoztam; ha egy terv készen volt, azonnal a következőhöz fogtam. Éjszaka sokáig fennmaradtam, Istenhez kiáltottam segítségért, könyörögtem barátaimnak pénzügyi támogatásért és száz százalékosan meg voltam győződve, hogy Isten minden lépésemre áment mondott és áldását adta. Tanulósobám a tervezési iroda volt, lelkipásztoraim az építési vállalkozók és műépítések.

Nálam nem volt önzés, ami ott rejtőzött, vak becsvágy sem, hanem heves tevékenység egy megosztott szívnek, amely szabadulás után vágyakozott. Azon a véleményen voltam, itt végre valamit tenni kell hogy az emberi szűkségen segítsek. Százezer dollárokat adtam ki hiábavaló fáradozásokra. Nagyon vak voltam ahhoz, hogy észrevegyem, hogy hamis talajon építetek. A testnek a talaja volt, habár irgalmas és kegyes volt. Minél többet építettem, annál kevesebb örömöm volt benne. Salamon mondta és én százszázalékosan utánaéreztem: „Minden csak hiábavalóság!” Aztán egy nap Isten Szelleme rámjött és megmondta világosan és tisztán: Engedd el az ujjaidat az egész dologról! Add át ezt a munkát másvalakinek! Te pedig jöjj és segíts az én templomom építésénél az emberlelkek munkájánál! Soha nem bántam meg, hogy a tervezések és építések üres világát az emberi kezek művét magam mögött hagytam.

Az én jövendölésem ebben a fejezetben a versenygondolkodás ellen irányul, az ellen a kívánság ellen, hogy nagyobb és jobb legyek mint mások, hogy a figyelmet magamra vonjam. Az Úrnak nevében kipengellérezem nyilvánosan azokat az embereket, akik szakadatlanul a pénz után kiabálnak, s ezzel sok megütközést keltenek, hogy a hitetlenek már mutatnak azon és úgy vélik, hogy Isten háza már rablóbarlanggá vált. A felhívások a mind több és több pénzre, amelyek az utóbbi időkben különböző keresztyén művekből nyilvánosságra kerültek, a szent Istennek a haragját vonják magukra. Isten gyűlöli az ilyesvalamit és Ő megesküdtött, hogy mindennek véget vet.

„Éz 16:27 És ímé kinyújtottam kezemet ellened, s megkisebbitém rendelt részedet, és adálak téged a te gyűlölöidnek, a Filiszteusok leányainak csúfolásukra, akik átallák fajtalan útadat.”

Hangyabolyok és homokvárak

Az Úr Jézus is mondott valamit a templomok építéséről. Amikor a tanítványok hozzájöttek, hogy a templomnak a pompás épületét megmutassák, kijelentette:

„Máté 24:2 Jézus pedig monda nékik: Nem látjátok -é mind ezeket? Bizony mondom néktek: Nem marad itt kő kövön, mely le nem romboltatik.”

Isten úgy tekinti a mi templomainkat és nagyfajta épületterveinket, mint csupán hangyabolyokat és homokvárakat. Ő éppen úgy be tud tölteni egy sátort az Ő dicsőségével, mint egy templomot. Nagyon komolyan hiszem, hogy mi lázas építőtevékenységünkben, futásunkban, hogy dolgokat építsünk, Isten szemeiben nem vagyunk egyebek, mint szorgalmas hangyák serege, amely hangyabolyát építi, vagy mint egy vidám gyermekesereg, amely a strandon forgolódik és tűzbuzgósággal homokvárát építi, amely egyetlen nagy hullám által elmosódhat. Csak egy valódi Isten-ember tud úkonnan épített Isten-háza vagy szociális berendezés előtt állni, kezeit Istenhez emelni, és alázatosan felkiáltani: „Ó, Isten-

em, én semmi egyebet, mint egy homokvárat építettem. Az időnek a foga rágódik rajta és egy napon semmi egyéb, mint egy halom por lesz belőle. Egy kő sem fog a másikon maradni!”

Mennyire szomorú elképzelni, hogy vannak emberek, akik egész életüket azzal töltik, hogy egy álmukat valóra váltsák. Egészséget, életet ráhelyeznek, hogy a tervezett épületet felhúzzák és kénytelenek lesznek végül, amikor ők Isten előtt állanak az Ő ítéletszavát hallani: „A legcsekélyebb mértékben sem érdekelt engem! Számomra az egész teljesen értelmetlen volt!” Isten csupán megtűri ezeket a törekvéseket. Némely terveket Ő teljesen megvet. Neki az az érdeke, hogy minket egy szilárd, biztos házzá építsen és minket mint tökéletes mennyei életműbe befogadjon, amelyben Ő a szegletkő.

„Ézs 66:1 Így szól az Úr: Az eget nékem ülőszékem, és a föld lábaimnak zsámolya: minő ház az, amelyet nékem építeni akartok, és minő az én nyugalmanak helye?

Ézs 66:2 Hiszen mindezeket kezem csinálta, így álltak elő mindezek; így szól az Úr. Hanem erre tekintek én, aki szegény és megtörött lelkű, és aki beszédemet rettegi.”

Ő, mégis mennyi mindent képzelnek az emberek és milyen hamar széttöri Isten az illúziókat! Ő mondja: „hiszen Ő már régen mindent megalkotott. Én nem tartom tekintetemet az építő vállalkozókon, hanem az alázatos szolgálókon, akik az én Igém előtt remegnek.” És ennek ellenére még mindig vannak Istennek emberei, akik értéküket épületeiknek nagysága és forgalma szerint becsülik. Milyen szomorú! Ha még így is néz ki, hogy Istennek egy különleges áldása nyugszik egy embernek az építőtevékenységén, így ez még távolról sem bizonyíték az ő szentségére. Salamon építette a világ legnagyobb templomát és mégis idegen asszonyokon csüngött. Ő nem csak az építést szerette, hanem az asszonyokat is. Végül egy megkeseredett öregember volt, aki semmiben nem lelte örömét. Majdnem megtörik valakinek a szíve erről az egykor valóban nagy Isten-emberéről olvasni, aki olyan messze esett az Úrtól, hogy a romlásnak templomát építette, amely az ő pogány asszonyai isteneinek és bálványainak volt szentelve.

Noé épített egy bárkát

„1Móz 6:11 A föld pedig romlott vala Isten előtt és megtelék a föld erőszakoskodással. 1Móz 6:13 Monda azért Isten Noénak: Minden testnek vége érkezett előttem, mivelhogy a föld erőszakoskodással telt meg általok: és ímé elvesztem őket a földdel egybe.”

Ez a Noé egy szent ember volt, aki egy prófétai tekintetet bírtolt és hallotta Isten felhívását az építéshez. Ő a bárkát családja megmentésére építette. Van nekünk több olyan Isten-emberünk, akik a mi időnkben az erőszakos cselekménynek és üldözésnek egészen kintennék magukat Isten népének a megmentésére. Minden szószékről, minden keresztyén tv-adásból egy szívet mozgató felhívásnak kellene kimennie amely az embereket az országunk fölötti várható Istenítélettől inti. Az erőszaktevékenység ma sokkal rosszabb, mint Noé idejében volt, ezért Isten a napokat rövidíteni fogja és haragját ki fogja önteni.

Hasonlítsuk össze Noé prédikációját és épülettervét azzal, amit napjainkban látunk: összehasonlíthatatlanul többet tapasztalunk, miközben a mi népünk a szakadék szélén tántorog. Ha mi tudnánk, hogy Isten haragjának a szakadéka és a vele összekötött félelmetes nyomorúság ideje már milyen közel van, bizonyára nem mennénk bele annyira az anyagi dolgokba. Isten emberei nem pazarolnák idejüket arra, hogy épületműveket alkossanak, amelyek hamarosan a tűz martalékai lesznek.

Még az utolsó napon is az Isteni büntetőítélet előtt néhányan a maguk önző tervei után járnak. Isten szolgálói még mindig ide-oda sietnek ezerdollárosok keresése után, hogy valamit az Úr Jézus tiszteletére építsenek. A legeszeveszettebb az egész dologban az, hogy e lázas építés ellenére Isten igazi tiszteletére semmit, vagy alig lehet valamit észrevenni egy megfelelő sietségről az Úr Jézus visszajövetele vagy a bűn feletti ítélet tekintetében. Mi felhívjuk az embereket, hogy áldozzanak, adjanak, dolgozzanak, de nem vezetjük őket Isten

teljes végzésébe. Nem küldjük őket, hogy lámpásaik számára olajról gondoskodjanak; nem buzdítjuk őket, hogy lámpáik belét megnyessék, nem rázzuk fel őket, hogy az álomból ébredjenek és készek legyenek a vőlegénnyel szembemenni.

Ez egy bűne ennek a nemzedéknek, amelynek rövidesen a világ Bírója előtt meg kell lennie, hogy eredményt, jólétet és végtelen anyagi áldásokat föladjanak. Ha a prédikátorok nincsenek fölriasztva, sőt maguk sem riasztanak, hanem nyugodtan építenek, ültetnek, vásárolnak és eladnak, mi legyen Isten népéből? A hívők pihenni fognak babérjaikon, enni, inni fognak és vidámak lesznek. Saját padlózott házaikat fogják építeni, borukat ezüstkelyhekből inni és a pillanat élvezeteinek magukat átadni. Sion gondtalan, mert senki sincs itt, aki a harsonába fújjon.

„Ézs 42:19 Kicsoda vak, ha nem az én szolgám? és olyan süket, mint az én követem, akit elbocsátok? Ki olyan vak, mint a békességgel megajándékozott, és olyan vak, mint az Úr szolgája?

Ézs 42:20 Sokat láttál, de nem vetted eszedbe; fülei nyitvák, de nem hall.”

Gyülekezetnövekedési kultusz

„Apc 2:47 Dicsérve az Istent, és az egész nép előtt kedvességet találva. Az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az idvezülőkkel.”

Mi lett csupán e versből?

A katalikusok bingót játszanak, az evangélikusok slábert zenélnek. Én kérdezem magamtól, vajon napjaink üzenete arról szól, hogy Isten egy nagy gyülekezetet szeretne egy szent helyett?

Hála Istennek a nagy gyülekezetekért! Az Úr Jézus szintén prédikált a tömegeknek. Semmi rossz sincs a nagy rendezvényekben és a nagy művekben. Ezek járultak pünkösdi napján a gyülekezethez. A növekedés egészen természetes az egészséges szervezet számára. Ennek ellenére ezzel kapcsolatosan egy vörös jelzőfényt látok az égről felvillanni. Megkísérlik a növekedést bizonyos módszerek és szabadalomreceptek által elérni és gyakran testi indítékok lopódkodnak be. Abban az igyekezetben, hogy egy számszerű növekedést tudjanak felmutatni, minden lehetséges megalkuvásra készek. Sokaknak a mennyiség fontosabb, mint a minőség. Hízeleg a pásztor énjének, ha gyülekezete számszerűleg lehetőség szerint nagy.

Borzasztónak találom, hogy némely prédikátor célul tűzi ki, hogy legnagyobb gyülekezete legyen a városban, az országban, sőt a világon. A cél a nagyság, nem a mélység. Gondoljunk Gedeonra.

Istenem, adj nekünk férfiakat akik a rejtekben munkálkodnak!

Az Úr Jézusnak a testvérei ösztönzik Őt, hogy egy bizonyos nagy tettet hajtson végre, hogy így bizonyítsa az embereknek, hogy Isten Vele van.

„Ján 7:3 Mondának azért néki az ő atyjafiai: Menj el innen, és térj Júdeába, hogy a te tanítványaid is lássák a te dolgaidat, amelyeket cselekszel.”

Pontosan így gondolkodnak és beszélnek érzéki területen:”Tégy valamit, hogy láthassanak! Építs valami nagyot! Csinálj valami nagyszerűt, hogy az emberek lássák, mennyire erős és felkent vagy!”

Figyeljenek a testnek a filozófiájára.

„Ján 7:4 Mert senki sem cselekszik titkon semmit, aki maga ismeretessé akar lenni. Ha ilyeneket cselekszel, mutasd meg magadat a világnak.”

Valóban úgy van: az egyedüli, aki semmi tisztességet nem kap, az az ember aki a rejtekben munkálkodik, távol minden tudósítótól. Az Úr Jézus testvéreinek teljesen igazuk volt. Ő, hol talál Isten még prédikátorokat és evangélistákat, akik csak azért építenek mert szük-

séges? Akik megkísérlik azzal gyorsan készen lenni és a háttérben maradni.

Szomorú, ha mi tetteinket továbbra is a nyilvánosság előtt végezzük, ha mi ismertté válunk és magunkat nyilvánosan a világnak meg akarjuk mutatni. Az Úr Jézus mondotta: „Máté 6:2 Azért mikor alamizsnát osztogatsz, ne kürtöltess magad előtt, ahogy a képmutatók tesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy az emberektől dicséretet nyerjenek. Bizony mondom néktek: elvették jutalmukat.

Máté 6:3 Te pedig amikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a te bal kezed, mit cselekszik a te jobb kezed;

Máté 6:4 Hogy a te alamizsnád titkon legyen; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet néked nyilván.”

Az ügy a körülmételéssel

Mózes Istentől arra volt kiválasztva, hogy az Ő népének vezetője, szabadítója legyen. Amikor ő útban volt Egyiptom felé, hogy az Istentől kapott megbízását teljesítse, az Úr útjába lépett. Milyen egy hihetetlen találkozás!

„2Móz 4:24 És lőn az úton, egy szálláson, eleibe állta az Úr és meg akarja vala őt ölni.”

Miért akart Isten egy embert megölni, akit csak azért hívott el és kent fel, hogy Érte egy nagy munkát végezzen? Nem engedhetjük meg magunknak, hogy ennek a borzalmas jeletnek a jelentőségén túlmenjünk. Mózes nagy veszélyben volt: Isten maga lépett oda, hogy őt megölje. Vajon miért? Mert Mózes azon volt, hogy az ő hatalmas megbízását egy engedetlen szívvel vigye véghez. Ő egészen pontosan tudta, hogy feltétlenül szükséges volt helyes szövetségviszonyulásban állni Istenhez, mielőtt Őerte megtettek egy bizonyos dolgot. És mégis a körülmételéssel kapcsolatos ügyet egész egyszerűen elfelejtette. Cippora az ő felesége körülmételte elsősülött fiúkat, Gersont.

„2Móz 4:26 És békét hagyta néki. Akkor monda: Vérjegyes a körülmételésért.”

Ő nem tudhatott férjének semmi nagyobb bókot adni, mert ő most egy vérszövetség alatt állt Istennel és engedelmisségben tudta az ő misszióját teljesíteni.

A körülmételés mások számára jelentéktelen volt, kivéve azokat akik ezt a jelt viselték.

„1Móz 17:1 Mikor Ábrám kilencvenkilenc esztendő vala, megjelenék az Úr Ábrámnak, és monda néki: Én a mindenható Isten vagyok, járj én előttem, és légy tökéletes.”

Elkötelező követelés volt, melyet Isten egy emberre helyezett, akit vezérül hívott el.

Mi is, akik az Újszövetség alatt állunk, a körülmételés jelét nem vethetjük meg. Mint megmentés műve nem alkalmazható, de mint „a testnek körülmételése”, egy körülmételés, amely nem kézzel történik, feltétlenül szükséges. Egy ilyen körülmételést Pál soha nem vetett meg.

Mi köze ennek Isten házáinak építéséhez és más egyházi tervekhez? Akik ezeket végzik, nem állanak egy vérszövetség alatt. Isten egy szolgájának sincs joga előkészületekkel valami építkezést megkezdeni, amíg szíve nincs körülmételve. A test semmi esetre sem lehet játéknban. Semmi titkos bűn nem lehet annak az életében, aki épít. Mi születhetik és épülhet egy megosztott szívtől. Ez már előre kudarcnak van kitéve. Isten dicsősége soha sem fog egy ilyen házat betölteni. Tehát a szívnek először körül kell metéltetnie.

Milyen joga van egy pásztornak a gyülekezet számára egy új ház építésére, amíg ő azt Isten előtt egy valóban szent életmódban nem vezeti? Azzal bűnét csak még nagyobbá teszi. Az igazságosság egy ébredésének kell először a jelenlegi épületet megtisztítania, mielőtt egy újat építhetne. Minden épület, amely Isten nevében áll, anélkül, hogy az a valaki, aki abban részes, szív körülmételést élne át, az engedetlenség aktusa. Ha én egy pásztor vagy evangélista lennék, aki röviddel ezelőtt Istennek egy új házat szenteltem volna fel, nem adtam volna szemeimnek semmi alvást, amíg egy teljes szív körülmételésnek alá nem vettem volna magamat. Ezzel egy egészen új megtisztulásra és megszentelődésre gondolok és minden bűnnek és gonosznak az elhagyására. Minden gyülekezetnek szüksége van egy ilyen „véres

találkozásra” a szent Istennel.

Mi tennivalója van az építésnek a bűnbánattal?

Itt van az alapvető szabály, amely szerint a keresztyének minden építő terve értékelhető és megítélhető, hogy az helyes vagy hamis, Istentől tervezett, vagy emberi önzésből keletkezett: mi tennivalója van az építésnek a bűnbánattal?

Kerestelő János temploma Isten szabad természete volt és az ő prédikációja bűnbánati prédikáció.

„Máté 3:1 Azokban a napokban pedig eljőve Keresztelő János, aki prédikál vala Júdea pusztájában.

Máté 3:2 És ezt mondja vala: Térjete meg, mert elközelített a mennyeknek országa.”

Az Úr Jézustól:

„Máté 4:17 Ettől fogva kezdte Jézus prédikálni, és ezt mondani: Térjete meg, mert elközelgett a mennyeknek országa.”

Milyen sok prédikátor van még, akik gondosan minden tervezett épületet és berendezési tárgyat megtekintenek és emellett felteszik maguknak a kérdést: „Mi tennivalója van ennek a bűnbánattal? Valóban szükség van erre, hogy az embereket a bűntől megmentsek.” Ha te mindazokat a nagyszerű terveket látod vagy hallasz róluk, amelyeket a pásztorok és evangélisták emelnek, nem kérdezed aztán magadtól néha: mi közük ezeknek a lelkek megmentéséhez? Sohasem jött az a gondolatod: „Akarja Isten valóban ezt ebben az éjféle órában, amikor az Ő ítélete az ajtó előtt van?”

Ha te félig éhenhalt árva gyerekeknek a borzalmas képeit látod, hogyan tudod te azzal a költséges, luxusos terveket összhangba hozni, amelyek pásztoroktól és evangélistáktól emeltetnek, habár azoknak semmi közük a bűnbánathoz és evangélizációhoz. Hogyan lehet dollárok millióit gyerekes ábrándokra tékozolni, miközben a világ éhhalálban van és ez a nemzet a pusztulásba hajózik? Miért nem fordítanak minden pénzt arra, hogy a bűnösöket Istennek haragítéletéről megintsék? Miért nem szólítanak országszerte könnyek között bűnbánatra? Én csak egésten kevés tv-evangélistát ismerek országunkban, akik ezt valóban megteszik. Ők Istennek igazi prófétái és én sokat imádkozom értük. Lenne Isten kegyelmes népünkhöz, ha ők egyszer többé nem lesznek itt.

Ti keresztyének, ébredjete fel végre! Hogyan tud valaki, aki az Úr Jézust valóban szereti ilyen iszonyatot még támogatni is? Jeremiás mondta a tékozló pásztorok fölött:

„Jer 6:14 És hazugsággal gyógyítgatják az én népem leányának romlását, mondván: Békesség, békesség, és nincs békesség!

Jer 6:15 Szégyenkezniök kellene, hogy útálatosságot cselekedtek, de szégyenkezni nem szégyenkeznek, még pirulni sem tudnak; ezért elesnek majd az elesendőkkel; az ő megfenyíttetésök idején elhullanak, azt mondja az Úr.”

Akik pénzüket ilyeneknek küldik, azok bűneikben részesülnek. Ezért velük együtt fogtok ítéltetni. Én kérlek titeket mindannak nevében, ami jogos és tiszta: Hagyjatok fel vele! Egyetlen dollárt se küldjete többé oda! Egyáltalán nem lenne lehetséges mindezeket, Istennek szemében oly iszonyatos dolgokat felépíteni, ha a hívőknek több belátásuk volna és semmi támogatást nem küldenének. Küldjetek áldozataitokat olyan pásztoroknak, akik Isteni igazságosságot, bűnbánatot és megtérést prédikálnak.

Nagyon hamar dörögni fog a mi Urunk haragja a mennyből és mindazoknak a szíve borzalommal fog megtelni, akik Isten pénzét eltékoztolták. Szívemben meghallom az üzenetet közvetlenül Isten trónjától: „Isten mindazokat megijeszti és remegni engedi, akik terveztek, építkeztek, amíg a valóságban csak érzéki álmok voltak! Ez most végérvényesen oda van! Isten nem fogja tovább tétlenül nézni! Egyik a másik után el fog esni! Isten mindent ki fog rázni az ő szent gyülekezetéből, ami az embert állítja középpontba!”

Isten szent Igéje betű szerint erősíti meg ezt a jövendölést.

„Jer 5:28 Meghíztak, megfényesedtek; eláradtak a gonosz beszédben; az árvának ügyét nem ítélik igaz ítélettel, hogy boldoguljanak; sem a szegényeknek nem szolgáltatnak igazságot.

Jer 5:29 Hát ezeket ne büntessem-é meg, ezt mondja az Úr; az ilyen nemzetet, mint ez, avagy ne álljon -é bosszút az én lelkem?

Jer 5:30 Borzadalmas és rettenetes dolgok történnek e földön:

Jer 5:31 A próféták hamisan prófétálnak, és a papok tetszésük szerint hatalmaskodnak, és az én népem így szereti! De mit cselekesznek majd utoljára?!”

Istennek hála hogy a sarj eljött és az igazi templomot felépítette. Ő az Istentől rendelt építőmester...

„Zak 6:12 És szólj néki, mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura, mondván: Ímé, egy férfiú, a neve Csemete, mert csemete támad belőle, és megépíti az Úrnak templomát!

Zak 6:13 Mert ő fogja megépíteni az Úrnak templomát, és nagy lesz az ő dicsősége, és ülni és uralkodni fog az ő székében, és pap is lesz az ő székében, és békesség tanácsa lesz kettőjük között.”

KÖTÉS-PRÓFÉTÁK

„Ézs 3:12 KJV 3:11 Jaj a gonosznak, gonoszul lesz [dolga], mert kezeinek cselekedete szerint fizetnek néki.”

Ezékiel egészen egyedül állott az összes hamis prófétákkal szemben Izráelben. Ezek a próféták abszolú semmit nem akartak tudni az Isteni igazságosságnak a hirdetéséről és a előállandó ítéletről. Ehelyett a békének, a kényelemnek és a jólétnek korszakáról jövendöltek. Ezékiel 13-ban találjuk Istennek a panaszát azon próféták ellen, akik az embereket stavakkal megnyugtatták, amelyek a testnek kellemesek voltak és állítólag az Úrtól származtak. Szavaik arra irányultak, hogy Isten népét az előálló ítélet felől megnyugtassák.

„Ez 13:18 És mondd: Így szól az Úr Isten: Jaj azoknak, akik kötésekkel varrogatnak minden kézcsuklóra, és takarókat készítenek akármilyen természetűek fejére, hogy lelkeket vadásszanak! Némely lelkeket elvadásztok népemtől, másokat elevenen megtartotok a magatok hasznára.

Ez 13:20 Ezokáért így szól az Úr Isten: Ímé én kötéseitek ellen leszek, amelyekkel ti a lelkeket vadásszátok, mint madarakat; és leszaggatom azokat karjaitokról, s a lelkeket, melyeket ti vadásztok, szabadon bocsátom, mint madarakat.”

Ezékiel elrémült e próféták fölött, akik egyenesen művészetet fejlesztettek ki abban, hogy az embereket kényelemre segítsék. Az Úr beszélt hozzá:

„Ez 14:1 És jövének hozzám férfiak Izráel vénei közül, és leülének én előttem.

Ez 14:2 És lőn az Úrnak beszéde hozzám, mondván:

Ez 14:3 Embernek fia! Ezek a férfiak fölvettek bálványait szívébe, és vétkeik botránkozását orcáik elé állították. Vajjon engedjem-é, hogy megkérdezzenek engem?

Ez 14:4 Ezokáért szólj velök, és mondd nekik: Ezt mondja az Úr Isten: Valaki az Izráel házából bálványait szívébe fölveszi, és vétkének botránkozását teszi orcái elé, és megy a prófétához: én, az Úr felelek meg annak én magam által bálványainak sokasága miatt;

Ez 14:5 Hogy megragadjam Izráel házát az ő szívében, akik elfordultak tőlem bálványaik miatt mindnyájan.”

Miközben Ezékiel azon fáradozott, hogy a népet megtérésre és bűnbánatra hívja és a fenyegető ítéletre felkészítse, a kötéspróféták jobb tennivalót nem találtak, minthogy körüljárjanak és a saját szívük álmait és képzelődéseiket jövendölték. Isten hozzájuk nem beszélt, habár ők jövendöléseiket ilyen szavakkal vezették be: „Halljátok az Úrnak szavát!” Istennek meg kellett mondania: „Én nem küldöttem őket ők nem tőlem beszélnek.”

Ők díszített kötésekkel vittek magukkal, hogy azoknak, akik összesereglettek hogy hamis jövendöléseiket hallják, a kezüket a könyökük alatt körülkössék. Minden tanítványuk ken-

dőt hordott fején, aminek szimbólikusan ki kellett fejeznie: „Csupa jó napok vannak előttünk. Én semmi mást nem látok mint békét és luxust a jövőt illetően.” A tanítványok szaladtak a csipkekendőcskével fejükön a szegények és betegek közepette. Egy jel arra, hogy ők az élvhajhászat és a jólét üzenetét, amely a prófétáktól hirdettetett, elhitték.

Ezékiel Isten szavát hirdette ellenük, miközben a tömegek összeözönlöttek, hogy szép beszédét hallják.

„z 13:3 Így szól az Úr Isten: Jaj a bolond prófétáknak, akik az önnön lelkök után mennek, mert semmit sem láttak.

Ez 13:16 [Tudniillik] Izráel prófétái, kik prófétálnak Jeruzsálemnek és látnak néki békességnek látását, holott nincsen békesség, ezt mondja az Úr Isten.”

Jeremiás egy igaz prófétája az Úrnak, Isten háza előtt állott és hangosan kiállt: „Jer 26:6 Akkor e házat hasonlóvá teszem Silóhoz, e várost pedig a föld minden nemzetének átkává.”

A kötéspróféták azonban megragadták őt.

„Jer 26:8 És lőn, mikor elvégezte Jeremiás a beszédet, amelyet az Úr parancsolt vala mind az egész néphez szólania, megragadák őt a papok és a próféták és az egész nép, mondván: Halállal kell lakolnod!

Jer 26:9 Miért prófétáltál az Úr nevében, mondván: Olyan lesz e ház, mint Siló, és e város elpusztul, lakatlanná lesz? És összegyűle az egész nép Jeremiás ellen az Úrnak házában.”

A kötéspróféták ösztönözték a népet ellene, amint ők nevezték „romlás prófétája” és azt mondták Jeremiás a jövődőlésért a halált érdemli. Biztos, hogy megölték volna őt, hogyha a király házában főemberei kezükből ki nem ragadták volna.

„Jer 26:16 És mondák azok a fejedelmek és az egész község a papoknak és prófétáknak: Nem méltó ez az ember a halálra: mert az Úrnak, a mi Istenünknek nevében szólt nekünk!”

Jeremiás tovább ment az ítélet hirdetésével és a kötéspróféták nem hagytak fel azzal hogy őt gúnyolják, miközben ők saját álmaikat és jövődőléseiket terjesztették a nép között. Jeremiás kihívta őket e szavakkal:

„Jer 28:9 Amely próféta a békességről prófétál, mikor beteljesedik a próféta beszéde, [akkor] ismertetik meg a próféta, ha az Úr küldötte -é azt valóban?”

Egy ideig úgy tűnt, mintha Jeremiás hamis próféta lenne, amíg továbbra is béke és jólét uralkodott. De aztán hirtelen Nabukodonozor durva katonaseregével a városnak kapui előtt állott. Jeruzsálem kifosztottá lett! A város lakói mint foglyok elvitettek. A jólétprófétáknak megszegyenülve el kellett hallgatniuk. Jólétpróféták még mindig vannak! Ők beszélnek Isten Igéjéről, hatalmas Isteni kijelentésekről, ők fűszerezik a megnyugtató üzeneteket Bibliaversek tömegével. De ennek ellenére van valami hamis a hirdetésükben. Sem a keresztről, sem a megszentelődésről nem prédikálnak. Ők semmiféle követeléseket nem támasztanak hallgatóikkal szemben. Nagyon ritkán beszélnek bűnről és ítéletről. Szenvedésnek és fájdalomnak említése tiltva van.

„Jer 23:31 Ímé, én a prófétákra [támadok], azt mondja az Úr, akik felemelik nyelvöket és azt mondják: [az Úr] mondja!

Jer 23:32 Ímé, én a [próféták]ra [támadok], akik hazug álmokat prófétálnak, azt mondja az Úr, és beszélnek azokat, és megcsalják az én népemet az ő hazugságaikkal és hízeldéseikkel, holott én nem küldtem őket, sem nem parancsoltam nekik, és használni sem használtak e népnek, azt mondja az Úr.”

Éppen mint akkor Izráelben, úgy ma is a jólétpróféták kijelentett célja egy tékozló életstílust elősegíteni és az embereknek, akik élvhajhászatnak hódolnak az életet a lehető legkellemesebbé tenni. Ők nem beszélnek Isten megbízásából. Minden, amit tesznek, hogy párnákat osztanak minden könyöknek. Nem csoda, hogy a tömegek összejönnek, hogy a prédikációjuk alatt üljenek. Itt semmi sem érezhető Krisztus felhívásából, hogy magukat megtagadják és a keresztet magukra vegyék.

„Jer 23:17 Szüntelen ezt mondják azoknak, akik megvetnek engem: Azt mondta az Úr:

Békességetek lesz néktek és mindenkinek, aki az ő szívének keménysége szerint jár; ezt mondák: Nem jó ti reátok veszedelem!”

A jólétpróféták teremtették meg a Laodicea-gyülekezetet

A próféták, akik kényelmet, jólétet és szerencsét hirdetnek, teremtették meg a Laodicea-gyülekezet korát, amiről a Jelenések 3.részében van szó. Ez a gyülekezet bőségesen azzal foglalkozik, hogy szavai által egy állandó növekedést érjen el gazdagságban és mindenben, ami az életnek előnyös.

„Jel 3:17 Mivel ezt mondom: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen:”

Ki nem ismer ilyen tanítókat a mi időnkben, akiknek evangéliuma éppen ezen dolgok körül forog. Pedig mennyire világos Isten Igéje ebben a dologban. A hívők Laodiceában beismerték szájukkal, hogy ők szükséget többé nem éreztek. Olyan emberek voltak, akik mindent bírtokoltak, akiknek többé semmire nem volt szükségük. Ezek a gazdag és közben mégis oly szegény keresztyének köszöntenek engem rendszerint ilyen kérdéssel: „Jól vagy?” Nem ezt kérdezik: „Növekedtél Jézus Krisztus ismeretében?” vagy: „Keresed te az Úrnak tekintetét, gyakorolod magad az önmegtagadásban és felveszed keresztedet?” Ami őket érdekli, az a kérdés, vajon én is eljutottam-e ahhoz a ponthoz, ahol többé semmit sem igényelek. Többnyire fáj nekem a tény, akik ebbe a tanításba beleestek, sokkal nehezebben érhető el egy teljes átadásnak és áldozatkészségnek az üzenetével, mint az olyanok, akik soha nem hallottak Krisztusról. Tanítók természetesen Bibliahelyek teljességével rendelkeznek, hogy tanításukat bizonyítsák, de sajnos csak azokat a verseket keresik ki, amelyek az áldásról beszélnek és átmennek egyszerűen mindenben, ami nekik kellemetlennek és boszszantónak tűnik.

Keresztyének, akik gazdagok és többé semmit sem igényelnek idővel langymelegekké válnak. Ezek a szerencsétlen istengyermekek vakok saját szellemi szegénységükkel kapcsolatosan. Isten mondja, hogy ők a nyomorúság egy egészen különös fajtájának az áldozatává váltak. Gyakran kapok levelet újreéledt keresztyénektől, akik nekem írnak: „Köszönetet mondok istennek, hogy engem ettől a hamis evangéliumhirdetéstől megszabadított. Én egyszerűen elvakítottam attól. A tanítók olyan becsületes benyomást keltettek bennem, és a kívánság hogy valamit mutassak, olyan erős volt a szívemben. Eredményt akartam elérni, előre akartam menni. De a végén semmim sem maradt, csak a teljes kétségbeesés. Mennyire hálás vagyok hogy Isten igaz imádatához visszataláltam, Hogy Krisztus most valóban az én Uram és én gyermekien és egyszerűen bízhatom Istenemnek kegyelmében és jóságában.”

Még egyszer szeretnék a legnagyobb nyomatékkal rámutatni, hogy a jólétpróféták a Laodicea-gyülekezet létrejöttéért felelősek. Ők megvakítják a hívőket, ők elfordítják a keresztyének tekintetét a szükségtől, hogy minden bűnt világosságra hozzanak és az életükből eltávolítsanak. Ők nem adnak a Szent Szellem felhívására:

„Jóel 2:17 A tornác és az oltár között sírjanak a papok, az Úr szolgálói, és mondják: Légy kegyelmes, oh Uram, a te népedhez, és ne bocsásd szidalomra a te örökségedet, hogy uralkodjanak rajtok a pogányok. Miért mondanák a népek között: Hol az ő Istenök?”

Ők ízlelték a sikernek és a jólétnek a gyümölcsét és most megmérgezik a juhokat a hasonló hóbortos evangéliummal. Némelyek szívesen helyeznék a jólétet a megtisztulás helyébe.

„Sof 1:12 És leszen az időben, megmotozom majd Jeruzsálemet szövétnekekkel, és megfenyítem azokat, akik saját seprejökön hevernek, akik ezt mondják szívökben: sem jót, sem rosszat nem cselekszik az Úr.”

Én intenzíven foglalkoztam a jólétevangélium tanításával, mindig abban a reményben,

hogy talállok valamit benne, amivel egyetérthetek egy bizonyos közös alapon. De minden hiábavaló volt. Ellenemre van, hogy a jóléttanítás az utolsó időre szól. Én csak az én kis imakamrácskámba bújhatok és Atyámhoz a mennybe kiálthatok: „Hogyan lehetnek oly elvakultak? Hogyan tudnak Isten emberei ilyen valamit evangéliumhírdetésük tartalmává tenni? Itt nincs semmi teher lelkek számára, semmi vér, semmi önmehtagadás, semmi áldozat, semmi kereszthordozás, semmi pellengér a bűntől és igazságtalanságtól. Semmi felszólítás egy megszentelt, elkülönült életre, semmi felhívás bűnbánatra és meghajlásra, semmi szó összetörés, bűnbeismerés, közbenjárás felől vagy az elveszettekhez való irgalomról.

Miben áll a különbség a „kötéspróféták” és az Úrnak igaz prófétái között? Minden prédikátor vagy pásztor, aki ezt a különbséget nem ismeri, veszélyes talajon van. Sok ilyen szónok tekintetében, akik az orszégon árutaznak és nagyon sok hallgatót vonzanak, Isten Szent Szelleme általi különbségnek abszolút lennie kell. A prófétáknak, akik az embereket öszszezavarják, az igazság által kell leleplezteniük. A legtöbbüket közülük, ha látják és hallják, lehetne Isten Biblia-hű embereinek is tartani. De az Úr az Ő gyermekeinek néhány csalhatatlan vizsgálhehetőseget adott kezükbe, miképpen ismerhetik meg őket, mi az igaz és hamis. Minden prédikátort és prédikációt meg kell vizsgálnunk és pedig Isten teljes Igéjével kezünkben.

Szeretnék a következőkben 3 ismertetőjelre rámutatni, amelyek Isten minden igaz prófétáját feltüntetik.

1. Istennek egy igaz prófétája az Úr Jézus Krisztus vonzalmától emésztetik! Ő annyira le van győzve ettől a dicsőséges vonzalomtól és annyira uralma alatt van, hogy ő semmi egyébről nem beszélhet. Ő Isten egész tanácsvégzését prédikálja és azt Jézus Krisztushoz való vonatkozásában nézi.

Isten mondotta a hamis próféták felől:

„Sof 1:12 És léssen az időben, megmotozom majd Jeruzsálemet szövétnekkkel, és megfenyítem azokat, akik saját seprejökön hevernek, akik ezt mondják szívökben: sem jót, sem rosszat nem cselekszik az Úr.”

Mózesről ezzel szemben ez áll:

„Zsid 11:27 Hit által hagyta oda Égyiptomot, nem félvén a király haragjától; mert erős szívű volt, mintha látta volna a láthatatlant.”

Az Úr Jézus mondotta Ábrahámról:

„Ján 8:56 Ábrahám a ti atyátok örvendezett, hogy meglátja az én napomat; látta is, és örült.”

Istvánnak is egy csodálatos látomása volt róla.

„Apcs 7:56 És monda: Ímé látom az egeket megnyilni, és az embernek Fiát az Isten jobbja felől állani.”

Anániás mondotta Pálnak:

„Apcs 22:14 Ő pedig monda: A mi atyáinknak Istene választott téged, hogy megismerd az ő akaratát, és meglásd amaz Igazat, és szót hallj az ő szájából.”

A saját tanítványainak mondotta az Úr Jézus:

„Ján 14:19 Még egy kevés idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok engem: mert én élek, ti is élni fogtok.”

Ami ezeknél az Isten embereinél közös volt, az Úr Jézus Krisztusról eluraló látásuk volt. Ő volt a nagy téma, az egyetlen fontos középmonja az életüknek. Ők látták Őt a hit szemével. Mózes készségesen hagyta ott Egyiptom gazdagságát és kényelmét, hogy egy pusztai életnek a nélkülözéseit magára vegye. Őt egy Isteni látás uralta. Semmi más nem volt számára fontosabb, nem egyszer az ő korábbi álma, hogy az ő népének szabadítójává váljon. Ő mindenek messze átnézett ami emberi igyekvésnek és törekvésnek felelt meg. Ő teljesen szabad volt földi dolgoktól, mert ő Krisztust látta. Ő mindent el tudott viselni, mert sem-

mi a földön nem volt hasonlítható ahhoz, amit ő szellemi szemeivel látott és lát.

Ábrahám hasonlóképpen teljesen oldott volt ettől a világtól, és készséggel magára vette, hogy a földön egy idegen legyen. Az ő szemei a városra voltak irányítva, aminek építőmestere és teremtője Isten. Mégis ami a legjobb volt, ő látta Krisztust abban a szent városban az Ő trónján ülni. Soha többé nem hagyta magát idői, földi dolgoktól befolyásoltatni. Az ő hite, az ő látásán alapult, amelyet ő Krisztusról bírtokolt. Ő nagy örömmel örült, mert az ő szellemi szemei látták a láthatatlan örök Krisztust.

Abban a pillanatban, amikor őt Pál látta, minden más ezen a földön számára sárrá és piszokká vált. Mihelyts Jézus Krisztus kijelentése szívében megtörtént, elhatározta, hogy semmi más többé nem tud és nem ismer, mint az ő Urát. Ő magára vett minden elgondolható szükségletet és nélkülözést, fogságot, ütések, sőt hajótörést és megkövezést szívesen és örömmel. Semmi mindezekből nem tudta őt megrendíteni, mert ő az Ő Urának csodálatos látásával dicsekedett.

Ha Istennek egy embere ehhez a földhöz, vagy ennek a földnek a dolgaihoz van kötve, akkor az csalhatatlan jele annak, hogy ő még semmit sem látott. Ha neki valóban Krisztusról egy látása lett volna, semmi másról nem tudna ő többé beszélni. Még azt is tegyük hozzá: Ha vele állandó közössége lett volna. Ő az ő hallgatói előtt állna és hirdetné nekik: „Számomra csak Krisztus van és semmi más! Ő minden mindenben számomra. Ő gondolatomban betölti. Ő életemnek a tartalma.”

Istennek minden igaz embere, aki mint egykor Ézsaiás, az Urat magas és fenséges trónon látja, arcára fog borulni és mind az ő bűnei, mind pedig Isten népének a bűnei fölött keservesen sír. Mint a próféta, akkor engedni fogja magát az Úrtól megtisztítani és akkor ennek a hódolatot parancsoló látásnak a bírtokában kimegy, hogy Krisztust prédikálja.

Isten intette Izráel népét: „A próféták miként a rókák...” Más szavakkal ez azt jelenti, hogy egyesek közülük figyelmüket nem egyedül Krisztusra irányítják, hanem kapzsisággal teljes szemeket bírtokolnak. Ők megrontják a szőlőtőt és a legjavát a maguk számára veszik el, saját egyéni céljaik után mennek és etetik önző „én”-jüket.

Ezek a próféták mégis azt állítják, hogy Isten hangját hallották és hogy prófétálásukat a mennyből kapták...amelyeket itt mondanak.

„Ez 13:6 Hívságot láttak s hazug jóvendölgetést, kik ezt mondják: Monda az Úr! holott az Úr nem bocsátotta őket, és még várják, hogy betelik beszédük.”

Isten gyermekeinek a seregei, akik mindenhová szaladnak, csak hogy szép megnyugtató prédikációkat halljanak, időt kellene venni maguknak, hogy még egyszer becsületesen átgondolják hogy mit hallanak és hisznek.

„Ez 13:7 Avagy nem hiábavaló látást láttatok-é, és nem hazug jóvendölgetést szóltatok-é? midőn ezt mondjátok vala: Monda az Úr! holott én nem szólottam!

Ez 13:10 Azért, mert eláltatták az én népemet, mondván: béke! holott nincsen béke; és ha a [nép] falat épít, ímé ők bemázolják azt mázzal.”

Én hiszem, hogy sok prédikátor nincsen tudatában annak, hogy a hirdetésükben hamis üzenet van. Hogyan merészeltünk egy nemzetnek, sőt az egész emberiségnek, amely Isten haragítéletének a küszöbén van, békét és végtelen jó időket jóvendölteni?

Halld egyszer, amit Isten az ő népének mondott:

„Ez 15:6 Azért így szól az Úr Isten: Amint a szőlőtőke fáját az erdő fái közül a tűznek adtam megemésztésre, úgy adtam oda Jeruzsálem lakóit;

Ez 15:7 És ellenök fordítom arcomat. A tűzből jöttek ki és a tűz eméssze meg őket, és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mikor arcomat ellenök fordítom.

Ez 15:8 És teszem a földet pusztasággá, mivelhogy elpártoltak tőlem, ezt mondja az Úr Isten.”

A nép elvetette Isten igazi üzenetét és nem akar rá hallgatni. Én megkérdezlek téged, mit fognak ezek a próféták csinálni, ha Isten elkezd ennek a nemzetnek a bűneit ítélni, ha kenyerét és bőségét lemetszi?

Istennek legyen hála azért, hogy a Szent Szellem megkezdte egy szent népnek a kihívását. Ezek olyanok, akik unatkoznak a hamis próféták szónoklatain, és akiknek a szívében van a kiáltás: „Mi szeretnénk az Úr Jézust látni. A tisztulásnak az ideje előttünk van. Istennek tisztító tüze fölénk fog jönni. Krisztus az áldozatosoknak és szellemben szegényeknek kijelenti magát és Istennek hamisítatlan Igéje nagy erővel és a Szent Szellemnek kenete alatt fog hirdettetni. Az Úr Jézussal való közösség lesz a cél, amely után az emberek kinyúlnak – az értéke gyöngy, amelyért minden egyebet odaadnak.

2. Isten igaz prófétája hirdeti és gyakorolja az önmegtágadást. „Ez 13:19 És megszenteltelenítetek engem népem előtt néhány marok árpáért és falat kenyérért, hogy lelkeket öljetek, melyeknek nem kellene meghalniok, és hogy lelkeket elevenen megtartsatok, melyeknek nem kellene élniök, hazudozván népemnek, amely hazugságra hallgat.

Mik 3:11 [Kiknek] fejedelmei ajándékért ítélnék, és papjaik jutalomért tanítanak, és prófétáik pénzért jövendölnek, és mégis az Úrra támaszkodnak, mondván: Avagy nincsen-é közöttünk az Úr?! Nem következik mi reánk veszedelem!”

Az Úr Jézus Krisztus üzenete: Tagadd meg magad és vedd fel a te keresztedet. „Máté 16:24 Ekkor monda Jézus az ő tanítványainak: Ha valaki jóni akar én utánam, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztyét, és kövessen engem.”

Az önmegtágadás azt jelenti, hogy mindent feladunk és elhagyunk, ami Krisztus állandó jelenlétét akadályozza életünkben.

Az önmegtágadás nem visz minket a mennybe. Egyedül Istennek a kegyelme tud minket megmenteni és megőrizni. Az önmegtágadás arra sem szolgál, hogy azáltal Istennek valamely jótéteményét elnyerjük. Ellenben elhárítja az akadályokat az útból, amelyek a Krisztussal való közösségünket elzárják.

„1Kor 9:27 Hanem megsanyargatom testemet és szolgává teszem; hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.”

Ki tartja közülünk testét ellenőrzés alatt? Ki gondol közülünk arra, hogy hajlamait és kívánságait leigázza?

Az önmegtágadás nem csak az anyagi dolgokról való lemondást foglalja magában. Amit Krisztus szeretne: a mi teljes odaadásunk az Ő számára. Az odaadás Isten gyermekének a szívéből mindent számúz, ami a vele való közösségünket akadályozná. Az odaadás arra vezet, hogy mi többé semmik se legyünk. Úgy Isten és emberek előtt. „Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.” El kell veszítenünk a világ varázsát, meg kell halnunk minden becsvágyó tervek, és földi dolgokhoz való kötöttségek számára. Fizikailag nézve természetesen még élek. De mindannak meg kell halnom, ami csorbítja Krisztushoz való szeretetemet. Bármi legyen is, el kell tűnnie: gyönyör, saját tervek, keserűség, érvényesülési vágy, önhittség, neheztelés. Minden dolog számára meg kell halnom. A kereszthez kell vinnem azokat és halálba adnom. Hogyan van az, hogy keresztyéneket a halálos ágyon semmi nem köti a világhoz, nincs többé semmi érdekük a fizikai és anyagi dolgokhoz? Mert ők az örökkévalóság küszöbén állanak. Minden földi eltűnik az örökkévalóság örömei előtt. Miért nem tudunk állandóan ebben a magatartásban élni? Miért esik oly nehezünkre érzékeinket és gondolatainkat minden időben Krisztusra irányítva tartanunk?

3. Isten prófétája egy szent merészséget birtokol bűn tekintetében: soha nem próbálja a gonoszt fehéríteni!

„Ézs 58:1 Kiáltás [teljes] torokkal, ne kiméld; mint trombita emeld fel hangodat, és hirdesd népemnek bűneiket, és Jákób házának vétkeit.

Ez 16:2 Embernek fia! add tudtára Jeruzsálemnek az ő útálatosságait,

Ez 13:14 És ledöntöm a falat, melyet mázzal mázoltatok és levetem a földre, és meztelen lesz fundamentoma; és leomlik, és ti vesszettek el közepette, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Úr.

Ez 13:22 Mivelhogy megszorítjátok az igaznak szívét hazugsággal, holott én őt bántani

nem akartam, s megerősítitek a hitetlen kezeit, hogy meg ne térjen gonosz útjáról, hogy őt életben megtartsam.”

Az igaz próféták, akiket Isten küld, Isten népének a bűneit mutatják.

„Jer 25:4 És elküldte az Úr ti hozzátok minden ő szolgáját, a prófétákat, jó reggel elküldte, de nem hallgattátok, és fületeket sem hajtottátok a hallásra.

Jer 25:5 Ezt mondták: Térjete meg már mindnyájan a ti gonosz útaitokról és a ti gonosz cselekedeteitekből, hogy lakhassatok a földön, amelyet az Úr adott néktek és a ti atyáitoknak öröktől fogva örökké.

Jer 23:21 Nem küldöttem e prófétákat, de ők futottak, nem szólottam nékik, mégis prófétáltak.

Jer 23:22 Ha tanácsomban állottak volna, akkor az én ígéimet hirdették volna az én népemnek, és eltérítették volna őket az ő gonosz útairól, és az ő cselekedetöknek gonoszságától.

Jer 23:25 Hallottam, amit a próféták mondanak, akik hazugságot prófétálnak az én nevemben, mondván: Álmodtunk, álmodtunk.

Jer 23:26 Meddig lesz ez a hazugságot prófétáló próféták szívében, akik az ő szívök csalárdságát prófétálják?

JSir 1:19 Kiáltottam azoknak, akik szerettek engem de ők megcsaltak engem; papjaim és véneim a városban múltak ki, amikor étel után futkostak, hogy megéledjenek.

JSir 2:14 A te prófétáid hazugságot és bolondságot hirdettek néked, és nem fedték fel a te álnokságot, hogy elfordították volna fogságot; hanem láttak tenéked hazug és megtévelyítő prófétálásokat.”

Bizonyos, hogy megbízatásunk van a kegyelem és megbocsátás hirdetésére, de Ézsaiás 58:1 hirdetésére is!

„Ézs 58:1 Kiálts [teljes] torokkal, ne kiméld; mint trombita emeld fel hangodat, és hirdesd népemnek bűneiket, és Jákób házának vétkeit.”

Tartsuk szemünkön azokon, amikor mások azért vétkeztek, mert szokásos bűneiket látják életükben. Talán ismersz Isten gyermekei közül valakit, aki a bűnt nevére nevezi: az ő üzenete nem a törvényeskedést csengi, hanem az ő mély benső tisztaságát tükrözi vissza. Keress olyan valakit, aki Krisztust nagyra teszi. Egy valaki akire felfigyelsz, mert észre veszed, hogy az Úr Jétussal közösséged van, valaki, aki megismerteti veled, hogy te az időt pazarolod mert tekintetedet a földiekre irányítod. Valakit aki bűneidet felfedi és nevére nevezi, aki kiállt: „Te vagy az az ember!”. Ez az, aki valóban szeret téged és a te lelked gyógyulásával törődik.

„Ez 13:11 Mondjad a mázzal mázolóknak, hogy leomlik; ömlő zápor lesz, és ti jégeső kövei hulljatok, szélvihar hasítsd!

Ez 13:12 És ímé leomlik a fal. Avagy nem mondják -é majd néktek: hol a mázolás, amellyel mázolatok?

Ez 13:13 Ezokáért így szól az Úr Isten: És meghasogatom szélviharral búsulásomban, és ömlő zápor lesz haragomban, és lesznek jégeső kövei búsulásomban annak elrontására.

Ez 13:14 És ledöntöm a falat, melyet mázzal mázoltatok és levetem a földre, és meztelen lesz fundamentoma; és leomlik, és ti vesszettek el közepette, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Úr.”

Isten megígérte, hogy a mi fiatal embereink ebben az utolsó időben látomásokat kell lássanak. Nem a sikernek, a jólétnek és a hatalmas teljesítményeknek a látomásait. A látás, amelyet ők néznek, mindenkinél hasonló lesz: Krisztus!

FÚJJATOK A HARSONÁBA A SIONON, MERT AZ ÚR NAPJA ELJÖTT

„Jóel 2:1 Fújjatok a kürtöt a Sionon, és rivalgjatok az én szent hegyemen! Rémüljenek meg e föld minden lakói; mert eljő az Úrnak napja; mert közel van [az].

Jóel 2:2 Sötétségnek és homálynak napja; felhőnek és borulatnak napja; mint a hegyekre ráterülő alkonyat! Nagy és hatalmas nép, amilyen nem volt öröktől fogva és nem is lesz utána többé, nemzetségről nemzetségre.

Jóel 2:3 Előtte tűz emészt, utána láng lobog; előtte a föld olyan, mint az Éden kertje, utána pedig kietlen pusztaság; meg sem menekülhet tőle semmi.

Jóel 2:4 Amilyen a lovak alakja, olyan annak alakja, és száguldoznak, mint a lovasok.

Jóel 2:5 Rohannak a hegyek tetején, mintha hadi szekerek robognának; mintha tarlót emésztő láng ropogna; amilyen az ütközetre kész hatalmas nép.

Jóel 2:6 Elrémülnek tőle a népek; minden arc elsápad,”

Nem hallottad azt ó Sion?

„Jóel 2:10 Reszket előttök a föld, és megrendülnek az egek; a nap és hold elsötétednek, a csillagok is bevonják fényüket.”

Még mindig nem hallottad a harsona hangját? Ó, Sion! A jólét annyira megvakított? Annyira süket vagy e világ gondjai és élvezetei által hogy semmit nem hallasz? Nem tudod, hogy az óra hányat ütött? Nem ismered fel, hogy az Úrnak naoja az ajtó előtt van? Az Ő Igéjét, az Ő házát még mindig elhanyagolod?

A Szent Szellem mondta nekem: „Fújj a harsonába a Sionon! Kiálts az én népemhez!”

„Jóel 2:12 De még most is így szól az Úr: Térjete meg hozzám teljes szívetek szerint; bőjtöléssel is, sírással is, kesergéssel is.

Jóel 2:13 És szíveteket szaggassátok meg, ne ruháitokat, úgy térjete meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez; mert könyörülő és irgalmas ő; késedelmes a haragra és nagy kegyelmű, és bánkódik a gonosz miatt.

Jóel 2:14 Ki tudja, hátha visszatér és megbánja, és áldást hagy maga után; étel- és italáldozatot az Úrnak, a ti Isteneteknek?!

Ez 9:4 És monda az Úr néki: Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén, és jegyezz egy jegyet a férfiak homlokára, akik sóhajtanak és nyögnek mindazokért az útálatosságokért, amelyeket cselekedtek annak közepében.

Jóel 2:15 Fújjatok kürtöt a Sionon; szenteljete bőjtöt, hirdessete gyűlést!

Jóel 2:16 Gyűjtséte össze a népet, szenteljéte meg a gyülekezetet; hívjátok egybe a véneket, gyűjtséte össze a kisdedeket és a csecsszopókat; menjen ki a vőlegény az ő ágyasházából és a menyasszony is az ő szobájából.”

Hol vannak az Úr papjai akik a tornác és az oltár között sírnak? Hol vannak a próféták, akik felébresztették magukat és akik hangos szóval kiáltanak?

„Jóel 2:17 A tornác és az oltár között sírjanak a papok, az Úr szolgálói, és mondják: Légy kegyelmes, oh Uram, a te népedhez, és ne bocsásd szidalomra a te örökségedet, hogy uralkodjanak rajtok a pogányok. Miért mondanák a népek között: Hol az ő Istenök?”

A papok alusznak!

„Ézs 64:7 KJV 64:8 Most pedig, Uram, Atyánk vagy Te, mi sár vagyunk és Te a mi alkotónk, és kezéd munkája vagyunk mi mindnyájan.”

Krisztus a mennyei vőlegény az Ő szobáját már elhagyta és elindult, hogy menyasszonyát hazavigye. Azért kiállt a Szent Szellem a menyasszonyhoz, hogy az álomból ébredjen és Ve-le szembe menjen, akit az ő lelke szeret. A pásztoroknak nem kellene az Isten arca előtt fe-küdniük és sírniük? Nem kellene bűneiket és Isten népe bűneit előtte beismerniük? Az Úr papjainak nem kellene a Krisztus menyasszonyát felrázniük, felébreszteniük? Ó, Istenem, mennyire vakká váltak a pásztoraid!

„Ez 34:2 Embernek fia! prófétálj Izráel pásztorai felől, prófétálj és mondjad nekik, a pásztoroknak: Így szól az Úr Isten: Jaj Izráel pásztorainak, akik önmagokat legeltették! Avagy nem a nyáját kell-é legeltetni a pásztoroknak?

Ez 34:3 A tejet megettétek, és a gypjával ruházkodtatok, a hízottat megöltétek; a nyáját nem legeltettétek.”

Ők mennek halászni és vadászni, de az emberhalászat nem érdekli őket.

„Ez 34:5 Szétszóródtak hát pásztor nélkül, és lőnek mindenféle mezei vadak eledelévé, és szétszóródtak;

Ez 34:6 Tévelygett nyájam minden hegyen s minden magas halmon, és az egész föld színén szétszóródott az én nyájam, s nem volt, aki keresné, sem aki tudakozódnék utána.”

Ó, ti Sion vak pásztorai!

„Ez 21:13 Már megpróbáltatott. De hát ha a vessző maga is vonakodnék? Nem úgy leszen, ezt mondja az Úr Isten!

Ez 21:14 Te pedig, embernek fia, prófétálg, és csapd össze tenyeredet, mert kettős lesz a kard, most harmadszor; öldöklő kard az, a nagy öldöklő kard körüljárja őket.

Ez 21:15 Hogy elolvadjon a szív és sokan elhulljanak: minden kapujokban rájok vetem a kard villámlását, hisz villámlásra készült, öldöklésre kifényesítettet!”

A Seregek Ura azt a parancsot adta néktek, hogy arccal a földre feküdjetek, és alázatos és megtört szívvel bűnbánatot tartsatok. Nem szégyenlitek magatokat?!

„Zak 11:3 Hangzik a pásztorok jajja, mert elpusztult az ő büszkeségök! Hangzik az oroszlán ordítása, mert elpusztult a Jordán kevélysége!”

Legtöbbjük szeretete kihült és isten gyermekeinek öröme elszáradt. S ez onnan van, hogy egy pásztor sincs a szószéken, aki hagyta volna felébreszteni magát! Közülük senki sem hallotta a harsona hangját. Egy sem engedte magát megtisztítani a bűneitől.

„Sof 3:4 Prófétái hivalkodók, hitető férfiak; papjai megfertéztetik a szent helyet, erőszakot tesznek a törvényen.”

Az Úr bizonyára helyre igazíthatná ezt a helyzetet, ha a pásztorai éberek volnának. De az őrizők szemei az álomtól megnehezültek és a papok vonakodnak az Ő nevét hangosan kiáltani. Isten haragja elfordítható lenne, hogyha az Ő szolgálói arcukon feküdnének és az eget ostromolnák, hogy a nép bocsánatot nyerjen és meggyógyuljon. Miért hagyják el a mi gyermekeink az Úrnak útait? Miért örvendeznek fiatal emberek Babilon leányával és keresik a hitetlenek társaságát? Mert semmi világos, komoly szó nem megy ki a mi szószékünkéről. A prédikátorok megterhelve saját bűneikkel és ételeikkel, meglapulnak a sötétség hatalmai előtt, mert szellemi hatalmukat elveszítették. Istennek hála, van még a hű pásztoroknak egy maradéka az országban, akik a nyájért sírnak és Isten népe bűnei felett fájdalmat éreznek. Ezek az emberek egész szívükkel az Úrhoz tértek. Sion lakói megromlottak! Az Úr napja az ajtó előtt van. Az ország zavart, minden oldalról pusztítás fenyeget, de az Úrnak népe nem veszi szívére. Az Úr Jézus gyülekezete a határozatlanság völgyében van. A Szent Szellem felkelt, hogy az alvókat álmukból felrázza, de Istenfélelem nincsen szemeik előtt. Az ítéletnek jönnie kell!

Ó, Sion elesett lakói, nem akartok teljes szívvel az Úrhoz térni és a házasságtörést, párnaságot és élvezet utáni kívánságot veszni hagyni?

Isten ítélni fog

„Ez 34:12 Miképpen a pásztor tudakozódik nyája után, amely napon ott áll elszéledt juhai között; így tudakozodom nyájam után, és kiszabadítom őket minden helyről, ahova szétszóródtak a felhőnek s borúnak napján.

Ez 34:14 Jó legelőn legeltetem őket, és Izráel magasságos hegyein leszen akluk, ott fekszenek jó akolban, s kövér legelőn legelnek Izráel hegyein.”

A mi királyunk Sionba jó és Ő vasvesszővel fog kormányozni. Ha az Ő népe nem alázódik meg, miközben bevallja és elhagyja bűneit. Ő hirtelen fog megjelenni az Ő templomában, hogy ítéletet gyakoroljon: jóság és kegyelem mindazokra, akik Őt Urukká és Királyukká koronázták: békeesség, öröm és nyugalom mindazok számára, akik őt egész szívből, egész lélekből, egész elméből, és egész erőből szeretik és keresik. Zöld ligetek, friss víz és felüdülés azok számára, akik attól, amit ez a világ nyújtott elfordultak: útaitól, értékeitől, szellemétől és csábításaitól. De hirtelen ítélet és nagy szenvedés fog azokra jönni, akik fü-

leiket és szívüket Sionban a harsona hangjától elzárták. Isten a földre fogja borítani azokat, akik más embereket elcsábítanak. A kemény szívűeket és a képmutatókat semmivé teszi, a langymeleget szájából kiveti. Azokat, akik az igazságot igazságtalanságban bírtokolják, át fogja adni a Sátánnak. A lusta pásztorokat meg fogja ítélni, akik magukat legeltették a nyáj helyett. Mindazokat a földre dönti akik Isten igazságát hazugsággá változtatták.

A szabadító eljött

„Ézs 59:20 És eljő Sionnak a megváltó, és azoknak, akik Jákóbban megtérnek hamisságokból, szól az Úr.

Ézs 60:1 Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt.
Ézs 60:2 Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.”

A győztesek összezárkóznak, ők egy szív és egy lélek lesznek és magukat a világban, mint Krisztus testét fogják kiábrázolni. De ez a test hamarosan az ő fejével egyesülni fog. Ennek a csodálatos Testnek a feje Sionnak szabadítója, és ő egészen hirtelen fog az Ő templomában megjelenni és az ő királyi trónját felállítani. Mindazoknak szíve nyugodt akik az ő eljövételére várokoznak, félelem nélkül élnek, hirdetik az Ő dicsőségét, amíg eljő. Dicsőítik Őt, amíg az Ő feltámadott testét hordják. Gyászuknak napjai véget érnek. Az Úrnak dicsősége rajtuk nyugszik, s az ő szívük ugrál az örömtől. Ahol egykor a haláltól való félelem uralkodott, csak az Ő örök öröme lesz található. Mi lábainkat a dicsőséges országra fogjuk tenni, Ő Maga lesz a mi menedékhelyünk. Ott nam fogunk soha többé gyűlöltetni, nem leszünk megterhelve fájdalommal és szenvedéssel. Nem lesz többé gond és kérdés a jövőt illetően, Nála örökre otthon leszünk. A mennynek tejét fogjuk inni és az angyalok ételét enni. Mi többé nem fogunk visszanézni. Minden gonosz sejtelmek és félelmek mögöttünk maradnak.

Miért félünk mi tulajdonképpen a haláltól? Miért kapaszkodunk olyan makacsul ehhez a mulandó földi élethez? Miért aggódunk az örökkévalóság küszöbének átlépése miatt? Ki ne kívánná közülünk az arany mennyei várost és az Isten királyságának örök örömeit a földi lét sok-sok nyomorúságával szemben.

A feltámadás utáni élet

Nem mondotta az Úr nekünk, hogy Ő a feltámadás és az élet? És hogy mindaz, aki él és hisz benne, nem fog meghalni, hanem örök élete lesz? Ezt az örök életet már itt és most szabad élveznünk. Az Úr szeretné az Ő győzteseinek maradékát egy vég nélküli életnek az erejébe bevinni. Ez az erő nagyobb, mint pünkösdek az ereje. Nagyobb, mint az az erő, hogy betegeket gyógyítsunk, ördögöket űzzünk és nagy csodás dolgokat tegyünk. Nagyobb mint az az erő, hogy tanúk legyünk, sőt nagyobb, mint az az erő, hogy halottat támasszunk fel. Mindezek az erők hamarosan nem lesznek többé szükségesek, mert egy új világ fog adatni. Egy új örökélet lesz, amely minden megváltott Isten-gyermekeket szakadatlanul és vég nélkül átjár. Ez nem jelenti azt, hogy mi nem fogunk meghalni, hanem hogy mi az örökélet erejét már ezen a földön olyan teljesen a sajátunkká tehetjük, hogy általa a világtól teljesen elszakadunk. Isten egy szabad népet szeretne, egy maradékot, amely magát teljesen felszabadította attól, ami földi és ideig való. Lehetséges már itt és most egy feltámadt életben élni, háborítatlanul e világ gondolkodásmódjától, egészség és biztonság nélküli törekvéstől, sőt a halálnak a gondolatától.

Az örök élet erejének a megragadása igazi szabadságot jelent. Életét az örökkévalóságra való tekintettel éli és Isten tónját középpontba helyezi. Minden félelemtől szabadságot jelent ami az embert ebben a testben érhetné. A feltámadás lényegében élni azt jelenti, hogy mindent kicsinylően lenézünk, ami ebben vagy ettől a világtól van.

Jézus Krisztus az ő népe számára nem több mint élet? Igen, ó igen, Ő a mi örök életünk. Kiáltások hangosan, mondjátok meg az egész világnak: a testnek és a démonoknak is meg kell azt hallaniuk: „Én soha nem fogok meghalni! Én nem tartozom ehhez az elveszett és meghaló világhoz! Kriszteusban én már az örökkévalóságnak egy része vagyok! Az én szellemem vég nélkül egyesítettik Vele és Ő nekem egykor egy csodálatos új testet az övéhez hasonlót fog adományozni. Nem a legnagyobb erő ez, amit Isten egy embernek ajándékozhat, hogy őt az örökkévalóság jellegével egyező lényvé teszi egy halhatatlan lélekké, aki mindig az Ő jelenlétében fog élni? Az élet, amelyet egykor én az örökkévalóságban élni fogok, már most az Isten trónjától folyik ide. Már itt és most szabad birtokolnom az én örökségrészemnek a zálogát. Ha én ezt a szegény és bűnnek az átkával megterhelt földet szemlélem, szabad ujjonganom: „Te gonosz világ, amelyben az ördög lakik és kormányoz, semmi jogod sincs hozzám. Én meg vagyok váltva a te hatalmadtól. Maga a sír a te porodban nem tarthat engem. Én már most az Istentől kapott örök étellel vagyok megáldva, egy étellel, amelynek nincs kezdete és nincs vége!”

Ragadd meg az örök életet, te győzteseknek serege! A testben való élet, amelyet te most élsz, semmi más, mint gőz, amely nagyon hamar feloldódik és eltűnik. Örök élet folyik neked Isten trónjától ide és ez az élet a gyümölcs is, amelyet a megváltottak az élet fájáról mindig élvezni fognak. Mégis Isten szeretné nekünk világossá tenni, hogy mi már most hitben ezt a gyümölcsöt a Szent Szellem által ehetjük. Milyen kimondhatatlan öröm, vele egyedül közösséget birtokolni és órákat tölteni azzal, hogy az örök élet forrásából igyunk és az élet fájának gyümölcséből együnk! Ha te aztán a te imakamrácskádat elhagyod, te már a mennyei világban helyeztetel az Úr Jézusba! A világ a varázsát elveszítette számodra. A te szíved szabad mindentől, ami neki egykor kedves és drága volt. A te sóvárgásod és vágyad a mannyi örök élet felé irányul.

Ti éhes szívűek, lakjatok jól!

A győztesek serege az utolsó napokban az Isteni haragítélet kitöltése előtt egyre inkább a szellemi dolgok után fog éhezni és szomjúhozni. A Szent Szellem az, aki Krisztus menyasszonyában egy hatalmas vágyakozást kelt a szentség tisztaság és az Isteni kijelentés után. Itt és ott az egész országban már valami az igazak éhségéből és szomjúságából érezhető. Egy gyökeres elszakadás a világtól, annak bálványaitól és élvezeteitől. A kiáltás Krisztus megismerésében a bölcsesség és kijelentés után egyre hangosabb lesz. Anyagi dolgok elvesztik vonzásukat a menyasszonylélkek számára. A Szent Szellem versenyzik a szívükért és hívja őket az imádságnak és az Isten trónja előtt való összetöretetésnek az életéhez. Ők feladtak minden önző vágyat és becsvágyó terveket, mert csak Isten akarata számít szemekben. Az emberi célok és elvárások – siker, elismerés, dicsőség – halálos döfésüket megkapták. Isten tisztelete áll számukra az első helyen. Dicséret és imádat megsokasodva mutatattik be az Úrnak. Krisztus az Ő trónján ül és gyakorolja az Ő uralmát akadálymentesen életük fölött.

Ezekben az utolsó napokban a katasztrófa előtt a mi Urunk és Üdvözítőnk azon van, hogy a jó dolgokból egy ünnepet készítsen elő. Nem e világ szegényes elemeiről és balga anyagi dolgairól van szó, amiket az értelmetlenek vadásznak, hanem magának a mennynek az örömeiről és áldásairól. A győztesek abban a helyzetben vannak, hogy a fájdalom tüzével is nyugodt, biztonságos szívvel találkozzanak. **FUJJATOK A HARSONÁBA A SIONON!** Isten magának egy szent maradékot megőrzött, embereket megmosva Krisztus vérében, folt nélküli fehér ruhákba öltöztetve, elkülönítve a Dicsőség Királya számára. Ők magasan tartják égő lámpáikat és késztették magukat a Vőlegénnyel való találkozásra egy végtelen életnek az erejében. Igyatok megelégedésig Istenünknek szentjei! Igyatok az örök élet forrásából !

Menjetez ki belőle, én népem!

„Jel 18:4 És hallék más szózatot a mennyből, amely ezt mondja vala: Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból:”

Jöjjetek ki az alvó, halott egyházakból! Ki a kapzsi, csak a jólétre irányult közösségekből; jöjjetek ki a lágymeleg társas szellemre ügyelő közösségekből, akik az Úrnak dicsőségét elveszítették! Jöjjetek ki a megalkuvásra kész, bűnnel terhelt, szabados templomokból! Jöjjetek ki a katolikus egyházból az ő Mária-tiszteletével! Jöjjetek ki minden egyházból és válasközösségből, amelyben nincs a Szent Szellem tüze, ahol nincs sem bűnbeismerés, sem éhség a szentség után! Jöjjetek ki a törvényeskedő egyházakból és gyülekezetekből, ahol azt hirdetik, hogy jócselekedetek által megmentetünk!

„Jer 51:6 Fussatok ki Babilonból, és kiki mentse meg az ő lelkét, ne vesszetez el az ő gonoszságáért, mert az Úr bosszúállásának ideje ez, megfizet néki érdem szerint.

Jer 51:8 Hamar elesett Babilon és összeomlott, jajgassatok felette, kössétez be balzsammal az ő sebét, hátha meggyógyul!”

Jöjjetek ki tanításokból, amelyek az embereket pénz, dicsőség, siker utáni mohó vágyukban megerősítik! Jöjjetek ki minden emberekre irányuló keresztyén intézetekből, amelyek már régen a halálba estek és abban gyökereznek.

„Jer 51:45 Jöjjetek ki belőle, oh én népem, és kiki szabadítsa meg lelkét az Úr haragjának tüzétől.”

Jöjjetek ki és hagyjátok a hamis prófétákat, akiknek csak a pénz és tisztesség van a szemükben! Jöjjetek ki és hagyjátok el minden prédikátort és evangélistát, aki néktez jólétet ígér a Sionban és a keresztyéneket hamis biztonságba ringatja.

„Ézs 52:11 Távozzatok, távozzatok, jertek ki, onnan, tisztátalant ne illessetek, jertek ki közülök, tisztítsátok meg magatokat, akik az Úr edényeit hordozzátok.

Jel 18:5 Mert az ő bűnei az ézig hatottak, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól.”

Kiknek a bűneiről? Az elesett, lágymeleg egyháznak és egy nemzetnek az összes bűneiről, amelyeknek gonoszságuk kelyhe túláradt. Hogyan merészelhetjük hinni azt, hogy Isten nem látta a mi gyógyíthatatlan gonoszságunkat? Ninive és Sodoma lakói igazságosságáért kiáltanak. Ők azok, akik minket vádolnak. Ninive egykor egyetlen prédikációnak az alapján bűnbánatot tartott. Amerika mondhatni tömegben felüli intéseket és evangéliumi üzeneteket hallott és nem tért meg. Sodomának nem volt Bibliája, nem bírtokolta prédikátorok seregét; az éter hullámai sem voltak tele a jövő ítélet intéseivel. Úgy, mint akkor Sodoma, Ninive, Jeruzsálem és Júda bűnei az ézig halmozódtak, úgy vannak most a mieink és Isten elhatározta, hogy országunkat megítéli. Minden előbb említett helyek lesüllyedtek és most mi vagyunk azok, akik az Isteni ítélet korlátai előtt állunk.

Ki fog felébredni és az Úr hívására megérkezni, kijönni, és magát elkülöníteni. Ki kész arra, hogy magát az egyház és a társadalom igazságtalanságaitól megtisztítja? Ne tégy úgy, mint egykor Izáel, miközben te úgy gondolod, hogy az ítélet még nagyon messze van.

„Ez 12:27 Embernek fia! ímé, Izráel háza ezt mondja: A látás, melyet ez lát, sok napra való, és messze időkre prófétál ő.

Ez 12:28 Ezokért mondjad nékik: Így szól az Úr Isten: Nem halad tovább semmi én beszédem; amit szólok, az a szó meglészen, ezt mondja az Úr Isten.”

A vígasztalás szavai Sion, isten szent maradéka számára

„Ézs 1:27 Sion jogosság által váltatik meg, és megtérői igazság által;

Ézs 1:31 És csepüvé lesz az erős, és munkája szikrává: mindketten égni fognak, és oltójok nem leszen.

Ézs 12:6 Kiáltás és örvendj, Sionnak lakosa, mert nagy közötted Izráelnek Szentje!

Ézs 35:3 Erősítétek a lankadt kezeket, és szilárdítsátok a tántorgó térdeket.
Ézs 35:4 Mondjátok a remegő szívűeknek: legyetek erősek, ne féljete! Ímé, Istenetek bosszúra jó, az Isten, aki megfizet, Ő jó, és megszabadít titeket!
Ézs 40:6 Szózat szól: Kiálts! és monda: Mit kiáltsak? Minden test fű, és minden szépsége, mint a mező virága!
Ézs 40:7 Megszáradt a fű, elhullt a virág, ha az Úrnak szele fuvallt reá; bizony fű a nép.
Ézs 40:8 Megszáradt a fű, elhullt a virág; de Istenünk beszéde mindörökre megmarad!
Ézs 40:9 Magas hegyre menj fel, örömmondó Sion! emeld föl szódat magasan, örömmondó Jeruzsálem! emeld föl, ne félj! mondjad Júda városinak: Ímhol Istenetek!
Ézs 40:10 Ímé, az Úr Isten jó hatalommal, és karja uralkodik! Ímé, jutalma vele jó, és megfizetése Ő előtte.
Ézs 40:11 Mint pásztor, nyáját úgy legelteti, karjára gyűjti a bárányokat és ölében hordozza, a szoptatókat szelíden vezeti.
Ézs 51:3 Mert megvigasztalja az Úr Siont, megvigasztalja minden romjait, és pusztáját olyanná teszi, mint az Éden, és kietlenjét olyanná, mint az Úrnak kertje, öröm és vígasság találhatik abban, hálaadás és dicséret szava!
Ézs 51:5 Közel igazságom, kijő szabadításom, és karjaim népeket ítélnék: engem várnak a szigetek, és karomba vetik reménységüket.
Ézs 51:6 Emeljétek az égre szemeiteket, és nézzetek a földre ide alá, mert az egek mint a füst elfogynak, és a föld, mint a ruha megavul, és lakosai hasonlóképp elvesznek; de szabadításom örökre megmarad, és igazságom meg nem romol.
Ézs 52:7 Mily szépek a hegyeken az örömmondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened!
Ézs 61:1 Az Úr Isten lelke van én rajtam azért, mert fölkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak; elküldött, hogy bekössem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást;
Ézs 61:2 Hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét, és Istenünk bosszúállása napját; megvigasztaljak minden gyászolót;
Ézs 61:3 Hogy tegyek Sion gyászolóira, adjak nekik ékességet a hamu helyett, örömnéket a gyász helyett, dicsőségnek palástját a csüggedt lélek helyett, hogy igazság fáinak neveztesse, az Úr plántáinak, az Ő dicsőségére!
Jer 4:6 Emeljete zászlót a Sion felé; fussatek, meg ne álljatek, mert veszedelmet hozok észak felől és nagy romlást!
Jóel 3:16 Az Úr pedig megharsan a Sionról és megzendül Jeruzsálemből, és megrendülnek az egek és a föld; de az Úr az ő népének oltalma és az Izráel fiainak erőssége!
Abd 1:17 De a Sion hegyén szabadulás léssen, és szentté léssen az, és a Jákób háza birtokba veszi az ő örökségét.”

